

*Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.*

hvetekornet

Nr. 3

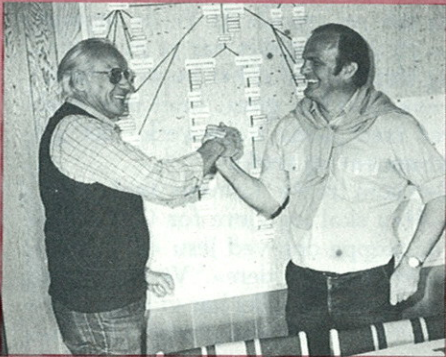
MARS

1984 - 1. årg.

Løssalg
kr. 12,75

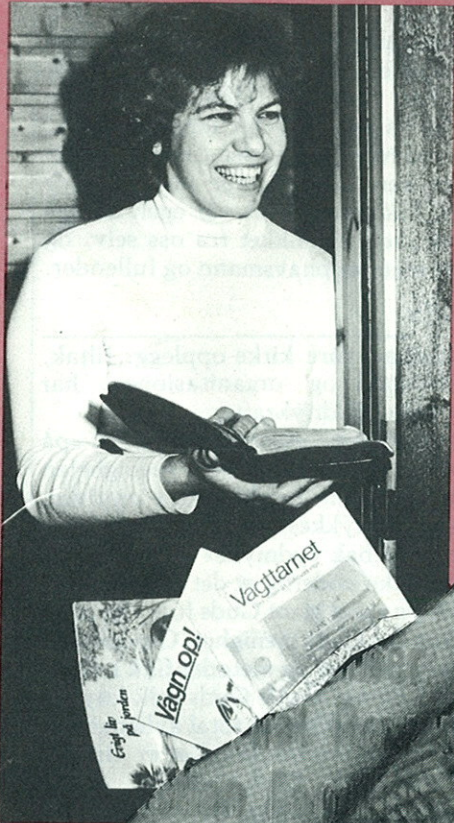

**Historiens
største vekkeelse
i China i dag?
Møte med
Mamma Kwong**

**Et radarpar
for menighets-
vekst og
misjon**

**«Jehovas vitner»
en misjonsmark**

**Pelle Karlsson om
Familieliv,
overgivelse
og fornyelse**

**Thomas Bjerkholdt:
«Kristen
barneoppdragelse»**

Hvete Kornet

Redaktør

Rolf Erik Janøy

Redaksjonssekretærer

Anne Hove Sunnarvik
Unni Flatha

Adresse til redaksjon og ekspedisjon

Boks 770
3191 HORTEN

Besøks adresse:
Baggerødt. 5. HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon

Inger Svendsen
Treffes mand. - torsd. 9.00 - 14.00
Telf. 033-44 726

Faste medarbeidere

Leif Jacobsen, Robert Kvalvaag,
Bjørn Lindvig, Edin Løvås, Jim McInnes,
Sven Nilsson, Terje Rygh,
Helene Thorsell, Åge Aleskjær.

Grafisk form og tegnegruppe

Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,
Svein Thorkildsen, Yngvar Martinsen,
Ivar Øksendal

Annonser

Kontakt for avtaler og priser:
Media Consult
v/Jan Kristian Viumdal
4950 Risør Tlf. 041 - 54 078

Regnskap

Hanne Marit Rygh

Revisjon

Registrert revisor
Svein V. Korsgården
3080 Holmestrand

Abonnement

Kr 110,00 pr. år. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr 80,00.
Postgiro nr. 40 40 440.
Bankgiro nr. 9041.66.83.602

Redaksjonell målsetting

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønske å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper. **HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbygging.**

Signerte artikler

og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats

E. Sem A/S, 1950 Halden

Past up

Print. Boks 228, 1751 Halden

Repro og trykk

Tangen Trykk, Drammen

Hjertespråk

HveteKornets lov

Tekst:
Rolf Erik Janøy

Hva mener vi med å kalle dette bladet for HVETEKORNET?

Reaksjonene er naturlig nok ulike. Noen er svært glad for navnet, andre finner det noe uvanlig eller uklart.

Vi var klar over at dette navnet ikke ville virke anlående for alle. Men vi ønsket et navn som var noe annet enn et glatt og salgbart slagord.

Vi vil ha et navn som kan gi leserne nye dimensjoner, etter hvert som de blir kjent med bladets målsetting. Et navn med budskap.

Død gir liv

I det kjente ordet Joh 12,24, bruker Jesus et bilde fra naturen. Det er en lov i planteriket, at frøets død fører til liv og vekst. Det er også en naturlov i åndens verden, at død over vårt eget liv, (v.25) er vår eneste mulighet til å bære frukt for Gud. Fordi dette strider mot den menneskelige natur og tanke, er denne lov en hemmelighet for mange. Det er nesten umulig for oss å fatte at Gud ikke har brukt for mine gjerninger, gaver og evner. Eller at det vi presterer for Gud utfra våre menneskelige forutsetninger, aldri kan bli annet enn ufruktbar og livløs religiøsitet. Faktum er, at våre egne antagelser hindrer Guds verk. Derfor må «hvetekornet falle i jorden å dø». Etter den menneskelige tankemåte er det et nederlag, derfor vil vi gjerne unndra oss. Men det blir aldri seier for Guds rike, om det ikke første blir nederlag for «vårt rike».

Avhengighet

Jesus praktiserte selv «hvetekornets lov». Hans død, gav oss liv. Jesus nedla sitt liv, lenge før sin død på korset. Han levde i et totalt avhengighetsforhold til Faderen, (se f.eks. v. 49-50 i samme kap.) og drev ingen virksomhet på egne vegne. I hele sin tjeneste praktiserte Jesus «hvetekornets lov». Han nedla sitt jordeliv for andre. Hans død på korset var bare det siste bevis på dette. Mennesker og endog disiplene, så bare nederlag og skam ved korset. Men aldri har en større seier blitt vunnet. Derfor skal vi ikke frykte om vi føler oss svake og avhengige av Gud, det er veien til sann fremgang. Disiplene var opptatt av de menneskelige muligheter, siden fikk de i Åndens lys se

at korset hadde langt herligere muligheter.

Svakhet

Når mennesket vurderer livssyn og religioner, er det ofte med spørsmål «Hva må jeg gjøre?» Et av de mange bevis på at evangeliet har et guddommeligt utspring, er at her hører vi først om hva Gud har gjort. Intet mer kan gjøres med Guds frelsesverk, det er fullkommet og ferdig!

Men som frelste, kommer tanken på ny: «Hva skal jeg gjøre for Gud»? La oss da stoppe opp ved Jesu «Sannelig, sannelig, jeg sier dere». Vi skal ikke gjøre noe for Gud, det har vi ingen forutsetninger eller muligheter til. Det beste som kan skje, er derfor at jeg nedlegger alt selvstev. Først da er jeg disponibel for at Gud kan få gjort noe for meg, i meg og gjennom meg. Når vi nedlegger, da oppretter Gud. Når den gamle natur dør, da får den nye livsmuligheter. Når jeg erkjenner egen svakhet, kommer Herren med sin kraft. La oss ikke bli motløse p.g.a. egen skrøpeligheit, den menneskelige natur kan aldri bli noe annet innfor Gud. Erkjennelsen av vår egen udueligheit, vender blikket fra oss selv, og mot troens opphavsmann og fullender.

Motiv

Mange av våre kirke-opplegg, tiltak, tradisjoner og organisasjoner, har menneskelig drivkraft.

Mye av det som er sagt og gjort, «på bibelsk grunn» og med menigheten som plattform, har blandede motiver. Trang til å lykkes, anerkjennes og æres kan ligge bak «ydmyke» talmåter. Da er det ikke underlig at det blir konkurranse og splid blant Guds folk, og stagnasjon for Guds menighet. Om menneskelige motiver og metoder fikk falle til jorden og dø, skulle Guds folk knyttes sammen i svakhet og total avhengighet av Jesus og hverandre. Det er «hvetekornets lov». Derfor skaper denne grunnlov i Guds rike, liv, vekst og rik frukt når den blir forstått og praktisert.

Vi vet at dette bladet skal fremme kristenlivet slik det spirer fram ved Ordets og Åndens kraft, til Guds ære. Derfor ble navnet HVETEKORNET.

Hvete Kornet

— til tjeneste for Kristi legeme —

Mars 1984

Side 13

REPORTASJER:

- 4 Et kall til HENGIVELSE**
Pelle Karisson om fornyelse
Tekst av Jan Franzen
- 8 «Enhet og evangelisering»**
— vil prege endetidsmenigheten»
DET SKJER I DANMARK
- 10 Disipelhøyskolen får egen TV-stasjon**
Det skjer i Danmark
- 14 Foreldreansvar og barneoppdragelse**
- 20 Svar på tiltale**
Denne gang svarer Hans Bratterud.
«Er du uviselig, Bratterud?»
- 24 MAMMA KWONG**
en «hvitegardist» i Kinas siste revolusjon

Side 15

UNDERVISNING:

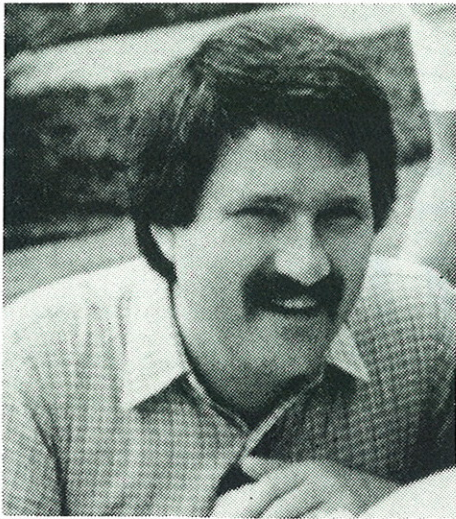
- 18 Johovas vitner — en misjonsmark**
- 28 Hvordan få bedre utbytte av din bibellesing**
Tekst: Tom La Høy
- 40 Praktiser det du ber om**
Tekst: Bob Fitts
-
- SERIER:
- 26 Hindringer for fremgang**
For mye virvar
Tekst: Severing Larsen
- 30 Gaveoppdagelse og kallsbevissthet**
Gaveoppdagelsens prosess
Tekst: Kjell Sjøberg

Side 46

FASTE SPALTER:

- 12 Verd å lese**
- 13 20 spørsmål**
- 34 Glimt fra kirkehistorien**
Hellighet og Åndsfylde
Tekst: Robert Kvalvaag
- 36 Speilet**
- 39 Lesernes forum**
- 43 Plater og bøker**
- 44 Det spirer og gror**
- 45 Kommer i neste nummer**
- 46 Til oppbyggelse**
Sigvard Wallenberg om HveteKornet en kamp på liv og død.

PELLE KARLSSON
om fornyelse:

Et kall til

HENGVIVELSE

Sannheten om at vi alle er ett Legeme, har totalt forandret livet for Pelle og Evie Tournquist Karlsson. Det kan også forandre ditt liv, dersom du er åpen for det.

Hva har hendt med plateartisten Evie Tournquist etter at hun ble gift med den svenske pastor og sangevangelist Pelle Karlsson? I enkelte kretser har det vært spredt rykter om at Pelle er så sjalu at han derfor holder henne i bakgrunnen. Andre hevder at familien krever så mye (de har fått en sønn, Kristoffer) at hun av den grunn ikke får tid til å fortsette i sin sangtjeneste. Vi følte oss sikre på at disse ryktene var falske, derfor oppsøkte vi Pelle Karlsson for å høre hans kommentar. Pelle leder Whitefield Music Company, som han beskjedent omtaler som «et selskap som gjør noen få ting for andre. Du kan kalle det for et produsentselskap.»

Ved siden av sitt virke innen musikk (som produsent, forfatter og sanger), skriver Pelle fast for «Evangelie Härold». Hans første bok, «Korsets prinsipp» er akkurat kommet ut på svensk.

Før han kom til Amerika, var Pelle engasjert i de fleste områdene innen kristent arbeid — musikk, evangelisering, ungdomsarbeid, undervisning og pastor tjeneste. Det er ut fra denne solide åndelige bakgrunnen at Pelle svarer på våre spørsmål.

— Det kan på en måte virke som du og Evie nesten har unngått offentligheten de siste årene. I hvert fall kan det se slik ut for mange av dem som tidligere har møtt dere. På den siste plateutgivelsen, «Restoration» (Word), er det et åpent brev på baksiden, der dere begge har skrevet under. Her taler dere om en vekkelse i menighetene, større åndelig autoritet, og om å «søke nærmere til Hodet i bønn og helliggjørelse». Er det en sammenheng mellom temaet på denne platen og deres eget familieliv?

— PK: Vi er begge svært opptatt av dette temaet. Som dere vet, har også Evie i mange år vært mye involvert i sangtjenesten over hele verden. Og vi har kommet til den slutningen, under Åndens ledelse — men også ved vanlig sunn fornuft — at det må skje noe mer på det åndelige området i Jesu Kristi Menighet. Jeg pleier noen ganger si at vi staver ordet autoritet feil, det var jo dette Jesus kom for, nemlig å ta autoritet.

— Hvordan er det vi staver det?

— PK: Vi staver det a-k-t-i-v-i-t-e-t. Vi tror at bare vi kan gjøre en hel masse, dersom vi kommer med i radio og fjernsyn, lager plater, skriver bøker og er med i alt dette - som virkelig er positivt — så vil Hans Kongedømme bre seg ut over hele jorden med kraft.

— Men er det da ikke dette som skjer?

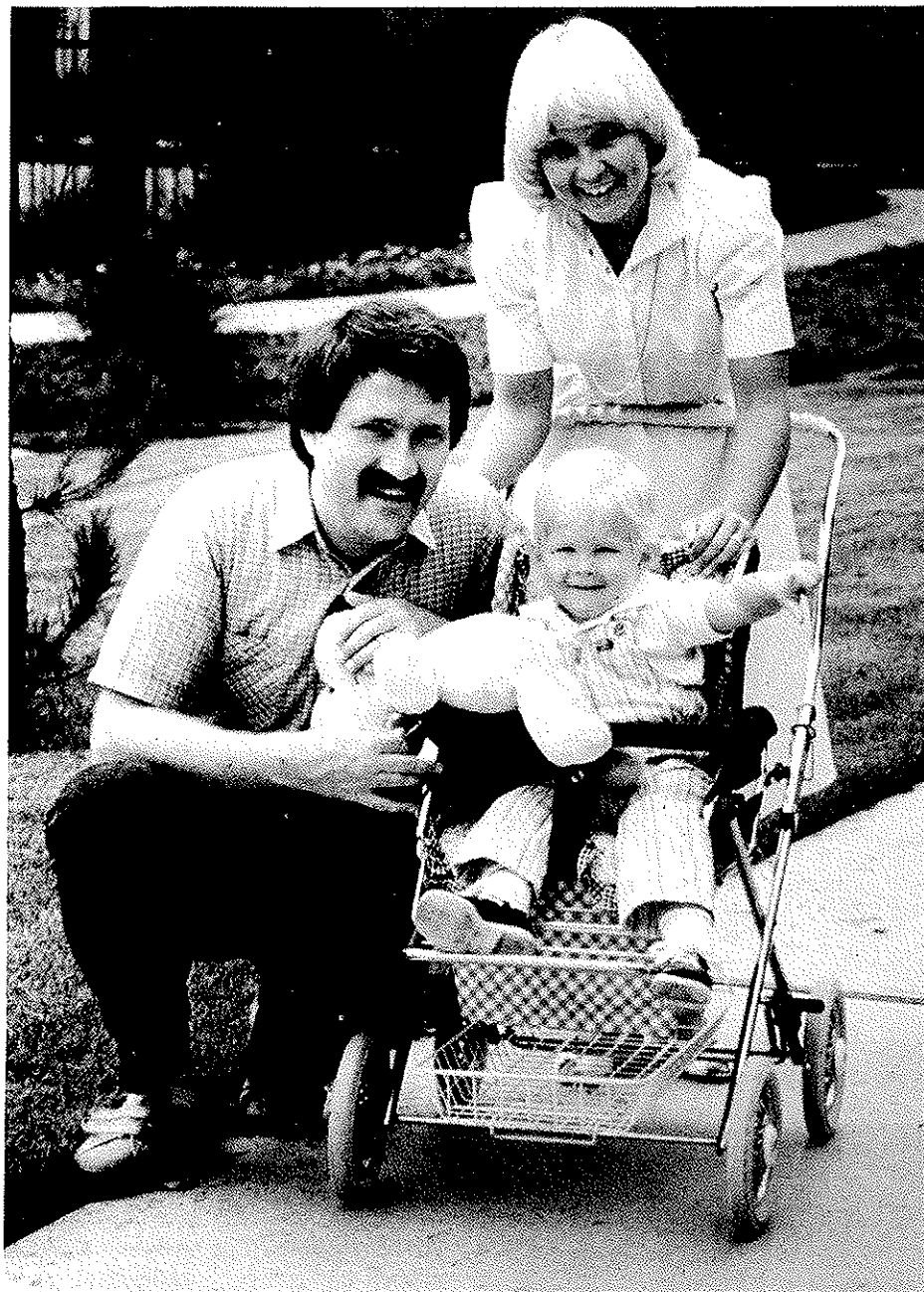
— PK: Åpenbart ikke, selv undres jeg om det har vært noen generasjon som har påvirket sin samtid så lite som kristne som vi har.

— Tenker du på den aldersgruppen dere tilhører, mellom 25 og 35 år?

— PK: Ja, men også de før oss, våre foreldre. La meg gi et eksempel. For en tid tilbake var vi på en stor «Amerika for Jesus» kampanje i Pasadenas Rose Bowl, California. Mellom 40 000 og 50 000 var samlet der. Da taleren sa at ifølge en nyere undersøkelse, var 50 %, ja kanskje 60 % eller mer av amerikanerne gjenfødte kristne, begynte alle å applaudere og juble.

Så sa taleren: «Vent litt — stopp. Dersom dette hadde vært tilfelle, ville ikke det amerikanske samfunnet sett ut som det gjør i dag. Vi behøver en virke-

Tekst: Jan Franzen «Christian Life»

Pelle, Evie og Kristoffer. «Jeg er overbevist om at vi kristne behøver en helt ny forståelse av ekteskapspakten for å kunne leve slik Gud ønsker.»

lig vekkelse — en omvendelse fra onde gjerninger og til Gud.»

— Hvordan reagerte tilhørerne på denne irettesettelsen?

— PK: Det var gledelig å se reaksjonen. For når applausen stilnet, kunne en se at alle tok budskapet alvorlig. Jeg vil ikke på noen måte nedvurdere alt det arbeidet som blir gjort for Herren. Men samtidig tror jeg vi behøver å gå inn i en gjenopprettelse av de helt grunnleggende verdiene i menighetene.

— Hvilke sannheter tror du behøver gjenopprettes?

— PK: En av disse er innvielse — hellighet. I dag er vi som menighet blitt svært åpne for de vurderinger som rår i verden. Og ofte kan vi komme inn i

synd uten at det bekymrer oss.

— Bibelen sier at uten helliggjørelse skal ingen se Gud.

— PK: Og jeg tror at uten helliggjørelse kan ingen se Guds virkelige gjerninger. I Bibelen står det at vi skal være hellige, for Han er hellig (1.Pet 1,16), og i Josva 3,5 er det skrevet: «Innvi dere nå: For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.» En av sangene på den nye platen vår har også tittelen: «Innvi dere».

— Dersom noen spurte deg: «Hvordan kan jeg innvie meg?» hva ville du da svare? Trenger vi en opplevelse av Den Hellige Ånd eller en spesiell nåde? Eller er det enkelt sagt en fullstendig overgivelse, i motsetning til det som A. W.

Tozer, denne forkjemperen for et dypere åndelig liv, kalte for «overfladisk tro?»

— PK: Jeg tror at dåpen i Den Hellige Ånd har noe med tjenesten å gjøre. Dersom vi kan bruke et slikt uttrykk, kunne vi kalle det for et redskap. Det er en som kommer inn i mitt liv og setter meg i stand til å utføre den gjerning jeg er tiltenkt. Den Hellige Ånd kom over Jesus da Han ble døpt av Johannes og sto ved begynnelsen av sitt virke. Men samtidig sier Bibelen at Jesus ble født av Den Hellige Ånd ved Jomfru Maria. Så Han ble født av Ånden flere år før Han ble døpt i Ånden.

— Gjelder dette også oss?

— PK: Når vi tar imot Jesus som Frelser og Herre, kommer Den Hellige Ånd inn i oss, for det er Han som formidler dette nye livet til oss. Men deretter behøver vi å gi et dypere svar til det Gud har gjort. Det er da denne helliggjørelse, fornyelse, gjenoppbyggelse eller hva du vil kalle det, kommer. La meg illustrere dette ut fra de første versene i Romerne 12. I det foregående kapitlet beskrives hvordan Kristus gav seg selv som et Offer for oss. «For Guds barmhjertighets skyld formaner jeg dere, brødre, til å bære legemet fram som et levende og hellig offer som er til Guds behag. Det skal være deres åndelige gudstjeneste.»

Jesu Kristi offer var fullkomment, her kan ingenting forandres eller legges til. Det er et fullbrakt verk. Men på denne grunnvullen, som Kristus la, er det meningen at vi skal være et levende og hellig offer.

— Dette vil vel koste oss noe i det daglige liv?

— PK: Vi må innse at Gud ønsker noe av oss. Det er hengivelse. Jeg synes uttrykket «overfladisk tro» er treffende. Ofte kommer vi fram for Gud med våre bønner og begjæring. Slik Han også ønsker vi skal gjøre. Men vi må samtidig forstå at Han også har et behov. Han ønsker noe fra oss — hengivelse.

— Da vi snakket med Evie da dere giftet dere, var dere allerede da opptatt av kallet til hellighet. Hun fortalte oss at dere var engstelige for at folk skulle komme til å tro at dere hadde en «helligere — enn — deg» holdning. Har det gått slik?

— PK: Ja, til en viss grad har det nok det. Og kanskje en av grunnene til dette, for min egen del, er at flere år før vi ble gift, fikk jeg hva jeg kaller et annet kall fra Herren.

— Hva mener du med det?

— PK: Kanskje jeg best kan forklare det ut fra Johannes 21, hvor apostelen Peter, etter flere års vandring med Herren, får

dette spørsmålet av Jesus: «Elsker du meg?» Og Peter må svare. Da sier Jesus, fritt oversatt: «Da du var ung, gikk du dit du ville, men når du blir eldre, skal du bli ført dit du ikke vil, og du skal bli ført inn i ting du ikke har herredømme over.» Og Bibelen forteller hvorfor Jesus sa dette. Han ville la Peter få vite at han kom til å lide martyrdøden.

Etterpå sier Jesus det samme til Peter som Han gjorde første gangen. Han kalte han og hans bror Andreas, flere år tidligere: «Følg meg.» Men den gangen la Han til ordene: «så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere.» Denne gangen sier Han bare: «Følg meg.»

— Og hva er så det mest betydningsfulle her?

— PK: Her tror jeg vi er inne på noe av det viktigste i hver troendes liv. Først blir vi kalt av Gud. Vi blir frelst og begynner vandringsen sammen med Ham og er i tjeneste for Ham. Og på samme måte som Peter kan det godt hende at vi opplever tegn og under i vårt arbeide. Men så kommer neste skritt. Og det er som Herren sier: «OK nå kjenner du til alt dette. Du har smakt det. Du har sett hvordan det virker. Nå kommer vi til det egentlige.» Og så føres du inn i et dyper forhold.

Selv opplevde jeg dette for en 10 - 12 år siden. Det var som om Jesus sa det samme til meg som til Peter: «Nå ber jeg deg om å gi meg livet ditt. Vil du fortsatt følge meg?» På dette tidspunktet måtte jeg revurdere flere ting i livet mitt, både musikk-karrieren og en del andre ting. Og Evie kom til å oppleve det samme. Det førte til at vi omvurderte flere ting i livet som andre hadde vanskelig for å skjønne. Dette kan ha gjort at enkelte tror vi har en «helligere — enn — deg» holdning.

— Kan du si oss en konkret ting som Gud viste deg i denne tiden?

— PK: Da fornyelsen begynte i mitt liv, viste Gud meg en ting, at Han har bare én Menighet. Alle er enige i dette. Men de fleste av oss arbeider ikke for denne enheten.

— Evie har vel alltid stått i en tverrkirkelig tjeneste?

— PK: Ja, hun har vært i forskjellige menigheter og grupper. Men det er bare blitt enda klarere for henne at enhet er noe mer enn bare gleden over å være sammen med troende fra andre kirkesamfunn. Det er virkelig å oppdage — vite — at vi alle er ett Legeme. Dette har fått en svært framtredd plass i våre liv. Dette er det vi arbeider for — hele denne prosessen av enhet på lokalplanet, men også nasjonalt og globalt.

— Hvordan gjør dere dette?

— PK: På det lokale planet er jeg sam-

men med en del pastorer, vi treffes og arbeider med fellesskapstanken. Slikt tar tid. Og det vises lite utad, unntatt når vi har disse store «Jesus-samlingene». Selv om det for det meste er et arbeide med fellesskap på et mer grunnleggende plan, er det veldig viktig og betydningsfullt. En gruppe mennesker møtes her, en annen der, og bånd knyttes mellom dem. Det er slik

Når en selv er blitt far er det lettere å forstå hvordan han må føle det som er en Far for oss alle.

jeg tror at tanken om enhet vokser fram. Enhet er som et nettverk som Den Hellige Ånd ønsker å organisere over hele verden. Slik at det blir som et stort garn uten huller eller rifter. Men hvor det er sambånd overalt, slik at Menigheten, som et stort garn, kan brukes til å fiske slik Gud har tiltenkt den.

— I din bok kaller du dette for: «Korsets prinsipp».

— PK: Ja, Gud har bare en Menighet. Alle som har Jesus som Herren, er knyttet nær til oss, som søsken. Vi må begynne å handle på det, i praksis. Det er her problemene kommer. Vi sier alltid at vi er ett, men handler sjelden eller aldri på denne bekjennelse.

— Har denne tanken om Menigheten og hvordan den burde fungere, hatt noen innvirkning på din rolle som ekte mann?

— PK: Det faktum at familien først og fremst er menigheten, betyr svært mye for meg. Det er den minste menigheten vi har. Jeg snakker om den lokale menighet nå. Familien er en liten lokalmenighet. Det er av stor betydning at ektepar kjenner til dette, spesielt viktig er det at mannen får tak i det. Mange kristne ektefolk har et nært åndelig fellesskap med andre troende i menigheten. De er med i bønnegrupper og husfellesskap. Men de glemmer å praktisere det samme hjemme i sin egen familie.

— Kunne du forklare dette litt nærmere?

— PK: Herren har vist Evie og meg ganske klart at man ikke bare skal være mann og kone, men også bror og søster i Herren, midt i familien. Slik at du og din ektefelle kan ha det samme åndelige fellesskapet hjemme som dere har i menigheten eller bønnegruppen. Og jeg tror dette kan forebygge mange problemer i ekteskapet. For eksempel, er Evie og jeg svært nøye med å respektere hverandres tjeneste, ikke bare ute, men også hjemme, hvor Herren har gitt oss forskjellige ansvarsområder. Herren har gitt meg undervisningstjenesten slik vi finner den i Efeserne 4,11: «Han satte noen til apostler, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere.» Og dette fungerer virkelig hos oss.

Og Evie har en stor oppgave i hjelpe-tjenesten, dersom vi kan kalle det slik. Det er ikke bare oppgaven som hustru hun fyller, og det gjør hun strålende, men hun virker også på det åndelige området.

— Jeg kan tenke meg at hun har opplevd en åndelig vekst siden dere ble gift, ikke sant?

— PK: Mitt håp er at vi alle måtte vokse, slik at vi, når det er gått noen år, kunne si: «Pris skje Gud, vi er nådd enda litt lenger fram.»

— Har Evie fortalt deg hvordan hun føler at hennes rolle som hustru burde være?

— PK: Bibelen sier at hustruene skal underordne seg under sine ektemenn,

og mennene skal elske sine hustruer slik som Kristus elsket Menigheten. Dette er et ubehagelig tema i dag. Men jeg kan ærlig si at dette ikke har vært noe problem for oss. Evie lever overgitt Herren og sin egen familie, og dette beundrer jeg henne virkelig for. Spesielt siden hun har vært en velkjent sangartist — noe hun selvsagt fremdeles er. Hun lever i dette skriftstedet — på den rette måten.

— Så hun ser ikke på underordning som undertrykkelse?

— PK: Nei. Hun ser det ikke slik at hennes egne følelser og behov blir trampet på. Men dette skriftstedet kan misbrukes når ektemannen måtte være innstilt på å herske i stedet for å ha en kjærlig holdning. Men på grunn av Evies overgivelse, har det ikke vært noe problem for meg med resten av verset der det står at mannen skal elske sin hustru slik som Kristus elsket Menigheten.

Det er ektemennene som virkelig behøver å vekkes opp. Vi skulle elske våre hustruer slik Kristus elsket Menigheten — til den grad at Han gav Sitt eget liv for Henne. Når mannen begynner å forstå denne siden, at han skal elske henne og har et ønske om å tjene henne, endog å gi sitt eget liv, da blir det ikke lenger noe problem å gjøre disse små tingene som skal til for å tjene henne. Da er også hun innstilt på å underordne seg mannen på en kristuslik måte — og det blir et gjensidig forhold — Jesu tjenersinn fra begge sider.

Det er viktig å forstå at når man blir gift, og de to blir til ett, da er det i Guds øyne ikke lenger to personer, men bare en. Slik er det Herren ser på ekteskapspakten.

— En pakt er en alvorlig ting.

— PK: Unge mennesker som tenker på å gifte seg, burde spesielt være oppmerksom på hva de gjør når de inngår en slik pakt under Guds øyne. Slikt behandler man svært varsomt. Man kan ikke leve slik verden gjør — dersom det ikke går, prøver man bare på nytt. Jeg er overbevist om at vi i menigheten behøver en helt ny forståelse av ekteskapspakten for å kunne leve slik Gud ønsker.

— Hvordan kom forståelsen av dette paktsforholdet til å virke inn på din karriere?

— PK: Da vi fant ut at vi ikke lenger var to, men en, kunne vi ikke lenger strebe etter egen karriere — om du vil bruke det ordet.

Et ubehagelig tema i verden og i menigheten i dag er — hvor to forskjellige tjenester kan samordnes slik at ekteskapet kan bevares. Her er en av grun-

nene til at så mange ekteskap mislykkes, selv blant kristne. Fordi begge parter sier: «Vel, jeg vil ikke gi opp min karriere. Og vil du bli en del av den, er det fint. Hvis ikke, får vi heller gå fra hverandre.»

Både Evie og jeg forsto at vi ikke lenger kunne drive vår egen tjeneste uavhengig av hverandre, fordi i Guds øyne var det ikke lenger to tjenester. Det er bare en. Og det betyr — og her må jeg igjen si at jeg har en meget stor beundring for min kone — uten at jeg la noe som helst press på henne, underordnet hun seg helt. Og jeg gjorde det samme, ved å trekke meg fullstendig ut av det jeg arbeidet med, og var helt villig til å stille meg bak min kone i hennes tjeneste. Men etter hvert har Gud gitt oss noe midt imellom — noe litt annerledes — noe nytt, som har sitt ut-

*Mange kristne
ektefolk har et nært
åndelig fellesskap
med andre troende.
Men glemmer å
praktisere det sam-
men hjemme.*

spring i dette paktsforholdet vi inngikk.

— Hva er dette nye?

— PK: Det jeg nå kommer til å si, kan kanskje virke noe underlig å forstå, spesielt fordi vi i dag er så ensidig opptatt med massekommunikasjon. Jeg vil ikke på noen måte nedvurdere hverken litteratur, fjernsyn eller slike ting. Men dersom vi bare er opptatt med dette, har vi lett for å tenke på tjenesten som antall medlemmer, statistikker, publikumsoppløsning og så videre. Og jeg er sikker på at Gud bruker alt dette. Men vår grunnvoll, det vi har som utgangspunkt, må være noe annet.

For det første, har vi flyttet geografisk. Vi tror at det fullt og helt var i Guds ledelse. Så fant vi ut at Herren ville at vi i et par år og i viss grad enda, skulle tjene i lokalmenigheten og i familien. Vi har forstått at vi nødvendigvis ikke behøver å møte tusenvis av nye mennesker hver uke eller måned. Det viktige er heller ikke om vi er hjemme og bare treffer noen få, eller møter et par hundre i vår egen lokalmenighet. Det viktige er at vi gjør Guds vilje.

— Det er ikke alltid like lett.

— PK: Guds vilje kan være hva som helst. Hans veier er så mye høyere enn våre veier, og Hans tanker så mye høyere enn våre tanker, slik det står i Jesaja 55, at vi ikke av oss selv skulle prøve å tenke Hans tanker. Vi skulle bare følge Åndens ledelse. Men når Ånden fører oss inn i noe som ser ubetydelig ut, eller ned på et lavere trinn, tror vi sjelden at det er fra Herren, fordi vi tror at når Herren arbeider, da skal alt bli så mye større og bedre.

Og merkelig nok, så blir det større og bedre. Men den måten Gud gjør det på, slik Han organiserer Sin tjeneste på, kan være så forskjellig. Her har vi med en helt annen verdiskala å gjøre. Både Evie og jeg har opplevd rike stunder på lokalplanet like så vel som på store stevner. Men vi har redusert sterkt på reisevirksomheten. En av grunnene til dette er at vi har fått en sønn, Kristoffer (som fylte 2 år i november -83). Men vi spiller inn plater, og selv har jeg akkurat skrevet en bok. Jeg driver også med bladskrivning og undervisning både i lokalmenigheten og andre steder.

— Har denne sønnen ført med seg andre forandringer?

— PK: Vel, han har gitt oss mye glede, vi føler det som en fullbyrdelse og en berikelse av familielivet. Når man selv får barn, ser man Gud fra en litt annen synsvinkel, fordi en selv er blitt far og lettere forstår hvordan Han må føle det som en Far for oss alle. så det er en rik opplevelse.

— Da vi talte med Evie tidligere, siterte hun deg hvor du sa at dersom vi troende virkelig skulle bli brukt av Gud, måtte Han bearbeide oss til vi blir slik Han ønsker. Føler du at Gud fremdeles arbeider med deg, eller er dette en avsluttet prosess i ditt liv?

— PK: Nei, på ingen måte. Han arbeider fremdeles. Dette er noe vi virkelig trenger å forstå — at Han vil fortsette Sitt verk i oss så lenge vi lever. Selv om vi skulle bli 150 år, vil dette fortsette, fordi det alltid vil være ting som Hans Ånd kan meddele oss. Derfor håper jeg å være en som alltid er åpen for stadig å motta ny lærdom og kunne formes.

— Hvilke planer har du for fremtiden?

— PK: Å få vandre med Herren på den dypest mulig måten. Og jeg bekymrer meg ikke for hvor det måtte føre oss, eller hva det vil koste.

*Oversatt fra «Cristian
Life» av John Hjemlestad.*

Rapport fra en voksende menighet i Danmark

«ENHET OG EVANGELISERING – vil prege endetidsmenigheten»

Blåhøy er et lite sted midt i Jylland. Der har pinsemenigheten bygget et lokale som er så stort at alle stedets innbyggere kan få plass der. På dette lille stedet hvor det nesten ikke finnes bebyggelse kommer det minst 300 mennesker til de vanlige søndags kveldsmøter. De åtte siste årene har menigheten vokst fra ca. 80 medlemmer til 270 med utposter. Det er Peter Madsen og Ove Petersen som virker sammen i dette området. Vi har møtt dette «radarparet» som tross store ulikheter har stått i fruktbart samarbeide i mange år både i Afrika og Danmark.

Det er særlig i de senere årene den noe over 50 år gamle menigheten i Blåhøy har opplevd vekst. En vekst som har gjort at de har måttet utvide lokalet flere ganger, seneste i 76 og 81. Man blir imponert når en kommer inn å ser det prektige og romslige lokalet, det er nærmest som en stevnehall med store buer i taket. Enda mer gledelig er det å være med på et søndagsmøte å se den store forsamlingen som kommer og den fine positive atmosfære som preger menigheten. Man legger også merke til det store innslag av barn og ungdom, menigheten har over 100 i sin midte. I Brande, som er et større sted ikke langt fra Blåhøy, er også menigheten engasjert i et felles kristent konferansesenter, hvor det også er reist et prektig lokale som bl.a. rommer bibelskole.

Misjonsglød

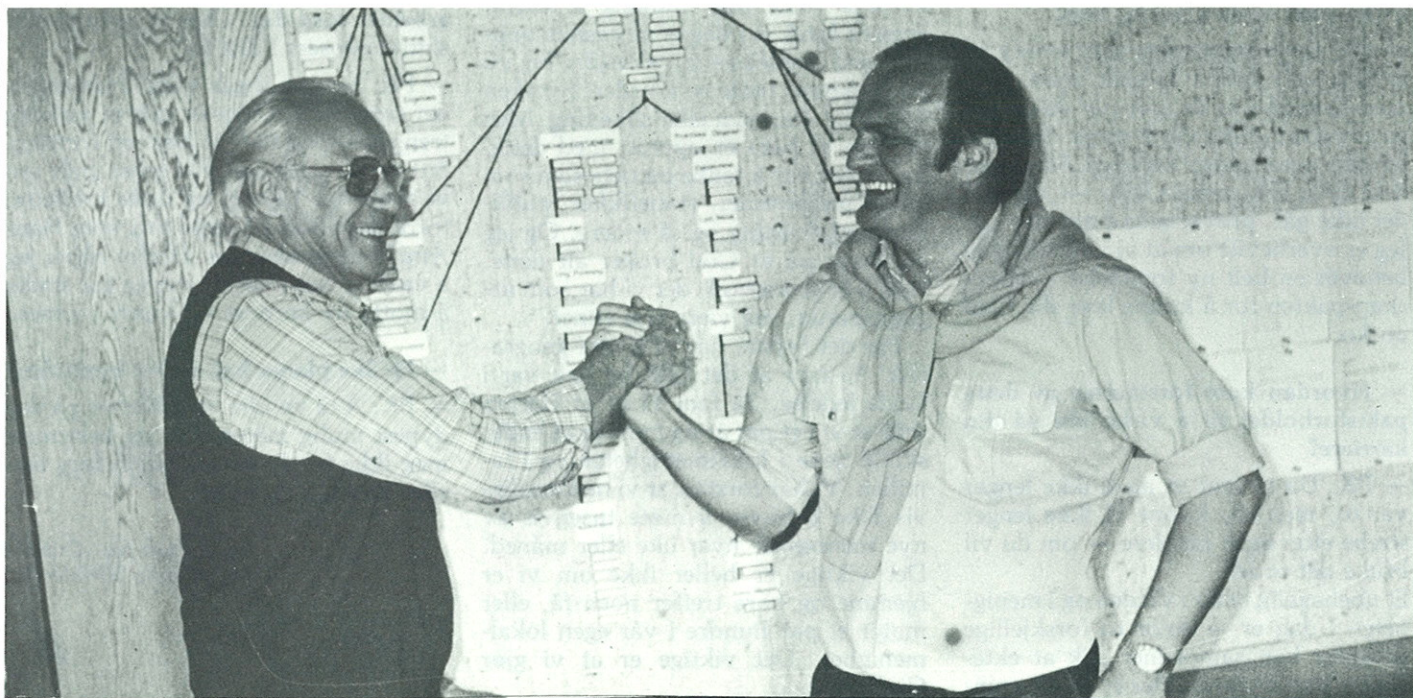
Peter og Anne Lise Madsen kom til Blåhøy i 1975 og Ove og Dorith Petersen kom dit i 1980. Før de gikk i dette samarbeide hadde disse to ektepar arbeidet sammen i 5 år i Tanzania. Petersens var utsendt av menigheten til Afrika og kom hjem i 1980, og nå har Madsens dratt ut for menigheten til en ny periode i Øst-Afrika og skal bl.a.

starte bibelskole i Uganda, og finne uevangeliserte områder hvor de sender innfødte evangelister til. Så disse to ektepar har også byttet på å være ute og hjemme, de har enten vært menighetens misjonærer eller forstanderpar.

Vår tjeneste i Øst-Afrika vil nå være å lokalisere stammer som ikke er nådd med evangeliet. Så sender vi innfødte evangelister som pionerer til slike områder, og det siste trinn er å utdanne menighetsledere til å ta seg av menighetene som blir grunnlagt, forteller Peter Madsen. Han er nå i full sving med denne oppgave.

Jeg tror misjonsiveren, har vært en viktig årsak til den vekst vi har opplevd i menigheten, sier Ove. Det er viktig at menighetene har en balanse mellom misjon hjemme og ute. Halvparten av menighetsbudsjettet går til misjon ute. Vi står som utsendermenighet for tre ektepar. Tross store utgifter med lokalbygg osv. er vi bevisst på at dette ikke skal gå utover misjonsbudsjettet. Dette har vært en trosmålset-

Peter Madsen og Ove Petersen i vennlig «bryterkamp» på menighetskontoret. De to har samarbeidet til rik velsignelse på misjonsmarken både i Afrika og Danmark.

ting for oss som har brakt mye velsignelse.

Utfyller hverandre

— Dere er ulike, hva er hemmeligheten til at dere arbeider så godt sammen?

— Vi er nok motsetninger, Peter er den rolige typen, mens jeg er mer spontan, forteller Ove. Men vi har gitt oss selv til hverandre, og utfyller hverandre nettopp ved at vi er ulike av type og temperament. Vi er dog begge sterke viljemennesker og det kunne jo skape problem, men vi har en direkte og åpen kommunikasjon som legger grunn for et godt samarbeide.

— Hva tror dere er hemmeligheten til at en menighet kan vokse så sterkt på et sted hvor det bare er 800 innbyggere, så dere må bygge et lokale med 600 sitteplasser?

— Veksten kommer av forkynnelsen, mener de to. Vi preker og forventer det samme her hjemme som vi gjør når vi er i Afrika, vi er jo alle på misjonsmarken. Vi har ikke adoptert noen spesiell visjon eller metode, men vi tror på det vi forkynner. Vi forventer framgang og vekst, om vi ikke gjorde det hadde vi ikke kunnet fortsette. Den som ikke har forventning og tro til det budskap han bringer, bør tie still.

Fostrings miljø

— Hvilke tema står sentralt i forkynnelsen?

— Tro, tilgivelse og kjærlighet. Når det gjelder trosforkynnelsen er det viktig at vi selv praktiserer det vi holder fram, da får vi også menigheten med i aktiv handling. Vi ønsker å knytte forkynnelsen til vårt daglige liv.

— Det virker som dere har fått aktivisert medlemmene, hvordan har det skjedd?

— For det første engasjerer vi de eldste på en måte som gjør at de er med i forstander tjenesten. De leder møter, de taler, de døper og klarer seg godt selv om vi skulle være borte. Vår tjeneste og utrustning må aldri bli en blokkering for våre omgivelser. Menigheten må være et fostringsmiljø som slipper fram de ulike gaver og tjenester. Vi har flere forkynnere som underholder seg selv ved daglig arbeide, og bruker mye av sin fritid til å evangelisere.

Dersom forstanderen i en menighet blir som et «stort tre» som opptar mange av tjenestene, vil han skygge for mange andre, så de ikke får vekstmuligheter. Derfor er det viktig at ingen av oss blir «store», men alltid er villige til å gi god plass for andre gaver og tjenester. Forstanderen som en eneveldig person, hindrer vekst og utvikling av en menighet. Dessuten tror vi gruppene

«Radar-paret» Madsen og Petersen leder menigheten i Betania Blåhøy, i lovsang og tilbedelse. Vi ser her bare et lite utsnitt av den store forsamlingen, som kommer hver søndag kveld.

som hver uke kommer sammen i bønnefellesskap og undervisning fremmer den personlige vekst hos den enkelte.

Misjonsmark

— Hvordan er den åndelige situasjonen i Danmark i dag?

— Det er i ordets egentlige betydning en misjonsmark. Tidligere generasjoner har nok opplevd en viss vekkelse, men den generasjon som er vokst opp i dag har aldri opplevd å bli konfrontert med evangeliet, mener Peter og Ove.

— Den åndelige lengsel ligger i folket, det ser vi på alle de ny-religiøse bevegelser som får inngang i landet. Men den tradisjonelle kristenhet har ikke mettet den åndelige hunger. Hver fem-

te danske er på vei inn i Hinduismen gjennom Meditasjon og Yoga bevegelser. Selv om 92 % tilhører folkekirken, er det bare 5 % som sier de går i kirken så mye som to ganger i året.

Hinduisme og muhamedanisme velter inn over Norden i dag. I Sverige er islam det nest største trossamfunn med over 100 000 medlemmer, i Danmark har de nå passert 30 000. Mens menigheten sover i sine tradisjoner, så vokser disse fremmede religioner i våre land. Vi må våkne opp for den døende verden som omgir oss, og gi dem livets evangelium. Det eneste som kan bevare Norden fra forfall og krig er vekkelse, for det er tale om en åndskamp.

Fortsettelse side 32

Rot i kassetten?

Kjenner du problemet? Kassetten ligger og flyter overalt! Du finner dem ikke når du skal ha dem!

Her er løsningen!

Hver kassettbok har plass til hele 16 kassetter!

Oversiktlig og greit!

Den BILLIGSTE og BESTE LØSNINGEN for oppbevaring av kassetten dine!
RABATT PÅ HELE KARTONGER!

Til **Media Consult**, Hope, 4950 Risør. Tlf. 041-54 078

Vennligst send meg:

... stk kassettbøker á kr 30,00
... kart. med 12 kassettbøker á kr 300,00
Porto i tillegg. Sendes ikke i oppkrav!

Navn:

Adr.:

Poststed:

Disipelhøyskole får egen TV-stasjon

Som det eneste kristne samfunn i Danmark har Disipelhøyskolen i Horsens, fått egen tillatelse til å sende fjernsynsprogrammer på luften.

Alt i mars håper man å starte sendinger i Horsens-området. Samtidig har også skolen fått en nærradiobevilgning sammen med stedets lokal-avis.

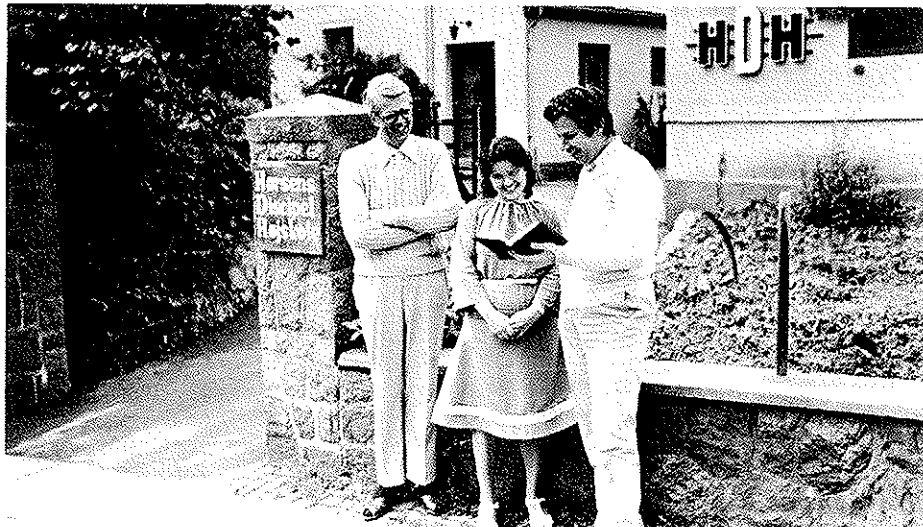
— Dette er et mirakuløst svar på bønn, forteller rektor Erling Ilsøe.

Erling Ilsøe som var på et kort Norges-besøk ved årsskifte, sier at de kan nå mellom 500 000 til 1 000 000 mennesker ved TV-sendingene som snart skal gå ut på luften. Disse sendingene har en beregnet rekkevidde på 6 mil.

Skolen har tidligere leid radio-tid på en folkehøyskole utenfor byen. Men fra januar startet de opp egne sendinger. De har fått tildelt 12 timer i døgnet, mens stedets lokalavis Horsens Folkeblad har resten. Til å begynne med sender de ca. 8 timer hver dag, men målet er å komme opp i 12 timer i døgnet. De har investert 80 000 i studio og senderen som står på skolens tak. Disse sendinger når de 100 000 mennesker som bor i Horsens området. (Horsens er en by på østsiden av Jylland, rett syd for Århus.)

I Danmark er det 80 nærradioer som sender over 40 sendere, av disse er det 25 kristne narradiostasjoner, pluss noen som sender enkelte program på andres sendetillatelser. Foruten å ha en nattsending i uken, vil skolen særlig sende over radio på formiddagen og ettermiddagen.

— Vi har bedt i mange år for dette stedet, forteller Ilsøe. Særlig har jeg bedt over hvordan vi skal nå folket her med evangeliet. Da har Gud lagt tanken på radio og TV-sendinger ned i mitt hjerte. Vi har søkt flere ganger før om nærradio-tillatelse men fått avslag. Denne gang gikk vi inn i bønn og faste for våre søknader. Vi var endog oppe på folketinget sammen med en flokk kristne ledere fra hele Danmark og fikk ha en times tid i bønn i dette huset. Vi ba for de folkevalgte og hele nasjonen, og jeg ble også manet til å be for disse sendetillatelsene. Siden viste det seg at

Tre av lærerne på Disipelhøyskolen i Horsens utenfor skolen, som nå sender både TV og radio til en befolkning på over 100 000. Rektor Erling Ilsøe til venstre.

det var på samme tid da disse søknadene ble avgjort.

Kulturministeriet hadde nedsatt et utvalg på 10, og bare en av disse var en kristen. Det var mange søkere og menneskelig talt kom vi sikkert langt bak i «køen». Jeg hørte siden at utvalget delte seg på midten, mellom oss og et annet sted. Da ble det kaste lodd og loddet falt på oss. Vi fikk både radio og TV tillatelse, og vi kan sende TV på luften, og er ikke avhengig av kabel. Er ikke dette et mirakuløst bønnesvar? Ilsøe forteller videre at skolens elever vil bli sterkt engasjert i radio og TV arbeid, som forøvrig ledes av nordmannen Øyvind Rygg. Rygg har tidligere vært med å bygge opp OFK radio i Oslo.

— Jeg har fått tro for at 1000 mennesker skal bli frelst her i området, sier den ivrige rektor. Vi vet det ligger mye bønn og innvielse bak det tallet.

I mars skal vi ned på skolen å være med på oppstartingen av TV-sendingene, sammen med Daniel Trollsås fra Fevik Video. Vi kommer tilbake med en mer fylldig rapport fra denne første kristne nordiske TV-stasjon.

Også de to pinsemenigheter i København har fått muligheter til å sende trådløs-TV, men de har ikke fått en egen konsesjon som Horsens Disipelhøyskole har. I København er det avisene som har sendetillatelsen men slipper til endel andre organisasjoner på enkelte tider.

6 viktige årsager til at vælge Horsens discipel højskole

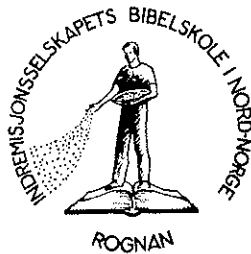
HORSENS DISCIPEL HØJSKOLE

Carolinelundsvej 25c
8700 Horsens
Tlf. 05 - 61 67 39

Redaktør:
Erling Ilsøe Nielsen

1. Jeg ønsker en grundig oplæring i at være en effektiv discipel, så jeg kan fungere på Kristi legeme.
2. Jeg ønsker specielt at blive oplært i at være rådgiver for andre, så jeg kan hjælpe andre ud af specielle problemer.
3. Jeg ønsker at blive rådgivet, da jeg ikke rigtigt kan fungere på grund af specielle psykiske problemer.
4. Jeg ønsker at blive trænet i at lave kristne radioprogrammer til nærradio. (Vi har egen sendetilladelse).
5. Jeg ønsker at blive trænet i at lave kristne TV-programmer. (Vi har egen sender til at sende TV trådløs over æteren.)
6. Jeg ønsker at blive trænet til evangelisering, så jeg kan blive en effektiv sjælevinder.

Ansøgningskema og skoleskema fås ved henvendelse til skolen.

Hvorfor ikke ta et år på BIBELSKOLE I NORD-NORGE?

Grundig innføring i kristen tjeneste og øvring i evangelisering.
Musikk og korarbeid.
HØST-VÅR og ÅRSKURS:

BIBELSKOLEN

8250 ROGNAN
Tlf. (081) 90 808

TRAKTATEN

«Kjenn din kropp»

(ANATOMI OG FYSIOLOGI FOR TROENDE)

har et budskap til deg som lengter etter et oppreist og frigjort Kristi legeme.
Sendes gratis

Bestilles fra
SIGMUND SYVERTSEN, 4828 Mjåvatn

NÅR DINE PENSER BLIR VERDILØSE

NÅ I NORSK UTGAVE TOPPAKTUELL

Den engelske original utgaven ble solgt: 600 000 på 6 uker! poc 250 sider kr 35,-

Les om:

Hvordan 666 dukker opp overalt!
Datamaskinen «DYRET» i Luxemburg!
Hvordan **du** bruker 666-systemet NÅ!
Vi lever i 666-tidsalderen!
Når kan vi vente Jesu gjenkomst?
Denne boken vil bevise for deg og dine ufrelste venner, at vi lever i tidsregningens siste øyeblikk.
Din Bibel og dagsavis blir spennende lesning!

100 ORD av JESUS

«Lommebok for BIBELMEMORERING

100 Jesus-sitat fra Johannesevangeliet. Til bruk på bussen, toget, flyet. La Jesu-ord bli en del av din hverdag.
1 stk. kr 5,-
10 stk. kr 35,-
40 stk. kr 100,-
100 stk. kr 200,-

poc kr 25,-

Under trykking (jan.84)

poc. kr 16,-

Enda mer livlig, spennende og lettlest misjonsbiografi av Margarth Cole. Det var «gamle damers» vitnesbyrd som ga Rita Nightingale lys i fengselet i Thailand. Gir deg en sterk appell om å gjøre noe for Herren.

Kjærlighetsmåltidet

av Edin Lovås
En praktisk veiledning i opplegget for et kjærlighetsmåltid med nadverd. Inkludert 32 fotos. En bok som utvilsomt vil vekke oppsikt.

ORDREKUPONG

Hermon forlag 067-3577 HOVET 88 560 88 532

Send meg snarest:

P k	Kr
. 12 postkort ass.	15,-
. 24 postkort ass.	24,-
. 50 postkort ass.	40,-
. 100 postkort ass.	75,-
. 500 postkort ass.	350,-
. 1000 postkort ass.	600,-

Stk

. Når dine penger mister sin verdi — 666 systemet.
. Kjærlighetsmåltidet
. 100-ord av Jesus
. Hverdagsmennesker i Guds tjeneste
. Aldri for gammel for Gud
Sett
. Drama om Jesus · barnebøker.
kr 23,- pr 3 stk.

NB! Alle bestillinger over 150,- vedlegges GRATIS bok- eller kassett-gave.

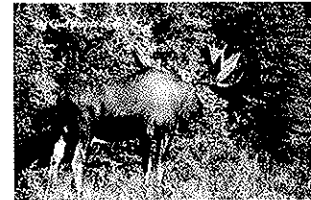
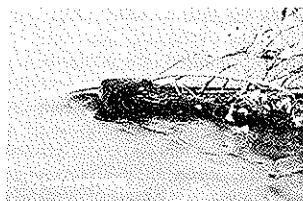
Navn:
Adresse:

HERMON FORLAG: gir 3577 HOVET 067-88 560

30 % rabatt ved kjøp av 5 bøker av samme tittel
50 % rabatt ved kjøp av 50 bøker av samme tittel
40 % rabatt til bokhandlere

Bestillinger over 300,- sendes portofritt.

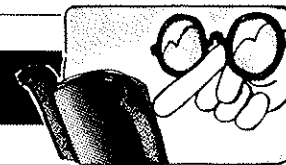
NORSKPRODUSERTE POSTKORT M/BIBELORD — TOPPKVALITET TIL LAVPRIS!

F
R
A
•
•
H
E
R
M
O
N
F
O
R
L
A
G

3577 HOVET

PRISER OG ORDREKUPONG FINNER DU PÅ FORRIGE SIDE. ORDRETELEFON:

Ord eller Ordet?

Mens hele Skriften er Guds ord, er Guds ord selvfølgelig mer enn Skriften, og det var her lenge før det ble nedtegnet på papir. Da David skrev om at Guds ord var en lykte for foten hans, snakket han ikke om Bibelen, men om Jesus Kristus. Det samme er tilfelle med Jesaja, som sa at gresset visner og blomsten faller av men Guds ord forblir til evig tid, og det er mer enn en bok utgitt av et bibelselskap. Behovet i dag er ikke flere Bibler i harde permer, men Bibler i skolær. Mange av oss er blitt latt tilbake blodende etter å ha blitt slått i hodet med en Bibel som ble båret av noen argumentative representanter for en eller annen sekterisk religion. De kjenner ordene, men har ingen erfaring med Ordet. Disse religiøse terroristene går omkring med spisse «jeg har rett» tekster som de skyter mot alle som ikke mener som de, i Guds navn.

Ærlig talt, jeg vil heller være sammen med enkle sjeler som kanskje ikke er i stand til å uttale «Mephiboseth» riktig og tilbringer storparten av tiden under talen med å lete etter skriftstedene som ble lest, og som har et hjerte fylt av guddommelig kjærlighet, enn en Bibel-siterende skriftlærd som aldri har latt ordene fra Gud bli Guds Ord.

Jeg elsker min Bibel. Jeg er takknemlig for de som underviser fra den. Jeg beundrer dem som memorerer den og ser opp til de som oversetter den og sprer dens gode nyheter om frelse. Men det er en tendens, så snart vi skriver ordet «hellig» på en ting, å dyrke den. Bibelen er hellig, det er det som gjør den unik. Men den er til for å brukes, ikke tilbes.

Jamie Buckingham i
«Charisma»

Hvordan finne et lokalt fellesskap?

— Bibelen snakker om at vi er «lik et tre, plantet ved bekker med rennende vann». I Det Nye Testamente var alle de som tilhørte den universale menighet også med i en lokal menighet, et fellesskap av kristne. Dette krever en overlattelse til det stedet Gud har sendt deg. Autentisk kristendom er ikke det å gå på møter, men en måte å leve på. De kristne i Apostlenes gjerninger gav seg selv til undervisningen, fellesskapet, brødsbryteisen og bønnene. De delte sin måte å leve på med andre. — Det stigende presset i vårt stadig mer hedenske samfunn varsler oss om det faktum at vi ikke lenger kan fortsette alene. Vi trenger noen å dele livet med - et fellesskap - en åndelig familie. Ikke i teorien, men i virkeligheten. Vi trenger å bli knyttet til brødre og søstre som alle har det til felles at de vil følge Jesus og leve for å åpenbare hans legeme i det daglige liv.

— Dessverre er det ikke alltid lett å finne en nytestamentlig menighet som er basert på et sunt skriftmessig grunnlag. For at du ikke skal bli forvirret eller distraheret, undersøk de følgende 12 spørsmål mens du ber Gud hjelpe deg i å finne et lokalt fellesskap av kristne:

- 1) Blir Jesus Kristus opphøyd som Guds Sønn som er oppstått fra de døde (Ap.gj. 22-24)?
- 2) Blir Bibelen æret og undervist med autoritet som Guds åpenbarte vilje for sin skapning (2.Tim. 3:16)?
- 3) Er det frihet og variasjon i lovprisningen og tilbedelsen (Kol. 3:17, Salm. 150)?
- 4) Blir ekte kjærlighet uttrykt i praksis av de som er med (Joh. 13:34-35)?
- 5) Bygger de opp personlige forhold dem imellom som går utover det å bare møtes til møter og gudstjenester (Ap.gj. 2:42-47, 5:42)?
- 6) Legger lederne vekt på hyrdeomsorgen som omfavner en persons alle rettmessige behov og oppøving av hans åndelige autoritet (1.Pet. 5:2, Hebr. 13:17)?

7) Blir det lagt mer vekt på overlattelsen til den enkelte enn bare på deltakelsen (Ap.gj. 2:42-47)?

8) Er lederskapet et eksempel på de kristne dyder (rettskaffenhets, lojalitet, menneskelighet) og ikke bare opptatt av det personlige, opptreden og talekunst (1.Tim. 3:1-13)?

9) Er lederskapet klar over at de er satt i menigheten for vår vekst og modning - som apostler, profeter, hyrder, evangelister og lærere (Ef. 4:11-15)?

10) Finnes det en evangelisk utadvent iver etter å nå andre med det gode budskapet om Jesus Kristus (Matt. 28:19-20)?

11) Finnes det en sans for det virkelige og vesentlige til forskjell fra et religiøst rituale (2.Tim. 3:5)?

12) Har menneskers liv blitt forandret i positiv retning etter at de er blitt med i fellesskapet (Rom. 12:2)?

— Guds mening med livet ditt er at du skal finne din plass i den nytestamentlige menighet som tilfredsstiller de kravene som er nevnt ovenfor. Husk, det er ikke valgfritt, men uunnværlig. Den ubeskrivelige velsignelse som er knyttet til en overlattelse til en slik nytestamentlig menighet som er nevnt, kan ikke fåes bare ved å delta i bibelgrupper, bønne- og lovprisningsmøter, små husfellesskap, grupper, tverrkirkelige organisasjoner, evangeliske organisasjoner, høymesser osv. Uansett hvor gode slike sammenhenger kan være, må de ikke hindre deg i å knytte og henge deg til et lokalt legeme av kristne.

Larry Tomezak i
«Charisma»

Farisæerne

Av Hakon Storm-Monsen

Farisæerne fra fordum og farisæerne i dag, er gjerne et «fint» folk, i alle tilfelle de på Jesu tid. Vi leser om dem at de var vakre å se til utvendig. Sikkert hadde de pene manører. De var et særdeles religiøst folk, og de var glade for å dekorere seg med Skriftsteder. De blandet seg ikke med syndere. De ferdes i Templet, de var nidkjære. Farisæeren var «en fin mann», han tumlet ikke ute i synden, nei langt derifra, vær sikker, han passet seg slik at han oppførte seg korrekt i alle ytre foretagender.

Men hva var det med disse farisæere som gjorde at den Herre Jesus gikk så skarpt i rette med dem? Det var deres indre. Alle deres gjerninger hadde sitt utspring fra deres religiøse kjød. Og i kjødet bor intet godt men fra dette kjød vokste det opp de smukkeste blomster og frukter. vakre av utseende, altså vakre planter med nydelige blader og grener; men det var med dem at disse vakre vekster med deres blomster og smukke frukter var giftige.

Og hvis en plante er giftig og et tre dårlig, så kan det ikke komme annet enn dårlig frukt. — Se derfor til at ikke dine frukter, de være aldri så pene, ikke er sprunget frem av ditt religiøse kjød. Du må oppføre deg smukt og være meget religiøs; men se til at ikke alt dette er vakre og glatte frukter fra ditt giftige kjød. Se til at du ikke bedrar både deg selv og andre. I det Nye Testamente gjelder kun det liv som er Kristuslivet, og det kan aldri kopieres, men mottas. Det gamle, råte kjød, det må skånselsløst på korset dø og begraves, det blir ikke tålt i Guds rike. Alt må komme fra oven, kun Kristus må regjere og fra ham igjennom deg, om du er født på nytt, må din frukt komme, men den frukt er også ypperlig god. Alene Kristus er oppreist til vår iboende rettferdighet og pulserende liv, og noe annet erkjenner ikke Gud, noe annet liv enn Kristuslivet vil

ikke passe, ei heller trives, i himmelen. — Kjødets sans, det religiøse kjødets sans, er fiendskap mot Gud. Rom. 8,7. Det finnes irreligiøst kjød og det finnes religiøst kjød. Råttent og giftig alt sammen. Har du lagt merke til den giftige selvrettfærdighet, den harske giftige dydsfanatisme, den underliggende erotiske misunnelse som gir seg utslag i fanatisk sedelighetsharme, den underliggende storhetsfølelsen, den innvortes opphovning, oppblussing, avmåltheten og selopp-høyelsen like overfor andre, like overfor stak-kars syndere, den pedantiske skikkelighet, den visne ansiktsmine, den kjedelige høytidelighet og innvortes stolthet.

den høytidelige nedlatenhet, den uekte moralske karakter, som derfor lett blir antent og derfor ulmer av innvortes vrede, og den smålige pinktne sneversynhet i bedømmelsen av andre og i bedømmelsen av saker og ting. Har du lagt merke til hvor slike ved dette sitt vesen kan ta pusten fra et selskap som sitter sammen i renhet og fryd i Kristus Jesus?—

Alt dette er typisk for farisæerne. Det finnes mange av dem i den religiøse verden. Ransak deg selv nøye om du skulle ha meget eller noe av denne farisæiske gift; for alt slikt er livsfarlig, det er motsatt av Kristuslivet, det står i fiendskap til det åndelige liv, som er i et Guds barn, det liv som kommer fra Jesus.

Hakon Storm-Monsen

En fortelling fra Whitefields liv

George Whitefield var en evangelist som arbeidet blant metodister, presbyterianerne og andre kirkesamfunn i det 18-århundre.

Han reiste mye både i England og Amerika, og forkynte ofte for store skarer under åpen himmel. Metodistvekkelsen som han var en av lederne for, nådde mange tilsidesatte og underprivilegert mennesker med de glade nyhetene om frelsen og bidrog til sosial forandring.

Metodistene var blant annet imot slavehandelen som England drev på den tiden.

Whitefield var filantrop. Han var med på å grunnlegge 50 høyere skoler og universitetet i Amerika, blant dem Princeton og Pennsylvania.

En gang reiste han på hesterygg sammen med en venn gjennom et øde landområde. På reisen traff de på et lite hus hvor det så ut til å være stor nød. De banket på og fant ei fattig enke som trengte penger og mat. Whitefield gav med en gang bort en fem punders seddel, alle pengene han hadde. De fortsatte reisen og hadde ikke kommet langt før vennen gav ham en straffepreken om hans overdrevne barmhjertighet. Whitefield sa at krisen han nå var i ikke var tilfeldig og at det nok ville gå bra. På en slette ble de plutselig stanset av en landeveisrøver. Nå var det Whitefields tur til å hevde seg og han gjorde det klart at han ikke hadde noe å miste.

Vennen måtte tømme lommene sine. Før røveren gikk ba han Whitefield bytte den gode vinterfrakken sin mot røverens fillete jakke. Nå lo vennen hjertelig. De fortsatte på reisen, men etter en stund hørte de lyden av en galopperende hest bak seg, og de så tyven komme i full fart.

På dette tidspunkt hadde de kommet i nærheten av folk, og ved å spore hestene klarte de å slippe unna. Seinere fant Whitefield en stor bunke sedler, til sammen et hundre pund, i jakka som han hadde på seg.

Det var nok utbytte fra flere ran. Det var en katastrofe for røveren at ytterklærne ble byttet. Vennen til Whitefield måtte være enig i at det hadde vist seg å være en meget god fortjeneste når investeringen bare var fem pund.

Innsendt av Mark Rødseth

20 spørsmål

ROLF HÅKONSEN har i flere år vært forstander i pinsevekkelsen. Han har vært forstander i Tabernaklet, Skien og er nå i Filadelfia, Arendal. Håkonsen er oppvokst på Borgstad ved Skien, er gift og har to voksne barn. Han har bl.a. skrevet et hefte om «Tabernaklet i ørkenen» og underviser som bibellærer på flere bibelskoler.

— **1. Hva opptar deg mest nå?**

— a. Menighetsarbeidet og utviklingen i Israel og Midtøsten.

— **2. Hva skremmer deg i samtiden?**

— Verdensutviklingen med atomopprustning og den utbredte likegyldighet ovenfor dette.

— **3. Hva gleder deg mest?**

— Tryggheten ved å være en kristen, og kunne erfare at Bibelen stadfester seg selv.

— **4. Hvilke samfunnsspørsmål engasjerer deg?**

— Hvordan vi skal nå den oppvoksende generasjon med evangeliet.

— **5. Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?**

— At den enkelte i menigheten blir en misjonær på det sted man bor og arbeider.

— **6. Hva slags programmer ville du ha mere av i radio og TV?**

— Overføring av møter fra de ulike samfunn.

— **7. Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?**

— Personlige vitnesbyrd og undervisningsartikler.

— **8. Hvilken bok leste du sist? (utenom Bibelen)**

«Kristus og menneskelig lidelse» av E. Stanley Jones.

— **9. Har du et sitat du liker?**

— «Gi meg hva du krever, og krev så hva du vil!»

— **10. Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyst?**

— Brorskap i praksis.

— **11. Hva mener du er sann åndelighet?**

— Å stå med i medgang og motgang og vise frukter ifølge Gal 5,22.

— **12. Hva mener du kjenner tegner et bibelsk menighetsliv?**

— At vi praktiserer det som står i Apg 2,42 «Trofaste holdt de seg til apostlenes lære, samfunnet, til brødsbrytelsen og bønnene.»

— **13. Hva forventer du av en god preken?**

— At Kristus forkynnes, og at den har sjelesorg i seg. At sannheten blir sagt i kjærlighet.

— **14. Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?**

— At vi nytter de kommunikasjonsmidler som vi har, nærradio osv. og tror på evangeliets makt.

— **15. Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh 17,21, om at «de alle må være ett»?**

— At vi ber om kjærlighet til hverandre, også til de som ikke ser likt med meg. At vi forstår at enhet ikke er avhengig av likhet.

— **16. Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?**

Jesu annet komme og profetiene om Israel.

— **17. Hva mener du styrker familiesamholdet best?**

At Guds Ord får være i fokus, og at familieandaktene opprettholdes.

— **18. Har du hatt en leveregel som har vært nyttig for deg?**

— Systematisk bibelgranskning.

— **19. Hva har inspirert deg mest i det siste?**

— Menigheten og Jesu gjenkomst.

— **20. Kan du gjengi noe som framkalte smilet hos deg i det siste?**

— Guds overbærenhet med sine barn....

TREFF '84

Ferie — fornyelse — fellesskap for hele familien

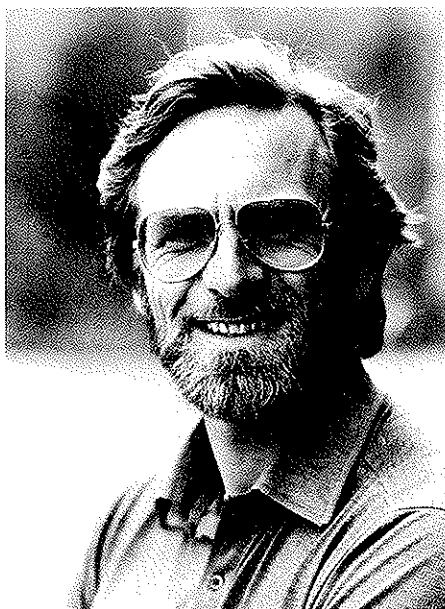
Tid: 14. — 20. juli 1984
Sted: Risøya Folkehøyskole v/Tvedestrand

Unn deg en skikkelig skjærgårdsferie. Finn åndelig fornyelse i lovsang og forkynnelse. Bygg trofast vennskap med andre kristne. Skriv etter brosjyre:

TREFF 84, Kanesletta 10, 4550 Farsund

Foreldreansvar og barneoppdragelse

Thomas Bjerkholt er gjesteskribenten i spalten «I brennpunktet» denne gang. Han er pastor i Den evangelisk-lutherske Frikirke i Trondheim. Bjerkholt har tidligere bl.a. vært studentprest og er en velkjent taler og skribent. Han er gift og har flere barn.

Tekst: Pastor Thomas Bjerkholt

Hvordan gi barna en kristen og bibel-fundert oppdragelse? Det har vært et omdiskutert tema. I stortinget arbeides det nå med å få klare forbud mot ris av barn. Og et av spørsmålene som blir tatt opp i denne artikkelen er om ris er et bibelsk legitimt element av kristen barneoppdragelse. Men først og fremst gir Bjerkholt balansert og praktisk undervisning om foreldreansvar og barneoppdragelse, utfra bibelske hovedlinjer.

Foreldreansvaret er fra Gud

Alle foreldre står ansvarlig for Gud med det de gjør som foreldre. Det betyr først og fremst at foreldrenes ansvar er å ta hånd om sine barn inntil de blir myndige. Gud har, kan vi si, gitt barna til foreldrene, og omvendt, ikke til samfunnet og andre institusjoner i det. Barna er ikke foreldrenes eiendom, men Guds, som han har betrodd til foreldrene for en tid. «Se, barn er en gave fra Herren, livsfrukt er en lønn fra ham» (Salme 127,3). Foreldrene tar hånd om barna, ikke på samfunnets vegne, men på Guds vegne.

For det andre betyr dette at det vedkommer Gud intenst hvordan vi stiller med det som er hans gaver til oss! Barna er ikke vår privateiendom. For alt vi sier og gjør skal Herren en dag kreve oss til regnskap. Foreldreansvaret er

altså et kall fra Herren til alle som han har gitt barn.

For det tredje innebærer forelderretten at Gud dermed har gitt oss autoritet over barna. Vi er gitt en fullmakt fra ham til, på hans vegne, og etter hans vilje, å utøve rett autoritet over våre barn.

Bibelsk autoritet er tjenende lederskap

Som foreldre er vi kalt til å utøve et tjenende lederskap. Og det gjelder å få med seg hele bredden i hva dette innebærer. Vi har alle et bilde av tidligere tiders autoritære formynderskap: Der var mye autoritet, mye hard autoritet, men lite kjærlighetsfull tjeneste. Et bibelsk, negativt eksempel på dette er Sauls forhold til sin sønn Jonatan, slik det skildres f.eks. i 1.Sam 14. Saul er en hard og ufølsom far som har lite kontakt med, og liten innlevelsesevne i sin sønns tanker og opplevelser. Saul er konge, han er far med autoritet, men hans lederskap fungerer ikke. Det andre ytterpunkt m.h.t. forelderrollen er at man så og si oppgir lederskapet for å bli en usikker tjener av barnas egne lyster og ønsker. Man blir sine barns kelner, nærmest, og rollene blir snudd opp-ned: Det er barna som dikterer, foreldrene er mer og mindre frustrerte kelnerne. Dette kan jo se ut som kjærlighet, men er egentlig uansvarlig oppgivelse av den autoritet Gud har gitt. Et bibelsk eksempel på svak autoritet er presten Eli. Hans sønner var gudløse menn (1.Sam 2,12). Likevel talte han dem ikke til rette, selv om de endog forbannet Gud. Hans formaninger overfor dem var temmelig halvhjertede (1.Sam 3,22-25). For dette krever Gud ham til regnskap med disse ord: «Hvorfor ærer du mine sønner mer enn meg? (2,29)

Så gjelder det å finne den rette balanse mellom fasthet og mildhet.

Opgaven er: Utøv tjenende lederskap.

A utøve: Det vil si å gjøre det. Det innebærer, for begge foreldre, reelt å være tilstede, å være nær, å fungere oppdragende i hverdagen. Husk at vi utøver lite om vi bare lar barna bo hos oss! Foreldre er noe vi skal være, praktisere! Begge to.

Å tjene: Kjærligheten skal være rammen for alt kristent liv. Det er dette det dreier seg om, også som foreldre: Å være sannheten tro, i kjærlighet.

Som foreldre er vi kalt til å være «agenter» for Guds godhet. Noe av Guds kjærlighet, omsorg og varme skulle nå våre barn gjennom oss. Jesu liv er modell for alt vi gjør også som foreldre. «Den som sier at han er i ham, må leve slik Jesus levde» (1.Joh 2,6).

Vi skal si ofte til oss selv, som foreldre: I meg skal barnet få møte noe av Guds varme, omsorg og godhet. Se hvor fint Jesus skildrer Gud som far i Luk 15,20!

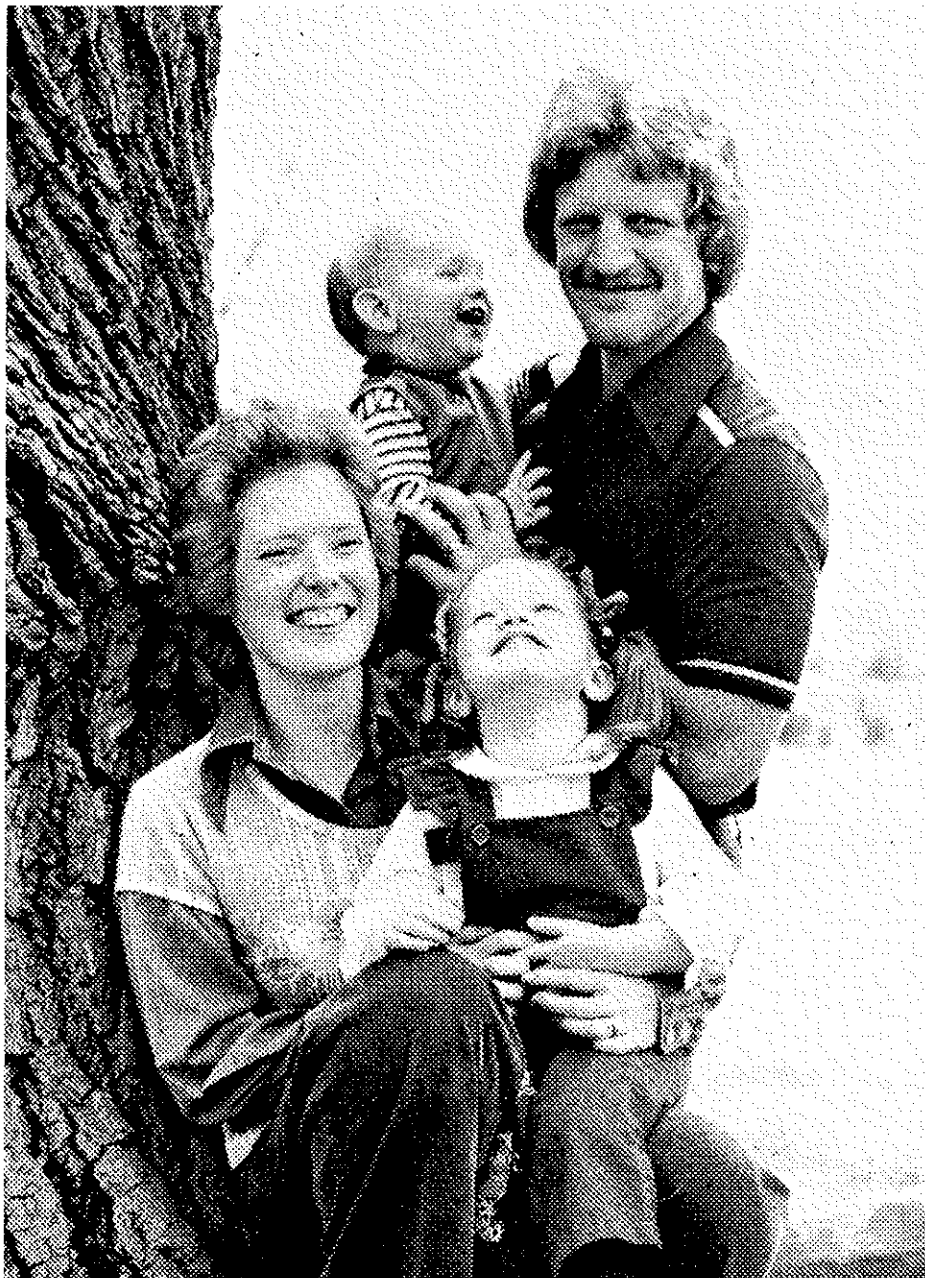
Å lede: Vi skal lede våre barn, ikke de oss. Gud har gitt oss autoritet, så forventer han at vi bruker den — og bruker den rett. Det innebærer mot til å ta beslutninger, mot til å velge noe som ditt barn er uenig i, mot til å utøve fasthet og disiplin hvor og når det er påkrevet. Barn trenger den beskyttelse som tjenende autoritet innebærer, og han har gitt oss rett til å bruke den. All autoritet kan misbrukes, ikke minst foreldreautoritet. Men misbruk må ikke oppheve bruk!

Foreldreansvar er ikke ansvar for alt barnet gjør

Like sterkt som vi understreker foreldrenes ansvar, like sterkt må vi også betone barnas ansvar. Husk at barna hverken er eller skal være en forlengelse av ditt liv. Vi har ansvar for det vi gjør, men barna har ansvar for det de gjør - for Gud og mennesker. Vi skal gi dem vekstmuligheter, gi dem en kristen oppdragelse, vise dem veien.

Men barna skal også oppdras til selvstendighet. Vi kan ikke i alle ting velge for dem. Det mest avgjørende valg — om de vil følge Jesus eller ikke — må de selv ta. Vi skal lære dem om ham. De må velge om de vil følge ham. Barna er ikke roboter. De skal ikke tvinges livssynsmessig. Vi skal lære dem om rett og galt. Men valget er de ansvarlig for.

Samuel var en stor mann, et gudfryktig menneske. Men hans sønner fulgte ikke i farens spor (1. Sam 8,3). Derfor sier også Guds Ord: «En sønn skal ikke bære farens skyld, og en far skal ikke bære sønnens skyld» (Esek 18,20). Mye unødige skyld- og skamfølelse ville være unngått, om kristne foreldre så dette klarere.

Gode foreldre er ydmyke

Gud har gitt foreldreansvar til feilende og syndige mennesker. Det er viktig å være klar over hvem man er! Ordene kan bli for få, for harde, oppførselen kan bli urettferdig, for brå, osv.

Kristne foreldre synder, rett og slett. Ydmykhet er vilje til å be sine barn om tilgivelse, innrømmelse av egen begrensning, utøvelse av autoritet i stadig bønn om at Herren må oppdra en selv like meget som man selv oppdrar barna. Gode foreldre ber Gud om å bli oppdratt av Ham!

Vi har nå pekt på noen sider ved selve foreldreansvaret. Vi skal nå gå over til å se på noe av det som særlig NT formaner oss til rent praktisk å gjøre og være oppmerksom på i utøvelsen av vårt ansvar. Det er selvsagt svært me-

get å si om dette emnet, men la oss se hvordan de konkrete formaningene lyder i Kol 3,21 og Efes 6,4.

Vis barnet respekt

Kol 3,21: «Dere fedre skal ikke behandle barna slik at de mister motet og blir forbitret»

Efes 6,4: «Dere fedre, vekke ikke sinne og trass hos barna.»

Er det ikke tankevekkende at det første apostelen grep fatt i er faren for misbruk av autoritet? Antikkens fedre var harde i sin pedagogikk. Med Jesus kommer en helt ny kjærlighet. Den skal prege oss. Så advarer Paulus først: Bli ikke harde! Vær ikke urettferdige! Han kjenner oss bedre enn oss selv, og vet hvordan synden ligger på lur. Trette etter dagens arbeid er det lett å svare

barna hardt. Det er så fort å avvise dem, og avspise dem med noen få ord. Det er så fort gjort å såre dem, ved at vi ikke setter oss inn i hvordan de føler det. Ha respekt for barnets følelser! Ha respekt for dets meninger! Respekter at barna kanskje har en annen smak enn deg, på f.eks. klær, musikk, møteformer etc. Ten-årene er her så viktige. Spør deg selv om du er tolerant — gi de andre rett til å være og tenke annerledes enn deg. Her synder mange foreldre, særlig når barna blir litt eldre.

Oppdra dem i Herrens tuktt og formaning

Rammen er autoriet i mildhet. Så skal vi oppdra dem. Utrykket, som er hentet fra Efes 6,4 betoner tre ting:

a) Oppdra dem: Det innebærer en aktiv stimulans av hele personligheten. Det er få oppgaver i livet som er større og viktigere enn denne: Å fostre opp et nytt menneske. Barnet er så rikt på muligheter, evnene så varierte. Så skulle vi hjelpe til at barnet ble et harmonisk, selvstending og balansert

menneske, med tro på egne anlegg og krefter, skjenket av Gud. Da må vi ta oss tid sammen med dem. Snakke med dem. Dele deres følelser, være interessert i deres utvikling. Være interessert i deres venner, glede oss med dem, gråte med dem.

b) Tukte dem: Ordet er gammeldags, få liker det. På grunnteksten står et ord

Barna er ikke roboter. De skal ikke tvinges livssynsmessig. Vi skal lære dem om rett og galt. Valget er de selv ansvarlig for.

som innebærer både disiplinering og straff. Blant mange psykologer i dag tales det åpent om skadevirkningene av en likegyldig holdning m.h.t. disiplin. Et barn trenger rammer rundt sitt liv. Det trenger beskyttelse. Da må det

lære at noe er rett, noe er galt, noe er akseptabelt og noe er det ikke. Det er ikke barna som uhemmet skal bestemme hvor lenge det skal få være oppe, hvilke bøker det skal få lese, hvilke filmer det skal se. Like uviselig som det er med mange «nei», like uviselig er det med bare «ja».

Hva med fysisk avstraffelse? Ordet på grunnteksten inkluderer også dette. Det tales mye om dette i GT, NT snakker mindre om det, men forutsetter riset som ett element i oppdragelsen. Kristne mennesker kan ikke akseptere en lov som forbyr dette, for Bibelen forutsetter riset. Misbruk av ris skal ikke oppheve all bruk. Men det må brukes med stor varsomhet. Generelt vil jeg si at det helst vil komme på tale som straff når barnet har gjort noe alvorlig galt. Da kan det virke både oppdragende og beskyttende. En venn av meg fortalte at han som liten var ulydig. Faren forbød ham å padle i en elv i noen trekasser de brukte under vårflommen. Men gutten var ulydig. «Riset kan ha reddet livet mitt», fortalte

et boktilbud uten sidestykke!

Til deg som liker å lese, og som setter pris på godt og interessant lesestoff

- bøkene direkte hjem i posten
- fordelaktige særtilbud
- du kan bygge opp en god boksamling for en rimelig pris
- pene og solide bøker
- én bok pr. måned.

Kun kr
44.-
pr. bok

Tilbudet skal dekke misjonslitteratur, fortellingsbøker, fortellinger fra kristenliv og samfunnsliv, historie og biografier om kjente, kristne personligheter og mye annet.

Velkommen til vår bokring!

Jeg tegner meg som medlem i Den Kristne Bokringen

Navn:
Adr.:
Postnr./Sted:

Den Kristne Bokringen
Boks 6757
St. Olavs plass
Oslo 1

han meg, «for leken var livsfarlig».

Det er trist når kristne mennesker i dag kan si at ris, uansett, er forkastelig. Da har man forlatt en bibelsk tenkning. Dessverre finnes det mye barnemishandling. Men kom ikke å si at dermed har alle tider før oss vært barnemishandlere —!

c) I Herrens formaning: Vi skal be for dem. Vi skal lære dem å be selv. Vi skal be med dem. Vi skal lære dem Herrens vei.

Da er det viktig at vi ikke slurver med husandakten, kveldsbønnen og samtalen med dem. Det er så lett å bli travel, og si et «skynd nå å få lagt deg» til barnet. Men vi skal rekke dem Guds Ord, og hjelpe dem til å praktisere det. Tvinge dem til tro må vi ikke, men vi skal rekke dem det alt sammen, og føre dem til Herrens hus og Herrens gaver. Måtte de bli sanne disipler!

Noe av det vanskeligste da er å møte hver enkelt av dem. For de er jo forskjellige. Mange kjenner historien om mor til John Wesley. Åtte barn hadde hun. Men hun planla uken slik at hun hadde hvert barn for seg selv minst en gang i uken. Litt av et ideal å strekke seg mot!

Så står vi for Gud, alle sammen i familien. Mor og Far, søsken. Vi skulle hjelpe hverandre på veien til det evige liv. Gud hjelpe hver enkelt til det.

Vil du hjelpe oss

«Så ut»

HVETEKORNET

på

DITT HJEMSTED!

Kontakt vår
ekspedisjon!

033-44 726

mand.-torsd.

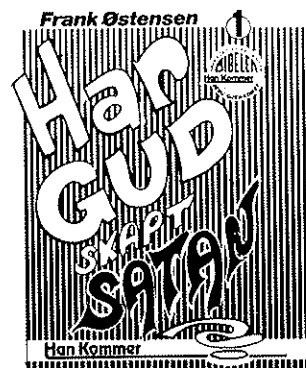
9.00—14.00

**Jeg lytter til kassetten
gang på gang**

**SEND MEG NESTE
SÅ FORT DEN BLIR FERDIG**

— er blitt et omkved. Omtrent alle som har kjøpt de 2 første kassetene har også bestilt nr. 3 som er under utarbeidelse.

Når en ukjent forkynner gir ut 1-times talepåkassetter - uten musikk - og får slik respons - må det være temaet han behandler som møter et behov i tiden.

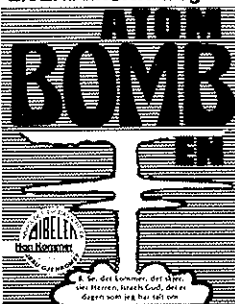

—En skapelseshistorie før jorden ble til, hvor Satan lagde kaos.

—Ingen beviser Bibelens skapelsesberetning så klart som vitenskapen gjør med oppdagelsen av «The Big Bang».

Frank Østensen

**Hva Bibelen sier om
2. VERDENSKRIG og**

Forfatteren kommer fra et miljø hvor de før den 2. verdenskrig begynte, snakket om brenningen av Finnmark og at Tyskland skulle bli delt.

—Om stater Israel før den ble til—om EF før det ble planlagt. Allerede i 1946 visste de mange detaljer om den 3. verdenskrig.

I denne kass. får du høre hvor detaljert Bibelen forteller om USA's triumf med sitt flyvåpen over Hitler—at Roosevelt skulle dø etter oppdagelsen av Atombomben.

En utrolig detaljert beskrivelse av begivenhetene hentet flere tusen år tilbake ...

I neste kasset (kommer senere):

**NÅ TROR ALLE PÅ
HARMA-
GEDDON**

viser han at etter bortrykkelsen skal Russland okkupere Norge og Sverige. Frykt p.g.a. dette forener EF til verdens 4. supermakt. Russland må så forandre sine planer og angriper Israel som får hjelp fra EF. USA kommer til slutt for å møte Russland på Israel's fjell. Dette er Bibelens Harmageddon.

Fritt tilsendt: 1 stk. kr. 45,-. 2 stk. kr. 80,-.

Rabatt for flere. Skriv til:

Han Kommer

Box 13 - 6101 Volda. Tel. 070 77960.

Ragnar Skottene

Oddvar Søvik

hft. kr. 55,-

Ragnar Skottene - Oddvar Søvik

NADEGAVENE

Menighetens arbeidsutrustning

«Nyttig og godt om nådegavene. Boken er nyttig, begripelig og oppbyggelig.»
Sigvart Riiser, Dagen

«En sund og god undervisning. Jeg føler en trang til å takke forfatterne for boken - og til å oppfordre til at den måtte bli lest.»

H. A. Rosbach, Varden

Luther Forlag a.s.

«Hvordan skal jeg oppføre meg og hva skal jeg si når Jehovas vitner ringer på min dør og ønsker en samtale?

Her svarer en virkelig ekspert på dette spørsmålet.

W.J. Schnell er forfatteren til den kjente boka «Tretti år som slave under Vaktårnet». Han vet hva han snakker om. I tretti år har han selv gått fra dør til dør for å overtale mennesker til å bli medlem av Jehovas Vitner.

Tekst: W.J. Schnell

JEHOVAS VITNER — EN MISJONSMARK

En utfordring

Jehovas Vitner er en utfordring for alle Kristne! Der de går fra hjem til hjem, den ene etter den andre, kan de utgjøre et helt misjonsfelt for oss. Men hvordan skal vi vinne dem?

Om vi slår igjen døra med et smell, driver vi dem bare ennå lenger inn i Vaktårnets vranglære. Dette vil få dem til å tro at de er martyrer for Jehova. Jehovas vitner trenger kjærlighet og hjelp.

Skal vi gjemme oss eller prøve å unngå dem?

Gjør vi det, vil vi snart oppdage de kommer tilbake desto oftere. Vi kan ikke unngå å møte disse, hvis de først har begynt å gå på vår dør.

La oss møte dem med frimodighet. Men hvordan, og med hva?

Innlært

Det første du må gjøre er å få dem bort fra sin innlærte lekse, så det kan bli en personlig samtale. Så snart de siterer et ord fra Bibelen, skal du spørre «Hvorfor bruker du dette bibelordet?»

For å svare på dette spørsmålet må vitnet avbryte sin innlærte preken. La dem aldri komme lenger enn til det første bibelsitatet. Om du ikke avbryter dem vil de ikke avslutte før du er blitt dratt med på en vei av løsrevne bibelsitater helt fra 1.Mosebok til Åpenbaringsboken. Hvilke skriftsted du da si-

den prøver å møte dem med, vil da være til ingen nytte. Det er som å skvette vann på en gås.

Altså, så fort de siterer et bibelvers, så stopp dem med det spørsmål jeg akkurat har nevnt. Når de så har gitt det svar de kan ha for hånden, så hent din bibel før de kan få gått videre. Slå opp verset som ble nevnt og les det høyt. Men slutt ikke når du har gjort dette. Les også de versene som kommer før og etter slik at du får sammenhengen. På denne måten har du tatt brodden vekk fra Vaktårnets feilaktige anvendelse av dette bibelvers. Medlemmet av Jehovas Vitner vil komme til å merke dette. Spør dem så: «Hvorfor har du tatt dette verset ut av sin egentlige sammenheng?»

Gjør slik med hvert ord fra Bibelen som de nevner. Be om å få greie på hvor i Bibelen verset står. Slå opp i din egen Bibel og les flere av de forutgående og etterfølgende vers. På denne måten får du vitnet fra sitt prekenspor, og snart er deres innlærte foredrag gått i oppløsning.

I neste omgang kan du stille spørsmål: «Har noen undervist deg på et forståelig språk hva Bibelen lærer om det faktum at hver den som vil, kan få komme til himmelen og få evig liv, ikke bare de 144 000 som noen underviser om.» Nesten alltid vil svaret være: «Nei».

Nå kan du gjerne åpne din dør helt opp og be vitnet om å komme inn. Si samtidig at du ønsker å forklare ham eller henne dette underbare faktum på en enkel måte slik Guds ord lærer oss. Vitnet er nå din gjest og vil føle seg tvunget til å vise hensyn fordi du er hans vert.

Nå er tiden kommet for å legge fram Kristi sanne evangelium. Be aller først en enkel bønn, og be om at Herren skal være med deg og åpenbare sine sannheter. Begynn senere med å forvise deg om at vitnet innser at mennesket har syndet, og at vi alle har gjort opprør mot Gud og derfor trenger Guds tilgivelse. Vis at nettopp det er foranledningen til at vi trenger en frelser. Du kan f.eks. sitere fra Rom.3.23: «Syndens lønn er døden, men Guds nåde gave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre.»

Fra og med nå er det din oppgave å presentere Kristus for ham eller henne. Slå opp i Joh. 3.16 og forviss deg også om at din gjest ser dette underbare bildeord med sine egne øyne.

Ett annet bildeord som kan anvendes her er Joh. 5.24: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på han som har sendt meg, han har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet.»

Ett argument fra Jehovas vitner er at tro ikke er nok for å komme inn i Guds rike. De siterer gjerne Filipperbrevet 1.12 hvor det står at vi må arbeide med frykt og beven på vår frelse. Vis at dette å arbeide på sin egen frelse ikke betyr at vi må lyde noen religiøs organisasjon og utføre det arbeidet som den foreskriver, men at det betyr at vi er lydige mot Gud. Les så versene som følger og vis at det kun er gjennom Guds hjelp vi blir istand til å være lydige.

I denne sammenheng kan også Joh. 8,51 være til hjelp: «Den som holder fast på mitt ord, skal aldri i evighet kjenne døden.» Å holde fast på Kristi ord innebærer at man lyder hans ord og bud. Vær enig med vitnet om han sier at ett av hans bud er å forkynne evangeliet om frelse og hans kommen-

*Jehovas Vitner har lært
at de ikke kan få evig
liv ettersom kun de
144.000 vil bli frelst.
Si derfor ofte og i enkelte
ord at også de kan
bli frelst.*

de Rike, men overbevis om at alle hans andre bud er like viktige.

Du kan vise fra Joh.5.24 (tidligere nevnt) hvor det står at den som hører Jesu ord, har Gud tatt imot. Men ordet høre betyr ikke bare å høre med øret, men også med hjertet. Å høre og ta imot fører til fortrolighet med Kristus og lydighet mot hans ord. Dette er den nye fødsel.

Les senere Joh. 6.47: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som tror har evig liv.» Vis dem med støtte fra dette ordet at vi kan ta imot evig liv NÅ. Du

Fortsettelse side 32

BILLIGE SANG OG TALEKASSETTER

Sangkassetter:

Kun kr. 40,- pr stykk.

- 206 SANG OM KORSET. Søskenparet Rigmor og Kolbjørn
- 202 INGEN SOM JESUS: Øystein Skaar
- 306 Ungdomsmusikken «EVANG.ELIM»
- 307 Herren er lyd: Betel Ungdomskor Bjorbekk.
- 308 Jeg er livets vann: Fjære menighets ungdom (150 stykk)
- 201 JEG VIL FORTELLE. Rigmor og Kolbjørn. Ungdom i Stjørdal
- 205 GLEDE OG FRED: Sanggruppe i Vennesla
- 900 Duetsang med Egil Torp og Olaf Lande
- 1980 Arne og Egil med i Fellesmøtene i Arendal
- 699 Solosanger av Fritz Jacobsen Porsgrunn
- 198 Eben Eser musikken Heddal
- 207b. HAN HAR MAKT. Nedenes Natvig ungdomsmusikk
- 587 Sula Musikklag. Sula
- D.11 Å hvilken dag av: Søskenparet Vigdis og Helge
- D.15 Ta opp ditt kors av: Søskenparet Vigdis og Helge
- D21 Nytt liv av: Søskenparet Vigdis og Helge
- D25 Guds løfter holder av: Søskenparet Vigdig og Helge
- D30 Jeg vil prise Jesus av: Søskenparet Vigdis og Helge
- 281 JEG HAR HØRT OM ET LAND: Halden Kvintetten
- 2016 Til Glede I Utvalgte sanger
- 30-20 Sangkassett med kjente sanggrupper
- 001 SKJULT I JESU BLOD: Jostein og Odd Ragnar

TALE OG VITNESBYRD BIBELTIMER: Kun kr. 20,- pr kassett.

- 203-1 HVEM ER EN KRISTEN? av Arne Flermoen
- 203-2 VIRKELIG FRI
- 18 T. HVA GUD IKKE KAN — HVA VI KAN av Ole Rekdal
- 310 S Daniel Trollsås samtaler med Ole Rekdal
- 109 A HA TRO TIL GUD av Ole Rekdal
- 204 T ORDETS BETYDNING Ole Rekdal og Fritz Jacobsen
- 682 GUDS ADVARSEL TIL NORDEN AV Emanuel Minos
- 683 Vitnesbyrd av Viggo Wilhelmsen 3 juni 1980
- 111 C Bibeltime med Halvard Kolsrud i telefonen
- FG 2 GUDS MIRAKLER av: Viggo Wilhelmsen
- 303 Bibelske spørsmål og svar pr telefon med Harvald Kolsrud
- 308 S Samtale med Ellen MBon før hun reiste ut til Congo 1983
- 30 V TRØSTENS ORD TIL ULYKKE-LIGE av Ole Rekdal.

Ved å kjøpe en av hver vil det koste 1140,- pluss frakt. Men da vil du få ytterligere kr. 340,- i avslag. Kun kr 800,- pluss frakt ca. 42,-

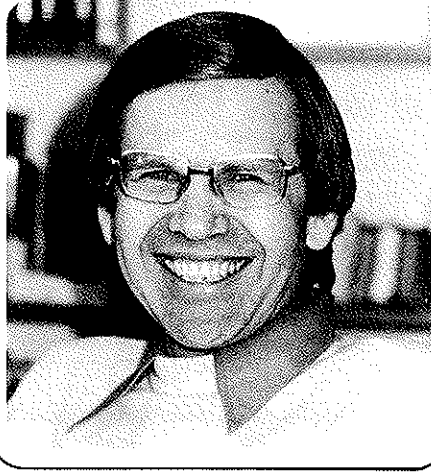
Ønsker du noen bestemte kassetter og betaler på forskudd, så sett på kassetten nummer på postgiroblanketten. På forhånd takk.

MISJONSSENTRALEN

Ole Rekdal 4870 Fevik
Postgironr. 583 1961

Svar på tiltale

Denne gang svarer:

Hans Bratterud

ER DU UVISELIG, BRATTERUD?

Er du uviseelig Hans Bratterud?

HB: — Nei, jeg føler ikke det. Jeg har fred med meg selv og fred med Gud, «fred med Gud og gumman», som svenskene sier, og da er jeg fornøyd.

La oss ta dette med barneoppdragelse, som kanskje er det jeg er blitt mest kritisert for. Enkelte har ment at jeg burde heller forkynne evangeliet enn å snakke om slikt. Men vi må være klar over at det er antikristelige krefter som vil underminere kristen tro i landet vårt. Det er f.eks. et lovforslag som er i justisdept, til vurdering, hvor det skal bli forbud mot å gi barna sine ris. Men bibelen sier klart og tydelig at man skal tukte sine barn og det står helt konkret om hvordan dette skal gjøres. Det er også klart at det nye testamente opphever ikke det gamle, og det er flere utsagn i DNT som direkte sikter til DGT's oppdragelse.

HK: — Mange vil nok si at de tror det er rett å tukte barna, men du har sagt det på en slik måte at det har skapt en storm omkring deg. Folk får inntrykk av at du slår barna dine, brutalt og systematisk? Kan ikke dette sies å være uviseelig?

HB: — Det jeg har gjort er bare å holde meg til bibelen. Det skulle en tro er nogenlunde trygt i Norges land. Men kommer det nye lover om dette, vil det bli problemer for oss.

HK: — Det er mange som mener at du er ekstrem når det gjelder disse tingene, eller at du snakker så du blir misforstått.

HB: — Jeg anser meg ikke som ekstrem. Jeg ønsker å være bibeltro.

HK: — Når det gjelder den våkenattsendingen som utløste dette med de homofile — var du ikke litt irritert? Det er noen som hørte på som har gitt uttrykk for at du ble sint?

HB: — Det mener jeg bestemt at jeg ikke ble. Det hele begynte med at i et av de aller første våkenattsprogrammene var det et par stykker som ringte inn og sa at de var blitt frelst. Det var fantastisk interessant, og folk var begeistret. Mange fortalte hvordan de hadde fått møte Gud, bl.a. ringte en og sa hvordan han hadde vært homofil, men blitt utfridd. Siden ringte et par andre som også hadde vært homofile, men var blitt løst. Og i forbindelse med det, siden det var så mye snakk om homofili, leste jeg hva bibelen sier om dette. Og da begynte spetakkelet. Det var

f.eks. en dame som ringte inn. Hun var helt rasende og sa at dette må stanses, jeg skal ringe NRK og sørge for at dette blir stanset. Hun hadde ikke oppfattet at vi ikke var under NRK, og at monopolet var brutt. Men det førte til at NRK fikk nyss om dette. De ringte til meg og tok meg med i en nyhetssending, og på den måten ble dette spredd over hele landet, det kom i avisene, slik var det alt sammen begynte. Det de først prøvde å angripe oss på var at vi ba for syke. Men det var det med de homofile som utløste det. Det var en homofil journalist i Arbeiderbladet som kom med det første stygge, usaklige angrepet på oss. Han fortalte selv at han var homofil da vi senere snakket med ham. Han var den som skrev på første side: «Kreftsyke besatt av satan.»

Senere måtte jo Arbeiderbladet bite i gresset overfor pressens faglige utvalg når vi klaget på den saken. Men likevel har uttalelsen festet seg hos mange arbeiderparti-tilhengere, så de tror den dag i dag, at jeg har uttalt at «kreftsyke er besatt av satan». Stadig vekk treffer jeg folk som ikke kan tilgi meg for det. Men det var altså en homofil journalist i Arbeiderbladet som skrev dette. Og det var intet grunnlag i virkeligheten. Det er helt bevisst mobbing.

HK: — Du er jo her i Oslo for å evangelisere. I stedet opplever du alt dette med homofili og barneoppdragelse?

HB: — Nei, det er ikke i stedet. Og det er det som er poenget. Det er midt i dette at evangeliet fremmes. Gjennom dette får vi anledning til å forkynne evangeliet for titusener, ja, hundretusener av nye mennsker som vi ellers aldri hadde mulighet til å nå. Mange mennesker, som leser disse fordreide oppslagene i avisene, begynner å lure på hva det egentlig er som foregår. De skrur på radioen og får høre hva vi egentlig har på hjertet. Der får de høre

HANS BRATTERUD er utdannet lektor ved universitetet i Oslo, men det har blitt liten tid til å praktisere i det yrket. Hans hovedfag er historie, og han har også studert tre år i USA, ved Oral Roberts universitetet. Han har over en tre års periode vært «kortidsmisjonær» i Indonesia, utsendt av Filadelfia Oslo. I tiden 1975 til -79 var han rektor ved Troens Bevis Bibel og Misjonsskole. Men mest kjent er den 40 årige Bratterud, blitt som ansvarlig redaktør for OFK-nærradio. En radio som kan høres over store deler av østlandsområdet. Gjennom sine frimodige uttalelser har pastoren for Oslo Fullevangeliske Kirke blitt om diskutert, elsket og utskjeldt. Endog flere politi-anmeldelser er blitt inngitt mot Bratterud, siden han ved inngangen til 1980 grunnla en menighet i Oslo. Nå skal en av disse anmeldelser prøves i retten, men alt vil Bratterud gi «Svar på tiltalen».

at vi forkynner evangeliet, og det blir forkynt klart og rent.

HK: — Men tilbake til rettsaken du har foran deg i forbindelse med dine uttalelser mot de homofile. Hva er bakgrunnen for denne?

HB: — Som jeg nevnte tidligere begynte det hele ganske tidlig i våre våkenattprogrammer. Men det var visse uttalelser jeg kom med på en våkenattsending natten til 4. juli 1983 som førte til anmeldelsene. Jeg uttalte noe i den retning at jeg oppfordret alle kristne, som tror på Gud, at de skulle være med å bryte den djevlelike åndsmakten som sto bak homofilien. Og det var det uttrykket de hengte seg opp i.

HK: — Det var altså ikke det at du ba om at de homofile skulle bli avsatt fra sine stillinger?

HB: — Jeg ba om at de som misbruker ledende stillinger, ved å oppfordre andre til å praktisere homofili, må bli avsatt. Men i pressen, ble det helt kuttet ut at jeg hadde nevnt, at det var de som misbrukte sine stillinger til å fremme dette syn. Pressen ga jo nærmest det inntrykket at jeg hadde oppfordret til at vi med vold og makt skulle fjerne alle de som hadde homoseksuelle tendenser. Det var ikke det som lå meg på hjertet. Men hvis det er slik at homofile fritt kan bruke sine stillinger til å fremme sin sak, da måtte det være slik at andre grupper, syndere, som står nevnt sammen med homofili, både i romerbrevet 1 og Korinterbrevet 6, som f.eks. kleptomane, danne sitt eget forbund og si at de har en medfødt tendens, vi klarer ikke å la være å ta ting som tilhører andre, og det må jo folk respektere, fordi vi er født slik. Vi må også få lov å ha en trygg tilværelse, osv.

Og det var altså det nevnte nattprogrammet, sammen med en samtale med Wenche Lowzow i NRK (P2) som bidro sterkt til anmeldelsen.

HK: — Hvem var det som anmeldte deg?

HB: — Jeg har fått 3 anmeldelser på dette. Den ene er fra de homofiles forbund av 1948. Så var det deres fellesorganisasjon, de homofile har en annen organisasjon som er en fellesorganisasjon av forskjellige lokale grupper rundt om i Norge. Og så har Wenche Lowzow kommet med en egen anmeldelse. Og disse anmeldelsene er blitt tatt til følge av statsadvokaten.

HK: — Hva er du anmeldt for?

HB: — Jeg er anmeldt for diskriminering av homofile etter straffelovens § 135 a, 2. punkt, jfr. 1. punkt. Det er det spesielle tillegget som gjelder ekstra lovbeskyttelse for homofile. Dette til-

Den komplette kassetliste fra verdenskonferansen for kirkevekst

Offentlige møter: Kr 25,- pr. kassett (pluss porto)

Nr.

— 1 Yonggi Cho	«Hva er galt med Jesu disipler»
— 2 Yonggi Cho	«Hva skaper kirkevekst?»
— 3 Prince Guneratnam	«Utvid ditt område»
— 4 Yonggi Cho	«Et liv i overflod»
— 5 Hans Bratterud	«Hvorfor kirkevekst»
— 6 Frank Huston	«Fire prinsipper for kirkevekst»
— 7 Yonggi Cho	«Indre helbredelse»
— 8 Charles Blair	«5 prinsipper for kirkevekst»
— 9 John Bueno	«Vekkelsen i El Salvador»
— 11 Aril Edvardsen	«Guds menneskesyn»
— 12 Stanley Sjøberg	«Hemmeligheten til folkevekkelse»
— 13 Bartlotti/Kaseman	«Nuets Gud»
— 14 Frank Huston	«Dobbelt befrielse»

Seminarer:

— 16 Charles Blair	«Tegn, under og kirkevekst»
— 17 Trevor Partridge	«Nøkler til effektivt lederskap»
— 18 Len Bartlotti	«De unådde folkegrupper»
— 19 Aril Edvardsen	«Åndelige gaver og kirkevekst»
— 20 Leif Jacobsen	«Åndelige gaver og kirkevekst I»
— 21 Kjell Haltorp	«Menighetens gjenopprettelse»
— 22 John Bueno	«Kirkevekst i Latin Amerika»
— 23 Kjell Sjøberg	«Kirkevekst i Norden»
— 24 Jim Kaseman	«Levende tro I»
— 25 Len Bartlotti	«De unådde folkegrupper II»
— 26 Sigvard Wallenberg	«Nå ut med budskapet!»
— 27 Leif Jakobsen	«De åndelige gaver og kirkevekst II»
— 28 Volker Spitzer	«Hvorfor ikke i Europa»
— 29 Gunnar Sameland	«Bønn og faste I»
— 30 Prince Guneratnam	«Effektivt evangelisering»
— 31 Trevor Partidge	«Effektivt lederskap II»
— 32 Jim Kaseman	«Levende tro II»
— 33 Frank Kaleb Jansen	«Bibelen til verden»
— 34 Ben Crandall	«Vekst gjennom menighetsceller»
— 35 Frank Huston	«Åndens dåp»
— 36 Gunnar Sameland	«Bønn og faste II»

Spesialtilbud: Komplette opptat av hele konferansen på 34 kassetter plassert i 3 kassettbøker — verdi kr 925,- for kr 750,- tilsendt helt PORTOFRITT.

— JA TAKK, send meg konferansen komplett for kr 750,-

— Jeg har bestilt minst 8 kassetter og ønsker disse i en kassettbok som jeg får gratis (verdi kr 25,-).

Kryss av, og send inn bestilling til:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten · Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Du kan også ringe inn bestillinger på 033 — 44 726.

legget ble vedtatt i 1981. Det er første gang det tillegget skal prøves i retten.

Det står i tiltalebeslutningen at jeg settes under tiltale ved Oslo Byrett til fellelse, for ved uttalelse eller annen meddelelse som fremsettes offentlig eller på annen måte spres ved allmenheten, og ha truet, forhånet eller utsatt for hat, forfølgelse eller ringeaktet en person eller gruppe p.g.a. deres homofile legning, leveform eller orientering eller ha medvirket hertil.» Og så kommer sitat fra mine uttalelser i det programmet, pluss at det er tatt med noe av det som kom frem i P2-programets sending HER OG NÅ den 5. juli 1983. Og dette sett i sammenheng med hva programmet forøvrig innebærer, etter statsadvokatens mening, en forhånelse av homofile og/eller at jeg utsetter dem for hat og/eller ringeakt. Men jeg mener jo ikke at jeg har utsatt de homofile for hat eller ringeakt, selv om jeg er uenig i den lovparagrafen. Som jeg sa til en stortingsrepresentant jeg snakket med i går, mener jeg at stortinget er blitt tatt ved nesen når de i det hele tatt innførte den paragrafen. Vi har gått igjennom hele grunnlagsmaterialet for den loven, bl.a. denne meldingen som kom i 1979, nr. 46 om særlig strafferettslig vern for homofile. Da ser vi at de fleste som går inn for å få dette spesielle tillegget i § 135 a, har den oppfatning at de som er født homofile, er nødt til å være sånn. Altså de tror at folk er født homofile, og at de ikke kan forandre seg. De tror at det er like normalt for dem å være homofile som det er normalt å være normal. Jeg liker ikke bruke ordet heterofil versus homofil, fordi det egentlig er en tilsnikelse. Det man nå kaller heterofil er egentlig å være normal, mens det andre er perverst, ifølge bibelen. Men de mener altså at man er født slik. I denne utredningen kommer imidlertid lege Berthold Grünfeldt med en erklæring om at det er helt klart at det finnes ingen biologiske betingelser for homofili. Det står nemlig her, på side 72: «Genetiske, hormonelle og andre biologiske faktorer har vært anført som årsak til homofili. Det er ikke påvist trekk hos homofile som avviker fra heterofile på disse områder.»

HK: — Det er en psykologisk årsak, da?

HB: — Det er en åndelig årsak. Det er slik at årsaken ligger i påvirkninger som disse har fått på annen måte. Det har ikke noe med deres biologi å gjøre. De kan være åndelig belastet, men det går an å bli fri fra denne belastningen, det er jo det som er vårt budskap, og det er det jeg har konsentrert meg mest om. Det er det som har utløst noe av denne voldsomme hetsen imot vår virksomhet, fordi de ønsker ikke at dette skal bli kjent. De ønsker tvert

imot at deres syn skal fremmes, slik at homofili blir mer og mer alminnelig.

HK: — Når kommer rettsaken opp?

HB: — Den er ikke berammet, men jeg har jo fått Alf Nordhus som min forsvarer. Det var jeg selv som valgte ham, og han sier at han ser optimistisk på saken. Men han sier at når det gjelder beramningen så kan det i alle fall ikke bli før langt ut på våren, og han vet at det allerede er blitt berammet saker for høsten, så det er litt usikkert. Men sannsynligvis blir det før sommeren.

HK: — Hvordan forbereder du deg til rettsaken rent juridisk?

HB: — Vi ønsker å basere vårt forsvar på bibelens egne utsagn.

HK: — Og her har du fått forsvarsvitner, forstår jeg?

HB: — Ja, jeg har for det første fått Toralf Gilbrandt, som jeg har snakket med personlig 2 ganger. Han er veldig positiv, og sier at han ikke kan unndra seg. Han sa også at han ikke hadde lov til å unndra seg hvis han ble stevnet til å komme som vitne. Han forsvarte meg også på pinsevennenes sommerstevne. I følge Hamar Dagblad den 19. juli 1983 sa han bl.a.: «Også homofile må tåle andres mening. Jeg vil ikke være med på å dolke pastor Hans Bratterud i ryggen i hans syn på homofili. De homofile har selv vært så åpenmunnet at de må tåle å høre andres mening. Vi driver ikke hets mot homofile, selv om vi tar avstand fra deres virksomhet.» Avisen spør videre: «Synes du ikke det er på sin plass med en politianmeldelse?» «Nei, det synes jeg ikke,» sier han,

«da Bratterud ville lese fra bibelen i P2 ble han avbrutt og forhindret å gjøre det. Det er nettopp bibelens ord som er grunnlaget for kristnes syn på homofili, og dette synes jeg han må få anledning til å si og begrunne. Det er temmelig søkt å fremstille Bratterud som hardere mot homofile enn andre, det stemmer ikke med det inntrykk jeg har av mannen,» sier redaktør Gilbrandt.

Bestyrer Ragnvald Frøyshov på Hedmarktoppen sier i samme avis: «Det er bare én mening blant pinsevenner herover om homofili: Vi kan ikke akseptere denslags, og begrunnelsen for det finner vi i bibelen.»

Så Toralf Gilbrandt vil bli innkalt som vitne. Likeledes vil vi innkalle redaktør Arthur Berg i Dagen, Bergen. Han har jo også på lederplass i sin avis gått ut til mitt forsvar under den verste hetsen mot meg. Han har et klart bibelsk syn på dette. Dessuten vil vi også kalle inn bl.a. professor Carl Fredrik Wisløff, som i en samtale med meg uttrykte det slik: «Vi må regne med at de som skrev bibelen var inspirert av Gud. Bibelens forfattere var ikke en slags kirkefedre som levde i en bestemt tid og bare ga uttrykk for sin tidsalders menneskelige tankegang, men de skrev det som var Guds ord. Og derfor er de almenngyldige.»

HK: — Men tilbake til din virksomhet her i Oslo. Tror du ikke at noen blir frastøtt ved dine krasse uttalelser både når det gjelder homofili og barneopdragelse?

HB: — Ja, men kjære deg, du vet at i en krig så er det klart at det vil være noen for og noen imot, det vil alltid danne seg fronter for og imot.

VELKOMMEN TIL EN PÅSKE I TROLLHEIMEN SOM DU ALDRI VIL GLEMME

PÅSKE' 84 DAGER

på Nerskogen i Sør-Trøndelag, 7. - 29. april

- GUDS ORD — SKITURER — BØNN -

TALERE: Leon Have Thomsen, Danmark; Kristian Vestergård og Jim McInnes, Sverige; Åge Åleskjær, Viggo Wilhelmsen, Didrik T. Solli, Tormod Høyen, Sverre Granlund, Frank Kongsgård, Ole Rekdal, Erling Bakke-Eidså, Jan Hanvold, Kjell Haltorp, Anne-Sofie Eik, Ivar Stor-skaret, Ole Bjørn Urne, Ivar Holta, Jakob Winsnes, Steinar Reme-tuen.

SANGERE: «Ambassadør», Studentkoret AKS, Tr.heim; Ungd. korene NYTT LIV, Tr.heim og GJENREISING, Oppdal; Letta og Finn Gauseth, Roar Grande.

FOR PROGRAM OG NÆRMERE OPPLYSNINGER,

KONTAKT: Stiftelsen Svengård, 7395 Nerskogen, Tlf. (074) 26 465.

Arr.: Stiftelsen Svengård

HK: — Men jeg snakker nå om oppriktige mennesker.

HB: — De oppriktige vil før eller siden komme til sannhets erkjennelse, det tviler jeg ikke på, og de vil skjønne mine motiver. De vil skjønne at det jeg gjør er å kjempe for Guds saks fremme, og at det eneste jeg ønsker er å spre Guds kjærlighet og forløsende nåde til alle mennesker. Men for at det skal kunne skje, så må jeg også gjøre det klart at enkelte er syndere, og at de trenger å omvende seg, som det f.eks. er tilfelle med de homofile.

HK: — Hvordan opplever du disse skriveriene og denne motgangen rent personlig? Er du sterk nok til å greie det, er ikke alt dette en belastning?

HB: — Nei, tvert om, jeg mener at all denne motstand som jeg nå opplever er absolutt nødvendig for at vi skal nå så mange mennesker som mulig, og bygge en menighet med 5.000 medlemmer. Jeg har visjon for å fylle et lokale med plass til 5.000 mennesker, vi holder nå på å prosjektere et slikt lokale, og det er klart at vi kunne ikke ha noe mindre motgang enn den vi nå har for at dette skal bli en realitet. Vi tenker oss at dette prosjektet skal stå ferdig i løpet av 3-5 år.

HK: — Så du mener at all denne buplisiteten er en ren PR-sak?

HB: — Hvis man ser det på rent menneskelig vis, ja. Men det jeg egentlig mente var at jeg har regnet med at det ville komme motstand. Hvis du bare preker svada og alt er såre vel, da kan du gå i fred for folk, vet du. Men når du virkelig begynner å komme ned med de konkrete ting og skal omsette evangeliet i praksis slik at folk blir forvandlet, og vi forkynner et budskap som virkelig kan sette folk i frihet fra de åndelige sataniske kreftene som binder mennesker, da må du regne med motstand. Men den motstanden ser jeg på som, vel, som positiv, men det er klart det er en belastning mens det pågår.

HK: — Jeg tenker på familien

HB: — Det er klart det er en belastning for familien også, men vi opplever at Gud gjennom alt dette bringer oss enda mer sammen. Og vi ber sammen. F.eks. når dette med barneoppdragelse var oppe, så orienterte vi fortløpende barna våre om det, og vi ba sammen med barna, og de var hele tiden med og vi opplever bare at det har blitt til velsignelse. Det har f.eks. ikke ført til at barna våre er blitt mobbet i skolen, tvert om det motsatte har skjedd. Det eneste de hørte først var at noen av de andre barna kom og sa: «Faren din er prest.» Og senere var det en som sa: «Du er heldig du, for faren din er prest.» Det var det eneste barna har hørt hittil. Skal du få lys når du har

elektrisk strøm, må det motstand til. Skal du får varme, må det motstand til. Uten motstand så er jo evangeliet dømt til å mislykkes. Djevelens motstand utløser Guds veldige kraft. Og derfor har jeg forventet at dette skulle skje. Men jeg forventet også at gjennom motstanden så skulle vi bevise Guds kraft ved at vi knuste motstanden på det åndelige plan, og senere vil også det vise seg i det åpenbare. Det har også skjedd. Vi gjorde det i den første bølgen når det kom opp dette med helbredelse, kreftsyke besatt av satan. Jeg fikk helsedirektøren på nakken, jeg møtte helsedirektøren personlig, og opplevde at siden så talte han

positivt om helbredelse. Det skjedde senere når den første bølgen med barneoppdragelse kom opp. Det førte til at de i NRK fortsatte debatten om helbredelse, de tok ikke opp barneoppdragelse, men de fortsatte debatten om helbredelse. Så fikk jeg anledning til å be for folk over NRK, over riksnettet, da en dame ringte inn under programmet. Så da vant vi den runden, og senere har jeg opplevd at Gud har gjort under i hver eneste fase. Men hvis jeg skulle ha gjort noe annerledes, så ville jeg ha sørget for at det programmet som NRK-TV sendte om barneoppdragelse ikke var blitt sendt mitt under verdenskonferansen for kirkevekst. Der gjorde jeg en feil.

HK: — Til slutt: Hvordan går det med

Fortsettelse side 33

Nordisk Konferanse

Oppdal, 24. -29. juli 1984
Tema: Bring Kongen tilbake

Derek Prince
Åge Åleskjær
Johannes Facius
Kjell Haltorp
Liv Halltorp
Terje Rygh
Sven Nilsson
Kjell Sjöberg
C-G Bergstrand
Sverre Granlund
Rune Brännström
Elsa Brännström

Seminarer onsdag/torsdag

- 1. Verdenspolitikken i Guds ords lys, Johannes Facius
- 2. Menigheten i Guds ords lys, Sven Nilsson
- 3. Israel i Guds ords lys, Derek Prince
- 4. Familien i Guds ords lys, Terje Rygh
- 5. Bønn i den hellige Ånd, Claes-Göran Bergstrand

Seminarer fredag/lørdag

- 6. Hvordan bringe kongen tilbake, Kjell Sjöberg
- 7. Åndelig lederskap, Kjell Haltorp
- 8. En Guds kvinne, Liv Haltorp/Elsa Brännström
- 9. Den tro som seier, Åge Åleskjær
- 10. Åndens kraft og gaver, Rune Brännström

Egen Barnekonferanse ledet av Ester og Jostein Janøy

Sang: Wenche og Thorbjörn Baksvær, Ambassadør.

Bestill program med innmeldingskjema fra: Nordisk Konferanse, 7340 Oppdal. Tlf. (074) 216 63

Skriftlig påmelding innen 15. juni!

Arr: Oppdal Baptistmenighet, (Sion-fjellets Center) — Tidskriften LOGOS, Sverige — Forbedere for Danmark

Det var ingen høytidelig delegasjon av fremstående offisielle kinesiske kirkeledere som samlet overfylte kirker og lokaler i noen få møter sist i 1983. Heller ikke bar samlingene preg av å være en gallaforestilling for utdeling av priser og høye æresbevisninger. Det norske kristenfolk fikk møte en enkel kvinne og hennes mann, to representanter fra Kinas undergrunnskirke. I årevis har de levd midt i forfølgelsens lidelser, en skjebne som i alminnelighet avler bitterhet og hat. Disse stråler av glede. De kom hit for å vitne om en kjærlighetens revolusjon i Kina.

Overfylt

Da vi kom for å høre Mamma Kwong i Oslo en lørdag formiddag, var kirken overfylt. For å bruke prestens egne ord: For første gang på mange år har Grønland Kirke måttet ta galleriet i bruk. Folk fra forskjellige menigheter og i alle aldre hadde samlet seg for å se disse talsmennene fra øst og høre om deres utrolige opplevelser. Og mens Mamma Kwong delte sitt enkle vitnesbyrd, vek nysgjerrigheten for en hunger etter å oppleve mer av Guds kraft. Men ville vi her i vesten være villige til å betale den samme pris for en vekkelser som det den hadde kostet våre kinesiske venner? Om Kina-vekkelsen er eksepsjonell i omfang, så har ikke dens omstendigheter vært noe unntak fra kirkehistorien — I fattigdom og håpløshet, forfølgelse og lidelse er det mange som søker Gud.

Mamma Kwong, egentlig heter hun Quan, men vi forstår godt de som har valgt å kalle henne mamma, begynte sitt vitnesbyrd med å lese Paulus' hilsen fra fengselet i Roma: «For meg er livet Kristus og døden en vinning.» Dette var blitt en sannhet for henne. Liv eller død hadde ingen høy prioritet på hennes verdiskala. Fordi Gud hadde fått eie henne, hadde han også kunnet bruke henne på denne mektige måten.

Møte med:

MAMMA KWONG

en «hvitegardist» i Kinas siste revolusjon

Stengt

Mamma Kwong er kristen i femte generasjon. Hennes slekt var de første som åpnet sitt hjem for misjonærene dengang de kom til Kina. Selv kjente hun tidlig kallet til å bli forkynner, og 14 år gammel begynte hun på bibelskole. Bare to år senere overtok kummunistene makten i landet med Mao Tse Tung som leder. Med et ateistisk Kina som mål satte forfølgelsen i gang. De 6000 misjonærene som var i landet ble utvist. Nasjonale forkynnere ble fengslet eller henrettet. Bibler og annen kristen litteratur ble brent. Kirker ble stengt. Bare noen få ble holdt åpne. Disse ble ledet av den statskontrollerte «Tre-Selv-Bevegelsen», og var et redskap i kummunistenes hender. Hensikten var dels å utad gi et bilde av trofrihet, dels å manipulere de troende som fortsatt gikk til kirke.

Det var en mørkets tid for menigheten, forteller Mamma Kwong. Motløsheten bredte seg. Da ba hun: Herre, du kalte meg til å forkynne ditt ord, nå er døren lukket. Herren svarte: Jeg har satt foran deg en åpen dør. Det er Jeg som har nøkkelen. Når Jeg åpner kan ingen lukke, og når Jeg lukker kan ingen åpne. Mamma Kwong ble styrket.

Klokken tre

Hver morgen klokken tre holdt de bønnemøte i hennes hjem. Etterhvert samlet en gruppe ungdommer seg her, i alt 300. De følte alle at Gud hadde sendt dem. Alle kjente de et sterkt behov for kraft til å seire i denne vanskelige tiden, og alle delte de én visjon: husmenigheter. Nå samlet de seg for å be i tre dager. Like før morgenen den tredje dagen så de alle Jesus komme i blant dem. Han begynte å tale til dem:

«Kjære barn, dere går en svært vanskelig tid i møte. De fleste av dere vil måtte gi deres liv for meg, om dere vil være tro. Men om dere vil være tro, skal dere få være mine redskap til å nå hele dette folk med mitt budskap. I den

siste tid skal noen også bli brukt til å nå resten av verden.» Så la han sine hender på dem og velsignet dem.

Etter denne opplevelsen avla de alle martyrløftet. De hadde mottatt guddommelig kraft til å ikke ha sitt liv kjært inntil døden. (Åp 12,11) Det eneste de ønsket var å gjøre Herrens vilje. Fulle av denne kjærlighetens kraft gikk de ut for å evangelisere. Overalt hvor folk var samlet gikk de rundt og hvisket til dem: Jesus elsker deg! Dette var et budskap folk hungret etter, og i skarevis møtte de fram til vekkelsermøtene i hjemmene. Den Hellige Ånd virket, ordet ble stadfestet med tegn og under, og tusener ble frelst. I atten landsbyer ble alle som bodde der omvendt.

Mot slutten av 50-åra øket den sosi-

Mamma Kwong ble i Norge tolket av den kjente Kinamisjonæren Annie Skau Berntsen. Her tolker hun Mamma Kwong i bønn for vekkelse over Norge.

ale depresjon i landet. Tørke ødela avlingene, jordskjelv rammet landet, og mennesker døde av sult og epidemier. Den politiske spenningen vokste, og den enkelte kineser fikk mindre og mindre frihet. Men alt dette førte bare til at enda flere begynte å rope på Gud. Vekkelsen fortsatte, tross i henrettelser og tortur. De som ble frelst var alltid flere enn de som ble drept, og fengsler og konsentrasjonsleirer ble de beste prekestoler.

Kulturrevolusjonen

Så kom kulturrevolusjonen i 66, og med den en enda kraftigere bølge av forfølgelser. For å gjøre slutt på husmenighetene, ble det satt i gang undersøkelser av alle kristne hjem. Dette skjedde i «Tre-Selv-Bevegelsens» regi, som var det eneste tillatte trossamfunn.

En dag kom myndighetene på døra til familien Kwong, rettere sagt, de sparket inn døra. Da ekteparet nektet å forråde sine trossøsken, ble de torturert. Huset ble fullstendig rassert. Etterpå tok de med seg parets fire barn, sultet dem i tre døgn, slo dem og presset dem til å snakke. De sa ingenting. Da skilte de den eldste, en elleve år gammel gutt fra de andre. De spikret han opp på kirkedøra hvor han hang til han døde. Men han døde under lovsang, forteller Mamma Kwong.

Pappa Kwong ble også arrestert. Han ble ført til en konsentrasjonsleir hvor han i 12 år ble offer for tortur og hjernevask. Dette er grunnen til at det fortsatt er vanskelig for ham å stå fram å si noe offentlig. De tok fra ham det de kunne, hva de ikke kunne ta var hans tro på Gud. Og i alle disse årene ba han trofast for sin kone som var ute i kampen.

Også Mamma Kwong ble kastet i fengsel, men bare tre dager senere ble hun kastet ut igjen! Hennes 400 medfanger hadde tatt imot Jesus, og nå satt alle og sang lovsanger. Her ville man ikke ha henne lengere!

Dødsdom

Senere ble hun sammen med en del andre kristne dømt til døden. Henrettelsene foregikk på en stor arena hvor 100 000 tilskuere var samlet, deriblant hadde de også ført fram hennes mann. Den første gruppe av dødsdømte fikk knele ned, og ble skutt. Neste gruppe ble etter håret løftet opp på plattformen hvor de skulle henges. Blant dem var Mamma Kwong. Da det ble hennes tur, spurte hun om å få si noe før hun døde. De løsnet repet rundt halsen hennes. Da kom den Hellige Ånd over henne, og hun talte med en kraft som fullstendig lamslo de 100 000 tilskuerne. Plutselig falt folk til jorden, og soldatene som skulle utføre henrettelsen begynte å gråte og be om tilgivelse. Syke ble friske og sprang ut på gaten for å hente flere med seg inn på stadion. Onde ånder ble drevet ut, tusener ble frelst og Mamma Kwong fortsatte sin fantastiske preken i 72 timer i strekk. Den nyfrelste skaren krevde nå at fangene skulle frikjennes, og slik ble det.

En profet

Ryktet om Mamma Kwongs vekkelsesmøte ved galgen nådde også lederen for forfølgelsene i denne provinsen. Han led av dødelig leverkreft og bestemte seg for å oppsøke Mamma Kwong. Da han ble båret inn i hennes hjem, hadde Gud allerede i et syn forberedt henne på møte. Han hadde fortalt henne at denne mannen var utvalgt

Fortsettelse side 32

Mamma Kwong og Annie Skau tok seg god tid til å be for søkende i ettermøtet. Til venstre er også pappa Kwong med i bønn. Bildene er tatt i Misjonshuset i Drammen som var helt overfylt. Det var «Åpne Dører» i Norge som arrangerte disse møter.

HINDRINGER

Art. nr. 11

FOR FREMGANG

FOR MYE VIRVAR

Tekst: Severin Larsen

«Og dette er min bønn, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft, slik at dere i de forskjellige spørsmål kan dømme om hva som er rett. Så skal dere stå rene og uten feil på Kristi dag, fylt av rettferds frukt, som skapes ved Jesus Kristus, Gud til pris og ære.» Fil. 1:9-11.

---«kan dømme om hva som er rett. Så skal dere stå rene og uten feil på Kristi dag.»

At det mangler en hel del på det å kunne dømme om de forskjellige ting fremgår av alt det religiøse tull og virvar som trives og florerer til visse tider, snart her og snart der. Det forårsaker ofte at mange blir urene og volder anstøt både for jøder og grekere og Guds menighet.

Det er flere ting som dette virvaret synes å dreie seg om, og som det finnes minst hundre forskjellige meninger om. Disse meningene holder de forskjellige eiermenn så fast på, at selv om det skulle komme en erkeengel fra det høye og si at slik og slik forholder det seg med dette, så ville de stakkars selv-sikre mennesker si: «Men jeg mener nå slik og slik, og det gir jeg meg ikke på.»

Blant de ting som det synes å være virvar omkring, kan nevnes Åndens fylde og menighetsspørsmålet. I forbindelse med det siste kommer også spørsmålet om ledelse ved menneskelig hjelp. Dessuten er det iblant forvirring angående helligjørelsen.

Det emnet som det ofte er stort vir-

var omkring, er spørsmålet om Ånden og Åndens fylde.

Gud har ikke gitt Den Hellige Ånd for at vi skal strides om Ham, men for at Han skal være vår hjelper og veileder. Men det har dog lyktes for Satan og hele hans åndehær å få oss stakkars mennesker med seg i en slik strid for å hindre den levende kristendom i å ha større seiere. Og mangt et religiøst menneske har frydet seg i striden, for gjennom den har deres religiøsmenneskelige verdighet blitt bevart.

Meningene om Den Hellige Ånd og Hans fylde er mange, og som et religiøst blad skrev for en tid tilbake etter et større møte hvor en hadde samtalt om Åndens dåp og tegnene på den: «Hadde det vært hundre som hadde talt, så hadde det vel også vært hundre meninger.»

Noen mener at det å fylles er det samme som å bli gjenfødt, og om det ikke er akkurat det samme, så er det i hvert fall noe som skjer i og med omvendelsen. For noen sier: «Det er jo klart at vi fikk Den Hellige Ånd da vi ble kristne og ble omvendt.» Andre mener at det er noe som ethvert Guds barn må få etter omvendelsen. Så kommer tegnene på at en er ånds døpt, og der er meningene mange, og det eksisterer en begrepsforvirring. Noen mener at tegnet på ånds dåpen er at en taler i tunger eller taler utenom forstanden, mens andre igjen går i den retning at om en ikke eier veldige fysiske bevegelser som rystelser i kroppen, tramping med bena, gestikulering med armene og høye rop m.m., så er en ikke ånds døpt.

I tilfelle noen skulle slippe opp for

meninger, så la meg også komme med min.

At gjenfødselen og ånds fylde ikke er det samme fremgår klart av Paulus' ord til menigheten i Efesus hvor han sier: «Drikk dere ikke fulle av vin; det fører til utskeielser. Men bli fylt av Ånden.»

Det ville høres litt rart ut å skrive til en troende menighet: «Drikk dere ikke fulle av vin; det fører til utskeielser. Men bli født påny.»

Jeg tenker de troende ville protestere og si: «Vi er født påny for lenge siden.»

Men hva vil det så si å bli fylt av Ånden?

Hvem er Ånden?

Ånden hos en person er hans innerste vesen; ånden i mannen er mannen. Ånden fra Gud er Guds innerste vesen; «ingen vet hva som er i Gud, uten Guds ånd, som er i Ham.»

Hva er Gud?

«Gud er kjærlighet.» Guds ånds vesen er kjærlighet. Og når vi blir døpt med denne Ånd, blir vår ånd døpt eller nedsenket i Guds kjærlighets vesen, og den første frukt som vi selv får nytte, er kjærlighetens glede. For Åndens aller første frukt er kjærlighet. Det er ikke min teologi, men apostelen Paulus har gitt oss den. Det er virkeligheter til grunn for denne læren, og disse kan enhver som vil, få erfare. (Gal. 5:22)

Det første og fortsettende tegnet på den fylde som Bibelen snakker om, er altså: Kjærlighetslivet i Gud.

Det andre aktuelle emnet som det synes å herske mye begrepsforvirring om, er menighetsspørsmålet. Denne begrepsforvirringen forårsaker mye oppløsning av brorskapet og hjelper til med å fremme den hemmelige lovløshet, som skal gjøre at kjærligheten blir kald hos de fleste, for enhver skøyer kan forestille seg å være åndelig, bare han er «fri».

Ja, Gud velsigne den frihet Han har kalt oss til! Men Gud bevare oss fra den frihet som hører til lovløsheten. Den frihet finnes dessverre både blant dem som med hensyn til menighetsspørsmålet kaller seg for frie og blant dem som holder fast ved organisasjonen.

De to store hovedretninger når det er snakk om menighetsspørsmålet, er de som har organiserte menigheter og så de frie grupper, uten noen form for organisasjon.

Den ene sier: Vi vil og må ha organiserte menigheter der hvor det er troende. De andre sier: Nei, vi vil ikke ha noen organisasjon, det er bare menneskelige partier og leire, og dem vil vi være foruten. Innen den siste retningen finnes det en mangfoldighet av meninger angående sammenslutningen av de hellige. Noen sier: Det må være en ledelse. Selv om vi ikke har noen menighet, så må det være noen som leder.

Selv om denne artikkel er skrevet for over 70 år siden er den fremdeles aktuell.

Andre sier: Langt ifra! Kom ikke med noe slikt kjødelig! Det er Den Hellige Ånd som skal lede. Noen mener at en må ha en innskriving av dem som er med for å holde rede på dem, om ikke annet så i hvert fall en adressekalender. Men nei! Andre sier: De får aldri mitt navn inn i noen protokoll eller navneliste. Jeg tilhører den usynlige, universale menighet og vil ellers ikke tilhøre noe annet sted.

Det kan være en stor fare for mange å bli påvirket av religionens ytre for så å gå inn i en menighet og legge seg til å sove. Det blir en visst ikke rik av i åndelig forstand. Men en ting har jeg studert på mer enn én gang, nemlig hvor en har fått det fra i Det nye testamente at det ikke skal være noen menighet.

Testamentet ville bli mye mindre om en tar bort menighetene. For det er ganske konsekvent at om det er urett å ha menigheter, så er de brevene i Bibelen som er adressert til de forskjellige menigheter, feil skrevet.

Det er derfor ikke godt å begripe at folk som leser Bibelen. Ja, som p.g.a. mange av dens sannheter kan være usigelig glad i den, kan ha kommet på den teori at det ikke skal være noen menighet, og heller ingen ledelse?

Men kanskje det er et påfunn fra Satan? For han har jo organisert sin hær godt og er selv høvding over den. Han vet selvfølgelig at desto bedre motparten er ordnet som et ledd i den åndelige organisme, desto sterkere er den, men desto mer oppløsning under frihetens fane, nemlig den fane hvorpå det står

skrevet: «Hver følge sitt eget, for vi er frie», desto mindre får de utrettet mot ham i virkeligheten. Det de kanskje kan gjøre, det er å leke soldater en gang imellom. Men det faller ikke mange fiender når en bare leker.

Kanskje den mening som ikke vil ha noen ordnet menighet, kommer fra en dypere kilde, skjønt ingen god kilde: «åndelig egoisme», som forårsaker at den som drikker av den, begynner å leve det åndelige selvlivet. «Enhver leve for seg selv» — det er mottoet for den slags åndelige natur. Og hva slags bruk har en da for noen menighet? Nei, bort med slikt, for om vi skal ha noen menighet, da får vi også ansvar overfor hverandre. Nei, la oss være frie!

Men for meg står det klart, at en godt kan ha menighet og menighetsordenen og eie åndens fulle frihet. Den frihet kommer først i fare når det oppstår personligheter som vil herske over menigheten, og hvis det blir mange av dem, så de sloss lik bukkene i høsttiden. Da er det ikke godt for menighetene å bevare gudsfryktens natur.

Akkurat som det er forvirring omkring ordningen av en menighet, også diskusjon angående ledelsen av den.

«Ingen må røre arken. Det er farlig. Gud leder alt.» Slik sier mangel ærlig sjel og mener det oppriktig. De vil gi Gud så stor plass som mulig. Og det er ingen feil med tanken at Gud bør og skal ha stor plass, men vi må ikke gi Gud den oppgave som han har gitt oss. Når apostelen Paulus gjorde de eldste i menigheten i Efesus oppmerksom på at Den Hellige Ånd hadde satt dem som tilsynsmenn for å vokte Guds hjord, da kunne ikke de eldste si at det har vi overlatt til Den Hellige Ånd, for det var jo Den Hellige Ånd som hadde overlatt det til dem. Det ville bli det samme som å unndra seg et guddommelig kall.

Å røre ved arken er jeg ganske enig i er farlig i den betydning, men å holde litt styr på oksene som drar den, det er ikke farlig når det behøves.

Blant de ting som finnes under solen, er det også en naturlov som sier at der hvor det ikke er én leder, blir det mange. Til slutt er noen og enhver leder, og dermed er slaget tapt — kanskje for alltid — for det folk som Gud gav anledning til å innta landet. Men det kan finnes tilfeller hvor det er en som leder uten at folket vet det. Da blir det sant som Napoleon sa: «Den beste hersker er den som regjerer så ingen ser det.»

Det siste som ble nevnt i begynnelsen som for en del kunne regnes blant de aktuelle babelsforvirringstårn, var helliggjørelsesspørsmålet.

Den som har fulgt med en tid på det religiøse området, — har sikkert lagt merke til at det flere ganger har vært et helliggjørelsestårn under bygging, hvor en har forsøkt å samle alle de

kristne, så de kunne bli til et stort folk for seg selv, som kunne herske over alle de andre folkestammer som ikke hadde vært med på å bygge tårnet. Men så med ett — uten at en nesten har visst om noe — har en usynlig makt steget ned og forvirret språket, ja forvirret det så totalt at det har vært umulig med den beste vilje å få dem til å forstå hverandre. De har ført hvert sitt besynderlige, ofte dunkle språk. Snart begynte de også å leve sitt dunkle liv. Og det hele er blitt ruiner!

Gud vil ikke ha noe slikt tårn!

Han har gitt oss hele evangeliet med Jesus Kristus som hovedhjørnesten, og deri er innbefattet helliggjørelsen. Så samler vi oss om Jesus i stedet for om helliggjørelsen.

Ikke sant?

Jo, det er samlingspunktet! Halleluja! Amen! Amen!

Men ofte står all slik usikkerhet og springing hit og dit i veien for Guds rike i sin helhet. Og mange vandrer slik at de viser seg å være fiender av Kristi kors.

Dette så Paulus, og det brakte tårer frem på hans kinn.

TEN CENTER

BESTILLING AV KASSETTER FRA SEMINAR OG MØTER MED SANDY BROWN OG MARY ALICE ESLEIB, tidl. Kenneth Hagin's Bible School, Tulsa, USA:

SEMINAR: Ant.

SANDY BROWN:

1. Søk først Guds rike _____

MARY ALICE ISLEIB:

1. Bønn _____

2. Forbønn 1 _____

3. Forbønn 2 _____

4. Forbønn 3 _____

5. Forbønn 4 _____

6. Forbønn 5 _____

MØTER:

MARY ALICE ISLEIB:

1. Helbredelse _____

2. Veien til vekkelse _____

SANDY BROWN:

1. Omvendelse (2 kass. = 30 kr) _____

ÅGE ÅLESKJÆR:

1. Himmel og jord _____

2. Et annerledes liv _____

Hver kassett koster kr 25,-

(+ porto i oppkrav)

Bestilling sendes til:

TEN CENTER MEDIA

Postboks 4346, Torshov

OSLO 4

Navn: _____

Adr.: _____

Postnr.: _____ Poststed: _____

HVORDAN FÅ BEDRE UTBYTTE AV DIN BIBELLESING?

Tekst: Tim LaHaye

Det beste rådet jeg selv har fått for å få mest mulig utbytte av min daglige bibellesning, er å begynne å skrive en åndelig dagbok

Det er fem ting du bør ha med i en slik dagbok:

1. Guds budskap til deg i dag

Det første du ser etter, er Guds spesielle budskap for denne dagen. Selvsagt vil dette i stor grad bli påvirket av hvilket avsnitt som leses og dine egne behov i øyeblikket.

2. Et løfte fra Gud

Bibelen er fylt med løfter som Gud kommer med til sine barn. I noen avsnitt vil du finne mange, av den grunn burde du plukke ut det som passer best på din situasjon fra de tre fire kapitlene du leser den dagen. Det er to ting en må huske på når en vil tro et løfte i Bibelen. Vær forvissset at det er et alment løfte og at det kan passe inn i din stilting. Noen løfter gjelder bare Israel, andre for Tusenårsriket. Vi finner også utsagn som gjelder den dommen som vil komme over synderne. Det lille korret som lyder: «Hvert løfte i Boken er mitt», stemmer nok ikke helt. Som en regel kan vi si at sammenhengen det står i, viser om det gjelder oss.

Vi må også huske på en annen ting: «Er det knyttet noen betingelse til løf-

tet?» Et eksempel på misbruk her finner vi i den moderne vranglære som er blitt svært populær i enkelte kretser, og som går ut på at Gud er «trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urett.» slik det står i 1.Johannes 1:9. De hevder at *hver gang en kristen synder, så blir han automatisk tilgitt*. Det er vanskelig for de fleste av oss å forstå hvordan de som holder seg til denne tanken, ikke leser den betingelsen som står så klart i begynnelsen av verset: «*Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urett.*» Vi må først bekjenne syndene våre (innrømme overfor Gud at det vi gjorde, var galt), ellers vil vi ikke få tilgivelse. Gjør aldri krav på noen av Guds løfter før du er villig til å godta betingelsene som hører med. Dette er grunnen til at du alltid skulle skrive ned forutsetningene som er knyttet til løftet, så du vet om det passer på deg eller ikke.

3. Bud som skal overholdes

Bibelen er fylt med bud som Guds folk skal adlyde. Disse budene er til vårt eget beste, de både forlenger livet og gjør det rikere. Når du møter dem i Skriften, vil du måtte velge ut det viktigste for deg i din situasjon og skrive det ned i dagboken.

4. Et tidløst budskap

En av grunnene til at Bibelen er den beste rettleidingen for våre liv som noen gang er skrevet, er fordi den inneholder tusenvis av tidløse prinsipper for vårt daglige liv. Her finner vi guddommelig innsikt som rettleder den troende og som hjelper til å innstille og påvirke sinnet slik at når en avgjørelse skal tas, så er vi forberedt og behøver ikke gå gjennom en kvalfull prosess for å ta en beslutning. Tenk over disse eksemplene: «Det et menneske sår, skal det også høste.» «Ydmyk dere da under Guds mektige hånd, så han kan opphøye dere når tiden er inne.» «Trekk ikke i ulikt spann, sammen med vantrol!» Å

adlyde disse og mange andre tidløse prinsipper er det som gir livet glede og mening for Guds folk. Det sistnevnte bibelverset reddet en boktrykker jeg kjenner fra en gjeld på 40 000 \$ da han fikk «et godt tilbud» fra en annen boktrykker som ikke var troende. En uke etter at han hadde avslått tilbudet om kompaniskap, ble det han holdt på å bli innblandet i avslørt som svindel. Mange kristne har unngått uheldige ekteskap ut fra samme vers. Vi finner grunnsannheter for nesten alt i Bibelen, ved å notere dem ned i dagboken, vil du ha over 300 ved slutten av det første året.

5. Din måte å bruke dem på

En praktisk måte å sette ut i livet det du oppdager i din daglige Bibellesning på, er å plukke ut det som passer best på behovene i din situasjon, og skrive ned hvordan du kan sette dette ut i praksis. For eksempel, la oss gå ut fra at budet idag er: «Dere menn skal elske hustruene deres, slik Kristus har elsket kirken - -» (Efeserne 5:25). Finn noen områder der du har oppført deg selvisk overfor din kone, og skriv ned hvordan du tenker deg å kunne opptre mer kjærlig. Ved å be Gud hjelpe deg her, vil du ikke bare oppleve at du vokser åndelig, men samlivet i ekteskapet vil også bli rikere.

Denne enkle, men jordnære måten å praktisere de utfordringene du finner i Guds Ord, vil konsekvent forandre ditt liv slik at det blir mer i overensstemmelse med det som er hensikten med ethvert Guds barn.

Grunner til å skrive en åndelig dagbok

Det kunne nevnes mange grunner for å føre en slik åndelig dagbok, men tenk over disse fem.

1. Den gjør at du lett kan ta vare på den daglige kunnskapen fra Guds ord. Gode forsett er bra, men har du ikke noen fast plan for å sette dem ut i livet, vil du ikke oppleve noen orden på ditt andaktsliv, og da er det liten mulighet for åndelig vokster og framgang. Men med en slik åndelig dagbok sammen med Bibelen blir det lettere for deg å sette av minst 15 verdifulle minutter hver dag sammen med Herren.

2. Den gir deg en forventningsfull holdning

Før du bestemmer deg for å skrive en dagbok eller notere noe, blir ofte den daglige Bibellesningen både tung og rituell. Når du fører en åndelig dagbok vil du utvikle ditt sinn til å innta en mer forventningsfull holdning. Ikke

bare blir tankene dine innstilt på en rik stund, men det skaper også en ånd i deg som gleder seg til å høre hva Gud har å si idag.

3. Den gjør det lettere for deg å kontrollere hvor regelmessig du leser. Et raskt overblikk vil vise deg hvor regelmessig du er i ditt andaktsliv, for her vil det fort avsløres om du hopper over en dag. De fleste tror at de er mer regelmessige i sin Bibellesning enn de i virkeligheten er, dagboken vil vise deg hvor du står.

4. Den er lett å slå opp i. En av velsignelsene med å føre en slik dagbok, er at en i løpet av få minutter kan finne tilbake til «kremen» av det en har lest gjennom uker og måneder. Dette tilbakeblikket er med på å befeste Guds Ord i deg.

5. Den gjør det lettere å vurdere åndelig vokster

Når du har ført en slik dagbok i tre måneder, vil du bli overrasket over hvor mye du har vokst. Til å begynne med berører du bare overflaten av det du leser, men gradvis vil du bli ført dypere inn i Ordet, og møte nye utfordringer. Du vil også oppleve velsignelsen etterhvert som du ser at de forutgående utfordringene nå er blitt en del av ditt eget liv. Uten å notere ned noe, kan du vanskelig se om du vokser i nåde og kjennskap, i visdom og yndes i Gud.

Oversatt av John Hjemlestad fra «Charisma»

Tim LaHaye er grunnleggeren av og president for Christian Heritage College i San Diego, California, USA. Han har skrevet seks bøker som alle er blitt bestsellere, bl.a. «Spirit Controlled Temperment» og «The Act of Marriage».

Sigvard Wallenberg

besøker følgende steder i Norge i mars:

- 13. - 15. mars Seljord
- 19. - 20. mars Horten
- 21. mars Tønsberg
- 22. mars Moss
- 23. mars Hvitvingfoss
- 26. mars Oslo

Wallenberg synger og taler. Det vil også bli anledning til å støtte aksjoner for arbeide blant nødlidene barn i u-land. I møtene blir det også anledning til å abonnere på HVETE-KORNET.

VIDEO FOR ALT GUDS FOLK

Dette er våre **nyeste** opptak, med topp aktuelle budskap.

Sverre Granlund: «Kristendom er annerledes enn mange tror!»

Åge Åleskjær: «Hvordan lære å gå på vannet?»

Martin Omdal: «Et liv i overflod»

Terje Rygh: «Mitt forhold til Gud I»

Terje Rygh: «Mitt forhold til mine medmennesker II»

Viggo Wilhelmsen: «Kjærlighet løser problemer»

Scott David Shute: «Hvor er Gud?»

Leif Jacobsen: «Knuste Legemes oppbyggelse I og II»

Terje Rygh: «Hva sier Bibelen om dåpen?»

OBS — Se prisen: **Kr 195,-** pr. stk.

Vi har over 180 videokassetter på lager. Be om vår katalog.

Mange aktuelle og kjente forkynnere formidler sitt budskap til hjem over hele Norge, gjennom

Fevik videoservice/klubb

4870 Fevik

Tlf. 041-47 916

Vi gjør opptak, redigering og kopiering. Videomaskiner formidles fra kr 4 300,-
NÅR DET GJELDER KRISTEN VIDEO — KONTAKT OSS.

en
utvalgt
bok...

KJENN DITT
TEMPERAMENT

KJENN DITT
TEMPERAMENT
av Tim LaHaye

Hvordan kan hardhet bli forvandlet til kjærlighet, rastløshet til fred, depresjon til glede eller hissigheit til selvbeherskelse?

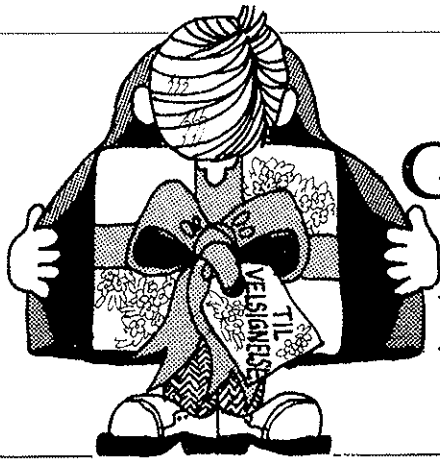
Det er Den Hellige And.

Når han får kontrollen over et menneskes temperament, begynner en fascinerende forvandling ...

Pris poc. kr. 38,-

Spør etter boken hos din bokhandler.

utvalgte bøker
Postboks 93, 4480 KVINESDAL. Tlf. 043 50273.

Art. 8

Gaveoppdagelse og kallsbevissthet

Tekst: Kjell Sjøberg

Gaveoppdagelsens prosess

Gaveoppdagelsen er en utviklingsprosess som forsamlingen kan gå igjennom. Med en prosess i Kristi kropp mener jeg en utvikling der drivkraften er Den Hellige Ånd. Slike prosesser tilfører forsamlingen nytt liv og tilvekst.

Jeg tror at man skal kunne oppdage og identifisere gavene hos alle medlemmer i en menighet. Det finnes menigheter der dette har skjedd. En slik prosess har startet i vår forsamling med den målsetting at den skal gjennomsyre hele menigheten. Det begynte i pastorteamet, som gjennom flere år regelmessig har kommet sammen. Da har også predikant-familier, og vi har hatt et behov av å vokse sammen i et dypere fellesskap. Gaveoppdagelsens prosess begynte iblant oss fordi en av oss kjente sin begrensning. Han opplevet at han ikke maktet en av de oppgavene som vi hadde gitt ham. Nå ba han oss andre om hjelp. Gave-begrepet i Guds ord handler om en begrensning. Ingen har alt. Hver og en av oss har fått en del av helheten. «Nåden er gitt hver enkelt av oss alt etter som Kristi gave blir tilmålt.» Ef. 4:7. I dette mål ligger vår begrensning.

I Romerbrevet 12 innleder Paulus undervisningen om gavene med å vise til begrensningen. «I kraft av den nåde jeg har fått, sier jeg til hver enkelt av dere: Gjør deg ikke større tanker enn du bør, men bruk din forstand og vær sindig! Hver og en skal holde seg til det mål av tro som Gud har gitt ham.» Å gjøre seg større tanker om seg selv enn en bør, er å strekke seg utover sin begrensning. Å bruke sin forstand og være sindig er å kjenne sin begrensning innen det område som Herren har målt

ut for vår tjeneste. Å ikke bruke sin forstand og være sindig er å tro om seg selv at en kan klare de oppgavene som Herren aldri har gitt utrustning til, og på den måten ta oppgaver fra andre.

I vårt predikant-team gjorde vi det slik at vi hver og en gikk gjennom følgende spørsmål:

1. Hva er min begrensning? Hva er det jeg ikke kan gjøre? Hva opplever jeg som vanskelig? En syntes det var vanskelig å lede møter. Hva er det jeg er ført inn i på grunn av folks forventning, men som ikke stemmer med min legning og mitt kall? En del av de ting som vi synes er vanskelige, kan overvinnes om vi får oppleve en større åndelig selvtilit og blir løst fra frykten. Men det er klart det finnes ting som ikke er enkle fordi det går imot vår legning og vår utrustning.

2. Hva er det jeg kjenner glede ved å gjøre? Det betyr ikke at vi skal lete etter lette oppgaver. Det kan være forskjellige ting som er tungt for andre, men som jeg kjenner glede ved å utføre fordi det er mitt kall. Vi går ut fra at Gud tvinger oss ikke inn i det vi ikke passer for. Men når en gjør det som er Guds vilje og det som er ens kall, går en med en innvendig, boblende glede midt i alle vanskelige, ytre omstendigheter.

3. Hva har vi andre oppdaget hos deg? Vi hadde kjent hverandre i lang tid. Vi visste om hverandres svake sider og fortrinn. Vi kan løfte fram de gode sidene hos hverandre. Den og den gangen, da du gjorde det og det, da var du i ditt ess. Det er slik vi ønsker å ha

deg i teamet. Der trengs du fordi ingen av oss andre kan gjøre den tjenesten. Den innsatsen du gjorde i det møtet viser hva som er din sterke side. Vi behøver samfunnet for å kunne se oss i speilet. Når vi har oppdaget gaver hos hverandre, har vi ofte opplevet stunder med forløsning, når en eller annen har fått beskrive hva en person har inne i seg, men aldri våget si ut. Iblant har en vært fristet nettopp på det punktet, der det viser seg at de andre har opplevet en gave. Fiendens angrep til mismot kommer ofte etter at en har begynt å anvende en gave. Uten et oppmuntrende fellesskap blir mange gaver liggende brakk.

4. Er vi på rett plass? Det har ofte vist seg at vi er gått inn i arbeidsoppgaver som Herren ikke har gitt oss. For oss betød det at vi fikk bytte arbeidsoppgaver. Det som var vanskelig for en, var en gledesynt oppgave for en annen, og det kjentes helt naturlig å bytte. Det finnes dem som er havnet i sangkoret som ikke i det hele tatt har noe kall til det. Deres plass kan være en hyrdetjeneste i forsamlingen. Det finnes evangelister som er havnet i administrasjonsarbeid; lærere som er havnet som menighetsgrunnleggere, osv. Gaveoppdagelsen kommer til å vise at flere i menigheten har havnet på feil plass i Kristi legeme.

5. Har vi velsignet hverandre i de gavene som vi har oppdaget hos hverandre? Vi erkjenner og oppmuntrer gavene hos hverandre ved å praktisere forbønn, i det vi velsigner og atskiller hverandre med bønn og håndspåleggelse, Apgj. 13:1-3. Å atskille en person er å sette ham til side for den oppgave som Herren har kalt ham til. Vi trenger å avdramatisere atskillelsehandlingen. Det er ikke bare ved pastorinnsettelse eller misjonærinnvielse at vi skal legge hendene på hverandre i forsamlingen. Det kan vi også gjøre i den lille fellesskaps-gruppen når vi får be Herrens velsignelse inn i et annet menneskes liv. Da forsterker vi hans frimodighet. Å atskille er å erkjenne gaven hos en annen person og begynne å se vår tjeneste i forhold til gavene hos ham. Han kan begynne å tjene Herren med større frimodighet, fordi vi har gitt et positivt gjensvar til det Herren har lagt ned hos ham.

6. Hva skal jeg gjøre for å utvikle og utdanne meg i bruken av min gave? I fellesskapet kan vi hjelpe hverandre til et utdannings-program innen vårt kalls-område. Vi kan gi hverandre tips om bøker vi kan lese, om personer vi kan treffe eller bibelske skikkelser vi bør studere for å få mer kunnskap om-

vår nådegave. Jeg kan bli redskapet til at min bror får mulighet til å anvende sin gave. I fellesskapet gir vi rom for hverandres gaver, og det finnes en felles interesse for at hver og en skal utvikles innen sitt område.

Forsterket team-følelse

Da vi i predikant-teamet gikk gjennom prosessen med å oppdage gaver, resulterte det i en forsterkning av teamfølelsen. Vi så enda klarere hvordan vi behøvde hverandre. Bristene i mitt liv dekkes av gavene hos mine medbrødre. Jeg klarer meg ikke uten dem. Frykten for konkurranse forsvinner. Vi er ikke lenger en trussel for hverandre. Det er vår mangel på kunnskap om hverandres gaver og tjenester som gjør at vi er redde for at noen andre skal ta vår plass. Hver og en blir betydningsfull. Hver og en får oppleve seg som en ressurs i Guds rike. Da vi i teamet hadde gått gjennom denne prosessen med gave-oppdagelse, var det en av oss som bad på denne måten: «Takk Herre, for at du har så mange farger i din skapelse, takk for at du har så mange toner i ditt register. Takk Herre, for at jeg slipper å ligne Kjell eller Bjørn. Takk for at jeg får være meg og ingen annen, takk for at jeg får tjene deg, Herre, og mine medbrødre med den gave som du har gitt meg.»

I den menighetstradisjon som vi har levet i, har et menneskes gave blitt regnet til privatlivet. En alminnelig undervisning om gaver og tjenester var ikke nytt for oss. Det nye var å våge å uttale i fellesskapet og åpne opp for det vi går og tenker på i ensomhet og det vi har anelse om er vår oppgave i Guds rike. Det vi opplevet betød en forsterkning av kalls-frimodigheten, en fornyelse av gleden i tjenesten, og det har hatt en sjelsesørgisk effekt på oss. Da vi gjorde det som ikke stemte med kallet, var ulysten utilstrekkeligheten og begynnelsen til depresjon der. Det har vært en velgjørende og befriende sjelsesorg for oss å få klarhet i kalls-gavene.

Hustruene

Neste skritt var å ta for oss hver av våre hustruer for å oppdage deres gaver.

Det viste seg at en hadde en læretjeneste. Hun opplevet som sin store glede å få undervise i Guds ord. Når hun satt hjemme ved kjøkkenbordet og forberedte bibelstudier, og barna holdt leven rundt henne, da trives hun. Det har resultert i at hun har fått begynne å tjene med undervisning, da hjemmefruer samles om formiddagen i vår kirke og da vi samtidig har ordnet med barnevakt.

Den andre pastorfruen hadde en hyrde-tjeneste. Hun har tatt et sjelsesorgansvar for tre unge jenter i forsamlin-

gen og møtt dem regelmessig. Hun fikk lytte til deres problem og hjelp og oppmuntret dem.

Den tredje pastorfruen kjente sin glede i å delta i sangen. Hun visste at hennes oppgave var å oppmuntre sangere og musikanter så de ikke gikk trette og gav opp. Vi definerte hennes oppgave som en preste-tjeneste med vekt på tilbedelse og lovsang til Herren.

Den fjerde pastorfruen syntes ikke hun kunne gjøre så mye. Men vi oppdaget at hun hadde en modertjeneste. En åndelig moder er en som ser til andres behov, både åndelige og praktiske. Når hun møtte de unge i menigheten eller de eldre, så hadde hun en kjensle av hva de behøvde. På sin arbeidsplass hadde hun samme tjeneste, og det hadde gitt henne glede i et arbeid som var ganske ensformig.

Skritt nummer tre — eldsterådet

I en periode gjorde vi det til et innslag i eldstesamlingene at vi tok for oss en etter en for å definere hans kalls-gaver. Det ble samlinger som fordypet fellesskapet og gav oss virkelige aha-opplevelser av klarhet.

Gaveoppdagelsen er i seg selv ingen endestasjon. Den er en prosess som skal lede til at mennesker utvikles i sin tjeneste. Vår målsetning er nå at denne prosessen skal gjennomsyre hele for-

Når vi i predikant-teamet gikk gjennom prosessen med å oppdage gaver, resulterte den i en forsterkning av teamfølelsen. Vi så enda klarere hvordan vi behøvde hverandre.

samlingen og berøre alle medlemmene i de bønnegruppene der de har fellesskap.

Med identifiseringen kommer en dypere overgivelse

Hvilke fordeler er det med å identifisere gavene? En fordel er det at det fører til en dypere overgivelse. Det finnes ingen forpliktelse i å være overgitt til Herren på en abstrakt måte. Når vi blir virkelig praktiske i vår innstilling til gaver, da kommer dette til å føre til en konsentrasjon og overgivelse i kallet. Vi kan ikke lenger hoppe fra det ene til det andre. Dersom jeg har nevnt min gave ved navn og fellesskapet har erkjent den og velsigner meg, da kan jeg ikke lenger leve sløvt i min tjeneste, som jeg kanskje har gjort før. Den som skal utdanne seg i et yrke, eller trene i en idrettsgren, må gjøre konsentrasjon og forsakelse til en del av sin personlighet. Det samme gjelder den som vil utvikle sin kalls-gave. Å oppdage sin gave er å få et kall til konsentrasjon. Men i den konsentrasjonen ligger våre største muligheter til å utvikle vår personlighet.

Kalls-gavens område er det område der vi kan opptre med svært stor frimodighet. Når du tjener Herren og dine medmennesker på ditt spesielle om-

Fortsettelse side 33

kan også slå opp i Joh. 1.11-12; 3.36; 6.47; 1.Joh.5-13 m.fl.

Gjennom disse versene kan du vise vitnet at vi må ta imot undervisning fra Guds ord alene. Disse versene viser også den underfulle sannhet at vi har evig liv.

Det vil være klokt å skrive ned de bilhenvisningene vi her kommer med. Bruk et enkelt ark eller kort slik at du kan ha henvisningene foran deg når du trenger dem. En større hjelp er det å kunne dem utenat. Mens personen du vitner for ennå er tilstede bør du skrive ned disse stedene så han kan ta dem med seg hjem og slå dem opp seinere.

Skulle noen Jehovas Vitner stoppe deg på gaten — eller om du fikk andre besøk av noen nå som du allerede har vært med og føre en fram til å ta imot Jesus Kristus og hans evangelium, så spør igjen: «Er du frelst?» Kanskje vil de mumle noe om at «Jeg håper det». Vær ikke fornøyd med dette, for de tror at de skal bli frelst om de kan overleve slaget ved Hermagedon. Gå dem nærmere inn på livet og spør: «Hvordan ble du frelst?»

Da må de bekjenne: «Jeg håper å bli frelst ved Hermagedon.» Nå har du anledning å slå opp igjen Joh.5.24 og lese: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, han har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet.»

Fortsett med å lese et eller et par ord fra Skriften. Med dette vil du beholde initiativet og ledelsen under resten av samtalen. Hvert nytt møte med Kristi evangelium og dets åpne favn kommer til å gjøre Jehovas Vitnet mindre overbevist om Selskapet Vaktårnets evangelium. Og hvert vitnesbyrd du avlegger når du møter et J.vitne kommer til å gjøre deg sterkere (Rom.10.8-17).

Om et Jehovas Vitne skulle komme tilbake til deg og be om å få vist fram noen nye skrifter, hvordan skal du møte et slikt knep?

Her er igjen det samme råd: La ham ikke komme lenger enn til første bibelsitat. Grip ham ved det og ta fram din Bibel. Gjør som du gjorde før — les versene i sammenheng. En rett og sann utlegging av Guds ord vil alltid bryte ned falske argumenter. En løve trenger ingen beskyttelse. En løve kan slippes løs så vil den ta vare på seg selv.

La denne presentering av bibelske grunnsannheter følges av et personlig vitnesbyrd om hvordan det gikk til at du fikk Kristus som din Herre og Frelser.

Om de forsøker å flette inn sin Vaktårnpreken, så avbryt på en vennlig måte og be om å få lov å avslutte presentasjonen av evangeliets grunnsann-

heter. La dem alltid få se hva versene betyr i sin sammenheng.

Jehovas Vitner har lært at de ikke kan få evig liv ettersom kun de 144 000 vil bli frelst. Si derfor ofte og i enkle ord at også de kan bli frelst. Ha en brennende overbevisning. Dette er alt som trengs.

Til forskjell fra Jehovas Vitners skrifter som inneholder vekslende forkynnelse grunnet på den vranglære de forskjellige lærere innenfor Selskapet Vaktårnet fører fram, forandres aldri Jesu Kristi evangelium. Vaktårnets evangelium har gjennomgått tre forskjellige forandringer på de siste 70 år. Mellom 1917 og 1928 vedtok Selskapet Vaktårnet 148 forandringer i lære- og fortolkningsspørsmål for Jehovas Vitner. Men Jesu Kristi evangelium har ikke forandret seg etter snart 2000 år, og man kan ennå høre Mesterens røst i det. I dette ligger også ditt overtak over Jehovas Vitners vranglære.

Be dem om å ta imot Jesus Kristus som deres Herre og Frelser. Det vil gjøre en slutt på deres pågåenhet. Enten vil de forlate ditt hjem eller de vil fortsette å høre etter. Om de skulle gå sin vei så husk at innbydelsen til frelse vil klinge i deres ører!

Og når de går så husk å gi dem noe kristen litteratur som de kan ta med. Innspirer dem til å lese videre i Johannes evangelium hvor du hentet de fleste av dine bibelsitater under samtalen.

Oversatt fra «Korsets Budskap»
Av Tore Sætre

Etterskrift

En grunnleggende regel for å ha en konstruktiv samtale med Jehovas vitner er at du **ALDRI** gir deg inn i en diskusjon med disse. Pass på at samtalen hele tiden dreier seg om evangeliets glade budskap. Det finnes mange Jehovas vitner som lengter etter å oppleve åndelige virkeligheter, så gi dem ditt vitnesbyrd om hva Jesus har gjort for deg.

Til sist, om du føler deg for umoden eller for lite grunnfestet i Ordet til å be et Jehovas vitne inn for en samtale, så stopp dem i døren. Avbryt deres «foredrag», gi dem et enkelt vitnesbyrd og et Guds Ord. Når dette er gjort sier du kjærlig, men bestemt takk for samtalen. Om du ikke selv avbryter samtalen vil denne pågå så lenge du gir anledning. Et Jehovas vitne skal bruke et bestemt antall timer i «vitnetjeneste» og bruker gladelig lengst mulig tid på din dørterskel.

MAMMA KWONG

Fortsettelse fra side 25

til å bli en profet i Kina. Hun tok mannens hånd og reiste ham opp i Jesu navn.

Neste dag kom mannen tilbake. Han

hadde brent alt han eide av kommunistisk litteratur. Nå ville han ha en Bibel og gå ut for å preke. Bibler hadde de ikke, men de tok han med til en bibelskole de hadde skjult oppe i fjellene. I to dager ble han her. «Nå vet vi nok,» sa han. «Vi kan jo ikke sitte her mens resten av verden går under.» Han fikk bibelskolen oppløst og alle de 400 elevene dro ut for å forkynne evangeliet. Med sin kjærlighet og vitnetrang gled denne mannen inn i rekken av lederfigurer i Kinavekkelsen. I dag leder han en bønnegruppe på 1000 medlemmer.

Lidelse gir seier

Etter kulturrevolusjonen ble forholdene for de kristne i Kina noe bedre. Man fikk større individuell frihet. Vi vet også at det innenfor «Tre-Selv-Bevegelsen» har foregått en vekkelse, og også her finner man i dag brennende kristne. I de senere år har det likevel igjen skjedd en tilstramning, og ferske nyheter forteller om forfølgelser med ny styrke.

Det som kanskje overrasket oss mest i Grønland Kirke, var Mamma Kwongs avslutningsord. Vi hadde ventet at hun ville be om forbønn for Kina, men ikke slik... Her stod disse to menneskene som selv hadde opplevd de mest grusomme lidelser, og de ba oss om ikke å be at lidelsen skal tas fra dem. For dem har lidelsen vært den pris de måtte betale, og det de har fått igjen for den har vært så mye mer verd. Alt de ber om er styrke til å ha seier i lidelsen.

Vekkelse

Da Mao overtok makten i Kina, var det ca. 850 000 kristne i landet. Hvor mange det er i dag er vanskelig å si siden flertallet er å finne i den uregistrerte menighet. Vestlige observatører anslår tallet til å være 50 millioner. Mamma Kwong og andre kilder inne i landet mener antallet er det dobbelte. Sikker er det at i Kina skrives det i våre dager et av vekkelshistoriens mektigste kapitler. Kanskje er det også et av de siste som skrives. Tiden heretter er kort. Dersom vi i vesten kan få med noen sider i bokens avslutning, må det skje snart. Overalt hvor Mamma Kwong kommer er hennes vitnesbyrd en utfordring. Tør vi be om vekkelse, når vi vet hva prisen kan være? Det startet i Kina med at 300 ungdommer oppgav alt og overgav seg helt til Herren. Den samme overgivelsen vil skape vekkelse i mitt og ditt liv — og det er der det begynner. Er vi villige?

ENHET OG EVANGELISERING

Fortsettelse fra side 9

Tverrkirkelig

— Hva mener dere er vekkelse?

Vekkelse er at verden får se en menighet som fungerer etter Guds Ord. En menighet som er åpen for Guds Ånd og for hverandre. Menigheter som er preget av frykt og negativ kritikk kan aldri vinne verden. Vi tror på vekkelse over Norden framover. Det er fordi menigheten ikke har vært lys og salt, at vi oversvømmes av alle disse fremmede religioner. Vi må våkne opp fra den passive innadvendthet og gå ut med evangeliet til de mange som ikke har hørt det, i våre egne land.

— Tror dere enhet blant Guds folk har med vekkelse å gjøre?

— Enhet og evangelisering hører nøye sammen, og disse to ting vil kjennetegne endetidens vekkelses menighet. Vår menighetsvisjon er et menighetsliv som består av kjærlighet, enhet og evangelisering.

Vi har et godt forhold til de andre menighetene, på vårt pinsesestevne som ble holdt på Kristent Bibel og Konferensecenter, hvor vi arbeider tverrkirkelig var det deltagere fra 10 ulike trosamfunn. Vår bibelskole der har som målsetting bl.a. å «realisere kristen enhet gjennom tverrkirkelig evangelisk forkynnelse og undervisning. Vi ønsker å elske og akseptere alle som er født på ny som våre trossøsken. Kjærligheten er en forutsetning for kristen enhet, mens småligheter skaper problemer. Vår bibelskole har en tverrkirkelig støtte-krets. Vi startet den for 4 år siden, og visjonen er at den skal dekke det aktuelle åndelige behov, og ikke være en fastlåst teoretisk institusjon. Der har vi tre måneders kurser med ca. 20 elever med tilreisende forkynnere som underviser. Menigheten er også med å støtte et blomstrende «Ten Center» arbeide. Vi skal i en egen artikkel rapportere fra denne interessante virksomhet.

— Dere har fungert i ulike tjenester. Jeg har aldri før hørt om to ektepar som bytter på å være misjonærer og forstanderpar. Hvordan opplever dere dette?

— Det er et naturlig resultat av utvikling i tjenesten. En evangelist kan bli bibellærer, en misjonær kan bli hyrde. Tjenesten vi ofte utvikle seg etter som arbeidet utvikles. Vi må ikke låse hverandre til visse tjenester i Guds rike, sier de to forkynnerne. Og både Peter Madsen og Ove Petersen taler utfra en rik erfaringsbakgrunn i misjons og menighetsarbeide som har opplevd vekst og utvikling.

GAVEOPPDAGELSE

Fortsettelse fra side 30

råde, da kan du opptre med stor tro, med mye frimodighet og djervhet.

Praktiser

Howdan skal gaveoppdagelsens prosess komme i gang i et fellesskap?

Ta en og en i fellesskap og still disse seks spørsmålene du finner i denne artikkel, som den enkelte får besvare, og som alle hjelper til med å besvare.

ER DU UVISELIG, BRATTERUD

Fortsettelse fra side 23

OFK? Du har leid Chateau Neuf? Hvilke planer har du for fremtiden, og hvor mange medlemmer har du nå?

HB: — P.g.a. at lokalet på Haugenstua ble for lite, har vi sett oss om etter et egnet lokale for våre søndagsmøter. Vi har saumfart hele Groruddalen og sentrum, og fant til slutt at Chateau Neuf var et egnet lokale. Vi har foreløpig en 1/2-årig avtale der. Det koster mange tusen kroner for hver gang, men det er et skritt i tro.

Når det gjelder antall medlemmer er vi pr. i dag (20.12.83) oppe i 330 medlemmer. Det er en netto økning i 1983 på 116. Men det kommer nye hver uke, så det endelige tallet for 1983 har vi ikke enda. Vi har hatt en gjennomsnittlig økning på 10 medlemmer pr. måned netto.

Jeg ser lyst på den åndelige situasjonen i Oslo. Når det gjelder mulighetene for vekst fremover så er de nesten ubegrenset. Den eneste begrensing er antallet mennesker i byen. Det er jo minst 450.000 mennesker i Oslo og omegn som ikke er frelst, og det er disse vi ønsker å nå. Jeg er også åpen for et samarbeid med andre kristne i byen når det gjelder å bygge en stor menighet i Oslo, og vi må i tilfelle sammen finne ut hva som er Guds ledelse. Jeg har tilitt til Den Hellige Ånd, både i meg selv og i andre mennesker. Når det gjelder det økonomiske, går det i grunnen som det skal. Vi skulle selvfølgelig ønske å få inn enda mer penger, men det kommer inn så mye at det går greit. Det er bare om å gjøre å investere i de rette tingene.

HVETEKORNET — EN KAMP PÅ LIV OG DØD

Fortsettelse fra side 47

identitet? Det er bare Guds nåde og kraft som kan hjelpe oss, fullt ut i ærlighet, å be om denne forvandling.

Det er umulig sier du. Og hvordan skal vi vite om det fungerer om vi ikke i sannhet prøver Guds løfter?

Først i dag merker vi hvordan Jesus holder på å få bønesvar på sin inderlige bønn, som vi deler i Joh 17,20-23. Når vi nå sikkert vet, at denne bønn må være Guds vilje, må vi alle gjøre denne vilje. Ellers hviler Matt 7,21-23 tungt på oss.

Først når våre hvetekorn blir malt til mel, blir vi uadskillelig ett! Det er en drepende prosedyre, men livsviktig for det evige livet.

LEDERSKAPSKONFERANSEN Oppdal 4. - 6. nov. 1983 «ET SALVED LEDERSKAP — FOR ET SALVED FOLK»

F.K. 128	Kristi legemes oppbyggelse 1	Leif Jakobsen
F.K. 129	Kristi legemes oppbyggelse 2	Leif Jakobsen
F.K. 130	Howdan gå på vannet	Age Åleskjær
F.K. 131	Tjenesten i Den Hellige Ånd	Age Åleskjær
F.K. 132	Veien fra frykt til tro	Marin Meland
F.K. 133	Femfoldig salvelse	Sverre Granlund
F.K. 134	Lovsangskveld	Torbjørn Baksvær/ Leif Jakobsen
F.K. 135	Å leve som Jesus	Sverre Granlund
F.K. 136	Hvor går vi hen?	Sverre Granlund
F.K. 137	Erobringens tro	Age Åleskjær
F.K. 138	Å leve i Guds rike	Age Åleskjær
F.K. 139	Å rose seg i Herren	Age Åleskjær
F.K. 140	Alt er mulig for Gud	Age Åleskjær
F.K. 141	La mitt folk fare	Age Åleskjær
F.K. 142	Guddommelig helbredelse	Age Åleskjær
F.K. 143	Et fung. bønneliv 1	Age Åleskjær
F.K. 144	Et fung. bønneliv 2	Age Åleskjær
F.K. 145	Etter himmelsk mønster	Age Åleskjær
F.K. 146?	Vår åndelige våpenutrustning	Sverre Granlund
F.K. 147	Kristi kongerike/ tusenårsrike	Sverre Granlund
F.K. 148	Det profetiske ord i endetiden	Sverre Granlund

Ved kjøp av 10 kassetter kr 230,00

Pris pr. stk. C60 kr 25,00

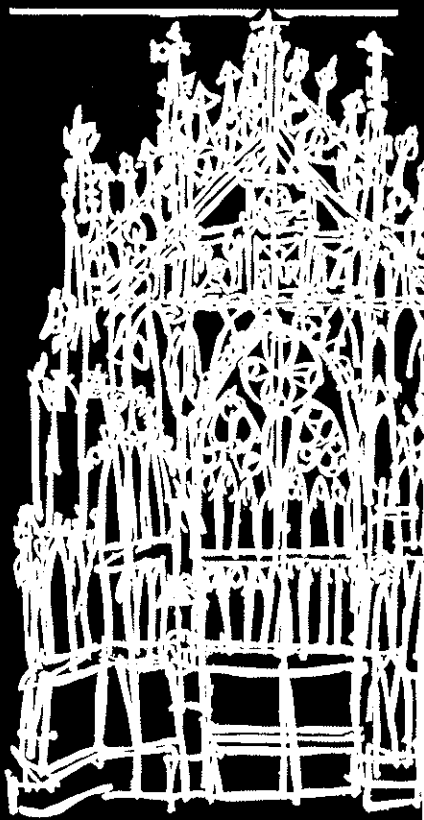
Pris pr. stk. C90 kr 30,00

Bestillingen sendes til:

Fornyetelsens kassettmisjon

Roseringen 14, 1340 OPPDAL

Glimt fra kirkehistorien

Av Robert Kvalvaag

Robert Kvalvaag studerer teologi ved Menighetsfakultetet.

I denne spalten tar han på en personlig måte opp emner og personer fra kirke og vekkelseshistorien.

HELLIGHET og ÅNDSFYLDE

Charles G. Finney var ikke bare en av kirkehistoriens brukte vekkelses evangelister. Han var også en radikal forkynner av hellighet og åndsfylde. Mange har hørt om Finney, men kanskje ikke om den siden du her kan lese.

I 1836 hadde Charles G. Finney forkynt vekkelsens budskap i 15 år. På denne tiden begynte han å innse at det ikke alltid sto like bra til med de mange som hadde funnet veien til botsbenken i hans møter. Atmosfæren var ofte følelsesmessig ladet til bristepunktet når Finney forkynte. Men hvilke varige resultater kunne Finney vise til når han hadde reist fra et sted, og følelsene hadde lag seg noe?

En annen vekkelsespredikant, James Boyle, skrev følgende til Finney i 1834: «La oss se på stedene hvor du, jeg og andre har arbeidet. Hvordan var tilstanden der tre måneder etter at vi forlot dem? Jeg har besøkt mange av disse stedene, og hatt stor sorg over å se den triste, kalde og kjødelige tilstand som rådet der». Og Finney sier selv om denne perioden, fra 1821 og fram til 1836: «Jeg kunne lede mennesker til omvendelse og tro, men da jeg ikke var i stand til å føre dem dithen at de ble kjent med Kristus slik at de forble i Ham, ville de snart falle tilbake til sin tidligere tilstand. Jeg så sjelden noen som kom inn i en stødig og fast vandring med Gud, slik som jeg har sett det etter at jeg forandret mine synspunkter og min undervisning».

Hvilken forandring er det så Finney her sikter til? Vinteren 1836-1837 oppholdt han seg en lengre periode i New York, sammen med vennen Asa Mahan. Mahan ble seinere rektor ved Oberlin College, en skole Finney selv var knyttet til i mange år. Sammen brukte disse to denne vinteren til å studere bøker av John Wesley, og andre bøker om helliggjørelse. Mahan opplevde da en «second blessing» (en annen velsignelse), hvor Jesus Kristus i følge Mahans egne ord «fylte og okkuperte hele hans vesen». Mahan publiserte deretter en preken med tittelen «Er full helliggjørelse mulig i dette liv?», noe han svarte et entydig ja på.

Fra nå av er det hellighet og helliggjørelse som opptar Finney mer enn

noe annet. Selv hadde Finney opplevd sin dåp i Helligånden så å si samtidig med sin omvendelse i 1821. Dette ble også avgjørende for hans teologi. Han understreker derfor at full helliggjørelse er noe man får del i allerede ved omvendelsen. Helliggjørelsen blir dermed kristenlivets utgangspunkt. Ja, den er endog forutsetningen for rettferdiggjørelsen. Finney mener nemlig at hjertets totale innvielse for Gud, er en absolutt forutsetning for syndstilgivelsen. Den som har omvendt seg, forblir rettferdiggjort bare så lenge hans totale innvielse varer. Denne innvielsestilstand, som Finney kaller «entire sanctification» (full helliggjørelse), er uadskillelig fra «acceptance» (det å være godtatt av Gud). For Finney finnes det bare to klasser av mennesker, de hellige og synderne. En tredje klasse som både er hellige og samtidig syndere, er utenkelig for Finney. Han mener derfor at det er selvmotsigende å snakke om en ufullkommen kristen. Så snart den kristne opphører å være fullkommen, opphører han også å være kristen, for Gud godtar bare det som er fullkomment.

I følge Finney er «all synd selviskhet, og all hellighet uselvisk godhet». Hellighet har også med menneskets ytre framreden å gjøre. Den som kaller seg kristen, bør derfor avholde seg fra bruk av alkohol, te og kaffe, da slike nytelsesmidler kan tenne opp under begjærigheter og stimulere kunstige behov, slik at man ikke blir i stand til å gi seg selv maksimalt til Gud i hans tjeneste.

Denne sterke vektlegging på helliggjørelsen som hjertets totale innvielse, og understrekingen av at mennesket selv må arbeide på sin egen frelse, fikk også etterhvert følger rent samfunnsmessig. Det begynte å demre for dem som satt under Finneys forkynnelse, at Gud hadde gitt alminnelige menn og kvinner en rolle også i utformingen av samfunnet. Ingen behøvde akseptere

tilstanden som den var, verken i forholdet til Gud, eller i forholdet til medmennesker, sosialt som politisk. Dette at vekkelser må resultere i sosiale reformer, ble snart et viktig anliggende også for Finney selv. I denne forbindelse forkynte han at det er den omvendte synders oppgave å gjøre verden til et skikket sted for Jesu gjenkomst.

Allerede i 1832 slo Finney fast at slaveriet var en synd som måtte utryddes ved at de som eide slaver ble omvendt, slik at slaveriet kunne oppheves. På den tiden var det nesten 4,5 millioner slaver i USA. Framveksten av bomullsplantasjer gjorde at slavehandelen mot midten av forrige århundre fikk enorme proporsjoner, og ble tidens mest lukrative handelsforetagende. Slavehandelen tappet Afrika for 50-100 millioner av kontinentets sunneste og sterkeste individer. Den fremste anti-slaveri talsmann i USA på 1800-tallet, var den brennende evangelisten Theodore Weld. Weld ble omvendt under Finneys kampanje i Utica i 1825.

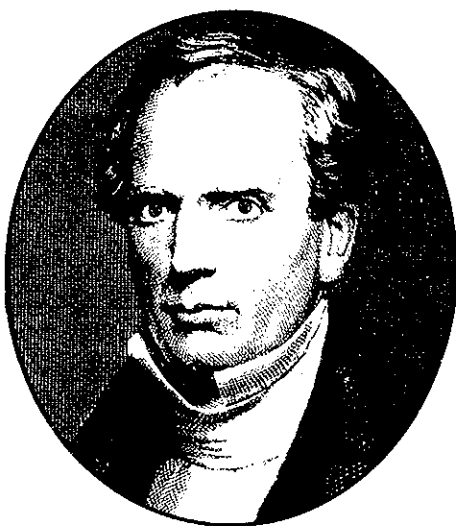
«De som står imot sosiale reformer, står også vekkelser imot», sier Finney. «Vekkelser hindres når de kristne inn tar gale holdninger i menneskerettighetsspørsmål. Dersom vi tier i slike saker, vil Guds Ånd vike fra menigheten. Om menigheten tolererer slaveholdere i sitt fellesskap, da rettferdiggjør menigheten slaveriet som institusjon. Hvor jeg har autoritet, utelukker jeg derfor slaveeiere fra nattverdbordet, og det kommer jeg til å gjøre så lenge jeg lever. Det er menighetens store oppgave å reformere verden, å sørge for at enhver form for synd blir gjort til intet. Guds menighet må gå aggressivt til verks, slik at den setter seg imot enhver form for urettferdighet, ved å reformere enkeltindivider, lokalsamfunn og regjeringer, og aldri falle til ro før hele riket skal overgis til den Høyeste Guds hellige».

Finney var også forut for sin tid i synet på hvilke tjenester kvinnene kunne inneha i menigheten. Han tillot nemlig at kvinner ba høyt og formante under møtene. Finney bevirket dermed en oppvurdering av kvinnens status i menigheten. Oberlin College, hvor Finney var rektor i mange år, ble den første høyere utdanningsinstitusjon i USA hvor menn og kvinner gikk på samme skole for å utdanne seg. Den første kvinne som ble ordinert til kristen tjeneste i USA, var Antoinette Brown, og hun fikk sin utdanning ved Oberlin College.

De store vekkelser som hadde gått over Amerika, gjorde at Finney så med stor optimisme på framtida. I 1835 profeterte han at tusenårsriket ville komme i løpet av tre år, men vel og merke «bare dersom de kristne gjorde sin plikt». William Miller, Adventistenes grunnlegger, forkynte derimot at

verden ville gå under i 1843 på grunn av den økende ondskapen. Da svarte Finney med å henvise til vekkelserne, og han sa: «Er disse bevis for at verden blir verre og verre? Nei, verden blir tvert imot bedre!» Her sto Finney på en noe annen linje enn en annen av USAs store evangelister i det forrige århundre, Dwight Lyman Moody, 1837-1899. Moody beskrev sitt kall på følgende måte: «Jeg ser på denne verden som skibbrudden. Gud har gitt meg en livbåt og sagt til meg: «Moody, frels så mange du kan!».

Vi vil avrunde dette portrettet av Charles G. Finney med å undersøke litt nærmere om den kraftutrustning han opplevde i 1821, også kom til å bli et hovedanliggende i hans forkynnelse. Det første vil da legger merke til, er at

Finney ikke bruker uttrykket dåp i Helligånden ofte. Det er først og fremst i to brev offentliggjort i bladet «The Oberlin Evangelist» fra 1840, at Finney sier sin mening om denne saken. I det første av disse brevene, datert 6. mai 1840, bekjenner han følgende: «Det er min overbevisning at det ikke gjøres nok for å få de omvendte til å søke dåpen i den Hellige Ånd. Min egen undervisning på dette området har tidligere vært svært mangelfull». Vi kunne dermed vente at når Finney i 1846 utgav sin store systematiske teologi, så ville han behandle dette emnet grundig. Men det viser seg at Finney overhodet ikke tar temaet dåp i Ånden opp til behandling. Det ser ut til at vi må helt fram til 1871, altså like før Finneys død, for å finne en tale hvor han igjen understreker viktigheten av kraften fra det høye. Vi kan dermed slå fast at selv om han omtaler dåp i Helligånden i enkelte brev og taler, så er ikke dette noe hovedanliggende for Finney. Det var det derimot for Finneys nære venn og medarbeider Asa Mahan, som i 1870 utgav boka «The Baptism of the Holy Ghost» (Dåpen i den Hellige Ånd). Denne boka ble etterhvert nærmest en

lærebok i pinseteologi. Den ble oversatt til tysk og nederlandsk, og utløste en veldig interesse for emnet dåp i Ånden.

Enkelte har hevdet at Finney er den første amerikanske teolog som setter likhetstegn mellom full helliggjørelse og dåp i Ånden. Men dette ble gjort allerede på slutten av 1700-tallet av metodistpredikanten John Fletcher. Å kalle Finney en pinsepioner, vil derfor være å overdrive noe. Det vi kan si, er at det som seinere ble til pinsebevegelsen, og som slo ut i full blomst i Azusa Street i Los Angeles i 1906, har klare røtter tilbake til miljøet og vekkelser omkring Charles Grandison Finney.

La oss til slutt høre Finneys sterke oppfordring fra det andre brevet i «The Oberlin Evangelist», hvor han understreker noe som den gang lå tungt på hans hjerte. Dette brevet ble offentliggjort 3. juni 1840, og Finney hadde da følgende å si: «Det burde legges tusen ganger mer vekt på dåp i Ånden i forberedelsen til tjeneste enn hva det tidligere har vært gjort. Inntil dette blir erkjent, proklamert fra hustakene, og ropt ut i våre teologiske seminarer, at dette er en helt uunnværlig del av forberedelsen til tjeneste, så taler vi forgiveves.

Jeg blir svært opprørt når det legges så stor vekt på menneskelig opplæring, og så lite på nødvendigheten av dåpen i den Hellige Ånd. Hvilken nytte har vi av ti tusen forkynnere som ikke har mottatt dåpen i Ånden? Om vi hadde ti tusen ganger ti tusen av disse, så ville de likefullt verken være i stand til å bringe helliggjørelse til menigheten, eller omvendelse til verden».

FEVIK VIDEOSERVICE

4870 Fevik
presenterer:

UFC-koden

Du bruker 666 systemet alt nå!
Får du det snart på hånden eller i pannen?

Budskapet alle spør etter —

NÅ PÅ VIDEO:
Svein Andersen: Åpenbaringen 13.

666

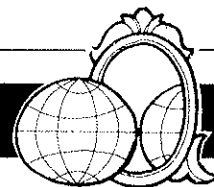
Tilgjengelig på alle videosystemer.

Pris kr 230,- pr. stk.

VHS BETA VC 2000

Navn:

Adresse:

ISLAM

Av alle religioner og ideologier i verden, er det bare to som virkelig har forsøkt å utrydde den kristne menighet. Det er marxismen og islam. Dette stiller islam i en særklasse blant religionene. Selv om mange av disse nok kan være demoniske og representerer mørkets makter på forskjellige vis. Islam er av en annen dimensjon fordi den bevisst har som mål å utrydde Guds menighet.

De fleste kristne er klar over at marxismen har som mål å utrydde den kristne menighet. Men mange kristne tror at islam hører til i middelalderen, og er en foreldet religion som har utspilt sin rolle. Dette er ikke sant. Det går fram en vekkelse gjennom den islamske verden som nesten når rundt hele jordkloden - fra Fillipinene til Malaysia, til Pakistan gjennom Sentralasia med de muslimske områdene i Sovjetunionen, til Midtøsten, til Nordafrika og til Muaretania og Senegal ved Vestafrikas Atlanterhavskyst.

Vekkelse

Den islamske vekkelsen er merkbar f.eks. ved at det skjer en tilbakegang til Sharia, den islamske loven. Et moderne land som Egypt f.eks. har siden Anwar Sadats død blitt tvunget til å forandre en rekke lover i overensstemmelse med Sharia. Ikke p.g.a. at Mubarak er en spesielt hengiven muslim, men p.g.a. trykket fra de sterke følelsene som følger den islamske vekkelse. Dette innebærer at den religiøse iveren i landet utgjør en virkelig trussel mot le-

derskapets stabilitet på regjeringsnivå.

Dette er den ene siden av saken. Men det finnes en annen manifestasjon av den islamske vekkelse i dag, nemlig det som kalles den islamske revolusjon om jeg sier «Khomeiny». Han er pioneren for den islamske revolusjon.

Den som ser inn i Khomeinys ansikt og øyne og ikke ser en demonisert personlighet, må være blind. Vi kan dra sammenligninger med Adolf Hitler og nazismen på 1930-tallet. Hvor enn den islamske revolusjon kommer, flyter det blod på samme måte. Og den islamske revolusjon er ikke beregnet bare på Iran. Den er beregnet på eksport. Først til de muslimske land og siden til alle andre land. Det er det som er hensikten.

Kong Hussein av Jordan og herskerne i Saudiarabia er svært redde den islamske revolusjon. De vet at om Khomeiny får det som han vil, kommer hele lederskapet i disse landene til å henrettes. Hva mange kanskje ikke vet, er at når en mann henrettes i Iran, henrettes hans hustru og barn samtidig, iflg. Sharia. Således er tusenvis av barn under 6 år henrettet. (Det er interessant å legge merke til at FN ikke har foretatt noen sanksjoner mot landet av den grunn.)

Vi skal ikke se på islam som en godartet religiøs bevegelse som har overlevd siden den mørke tidsalder, men som har mistet sin kraft. For å forstå hvorfor den er så farlig og hvorfor det er så hardt og vanskelig og arbeide blant muhammedanere, skal vi se litt på hva de lærer.

De fleste muslimer aksepterer Jesus som apostel. Mange muslimer snakker om Jesus som islams største lærer. Om de har utdannelse, kanskje de t.o.m. snakker om at Jesus formidlet en av de største åpenbarelsen som Gud noensinne har gitt menneskeheten, — men de kan ikke bli frelst. Det er som om det er et jerngrep rundt dem som holder dem fast. De kan ikke finne Herren før denne makten over dem blir brutt i Jesu navn, akkurat som personer som har hatt forbindelse med spiritisme o.l. Jeg mener dette er kjernen i problemet i den islamske verden mer enn noe annet: Vi har ikke bare å gjøre med en religiøs mørkets makt, men — la meg uttrykke det kort — med en antikrist.

Vi kommer aldri til å forstå situasjonen i Midtøsten hvis vi ikke forstår dette enkle faktum at det ikke er et politisk spørsmål. Heller ikke er det et etnisk eller økonomisk spørsmål, men det er et åndelig spørsmål.

Faktum er at Israel befinner seg i frontlinjen for en konfrontasjon mellom Guds ord og islam.

En muslim kan ikke forstå evangeliet, fordi kristendommen er så personlig. Islam hviler på samfunnet som en helhet, og derfor kan de bare forstå et buskap som gjelder et nasjonalt samhold. Det faktum at det finnes tusenvis av kristne over hele verden er riktignok en trussel mot islam, men de kan ikke riktig gripe det, fordi disse kristne bor så spredt. men når jødene har fått sitt eget land, med en regjering, med egen økonomi, med egen politikk, med en hær og alle normale kjennetegn på et land, er det noe som muslimene kan se, og de ser på det som et fremmedlegeme som må støtes ut.

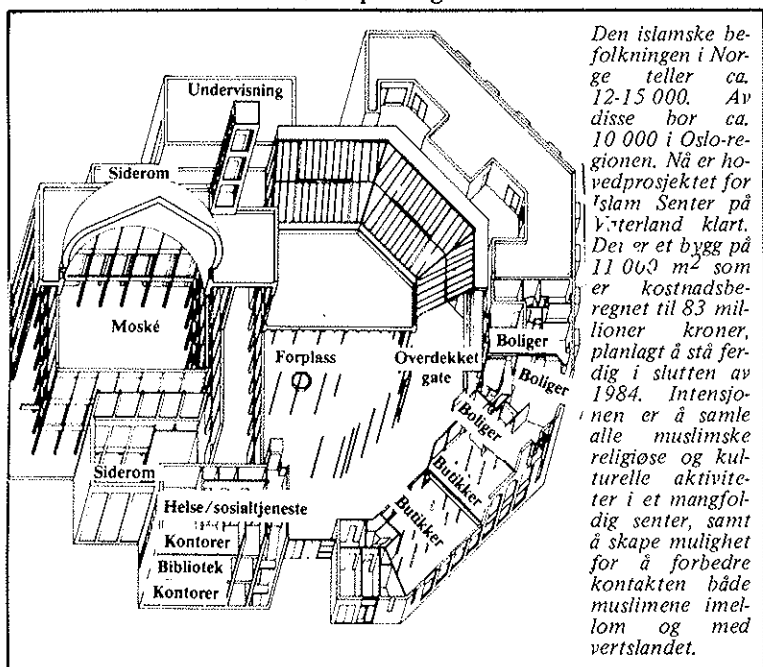
Islam lærer at Gud begynte med jødene, åpenbarte seg for dem og gjennom dem men de forvrengete åpenbarelsen, og derfor kan man ikke stole på det gamle testamente. Så sendte Gud Messias, og de forkastet ham. Da vendte Gud seg fra jødedom til kristendom, og begynte å åpenbare seg for de kristne. Men også de forvrengete åpenbarelsen, og derfor kan man ikke stole på det nye testamente heller.

Da sendte Gud sin største profet, Muhammed, og gjennom ham gjenopprettet Gud alt som jødene hadde forvrenget i det gamle testamente. Dermed har vi koranen, som de sier er Guds fullstendige sannhet.

Det kan være interessant å høre hva islam lærer om Jesus. Det kommer kanskje som et sjokk for deg.

For det første var Jesus den Messias som Gud sendte og hadde lovet gjen-

Moské planlagt i Oslo.

nom profetene. Han ble sendt til det jødiske folket. Han ble født av en jomfru, Maria, som islam hedrer framfor andre kvinner. Islam lærer videre at Jesus hadde en mirakuløs virksomhet — koranen har tilføyet et par mirakler som ikke står i Bibelen. Dessuten lærer islam at Jesus ble forkastet av de ulydige og forherdede jødene og at han ble korsfestet. Og nå kommer forskjellen: Han døde ikke, fordi han var så fullkommen at Gud ikke kunne tillate ham å dø for ulydige jøders hender, men han ble borttrykket. Jesus ble siden satt ved Guds høyre hånd, og skal komme igjen.

Har du lagt merke til noe? Alle de viktigste sannhetene er med, men med to bemerkelsesverdige unntak — og de to unntak er evangeliets kjerne — Jesus døde ikke på korset, og siden han ikke døde er det ikke noe som heter syndenes forlatelse eller rettferdiggjørelse. Videre oppstod han ikke på den tredje dag, og derfor er det ikke noe som heter å bli født på nytt. Sannheter er kommet med, men kjernen er borte.

Men nå noen ord om hvordan det begynte: Muhammed hevder at det var engelen Gabriel som åpenbarte seg for

ham. Det er aldri noen som har stilt spørsmålsteget ved at det var Muhammed som skrev koranen, men faktum er at Muhammed kunne hverken lese eller skrive. En hver arabisk muslim sier at koranen er skrevet på et ypperlig arabisk, og språket er vakkert. Hvor kom den fra? Stenen i Mekka, hvor man tilba lenge før islam oppstod, var et sted for avguder. Det fantes omkring 600 avguder og guddomligheter som ble tilbedt der. Når engelen Gabriel åpenbarte seg for Muhammed sa han at Muhammed skulle gå til Mekka og ødelegge alle avgudene der, og siden sa engelen: «Jeg taler bare i Allahs navn». Allah var en av de 600 avgudene. Vi må være veldig nøye her. Ordet Allah kommer av det arabiske ordet «være» og er faktisk det arabiske synonymet til Jahve (eller Jehova). Men Allah var navnet på en avgud. Og når denne skikkelsen manifesterte seg for Muhammed sa han: «Ødelegg alle avgudene. Jeg er Allah.»

Vi kan ikke si at islams Allah er bibelens levende Gud, selv om han anvender Jahves navn. Det må være en åndsmakt som har utøvd et av de største bedragerier i menneskehetens historie.

Siden ble Muhammed tilsagt å føre sannheten nordover, sørover, østover og vestover. Det hele begynte på 630-tallet, og på 100 år svepte den nye religionen fram over store deler av den kjente verden.

På den tiden lå kristendommens sentrum i Egypt og langs den nordafrikanske kysten. Da islam kom, ble kristendommen «jevnet med jorden». I Egypt ble hundretusenvis av mennesker — menn, kvinner og barn — henrettet, og bare de som var rike nok til å kjøpe seg fri slapp unna, derav har vi den koptiske kirken i dag.

På den arabiske halvøya fantes det ikke bare jødiske stammer, men også mange, mange kristne kirker. Alt ble fullstendig tilintetgjort. Siden gikk de videre, og de nådde så langt som til 20 mil sør for Paris. Om ikke Karl Martell hadde vunnet slaget ved Poitiers i 732, hadde kanskje europeere blitt født som muslimer i dag.

Men det var ikke slutten på islams forsøk på å erobre verden. På 1600-tallet forsøkte de igjen å ta Europa. De tok seg gjennom Balkan, Ungarn og fram til Wien, der de ved Guds nåde ble beseiret i et stort slag i 1683. Siden holdt de seg i ro i deler av Balkan inntil de til slutt dro seg tilbake.

Alt burde ha vært over på dette tidspunkt, hadde det ikke vært for oppdagelsen av oljen i vårt århundre. Gjennom det gull som er kommet til dem p.g.a. oljen, er de muslimske land blitt verdens rikeste. Islam har, gjennom oljepengene, en slik økonomisk og politisk makt at den kan påvirke regjeringer i hele verden.

Og det er ikke bare regjeringer som påvirkes. Også enkeltmennesker blir revet med av denne makt — det bevises ved det faktum at islam er den hurtigste voksende religion i verden i dag, med 592.157.900 tilhengere, ifølge 1983-worldalmanac. Det er kanskje så mange som 3 millioner muslimer i USA i dag, og flertallet av befolkningen i 57 land er muslimer. I Vest-Europa alene er det 8.700.000 muslimer, i Storbritannia mellom 1 og 2 millioner. Storbritannia ser ut til å være et spesielt mål for islam. Av USA's anslagsvis 3 millioner muslimer er ca 1 million av arabisk hærkomst. Resten er stort sett svarte som har gått over til islam, hovedsakelig gjennom Black Muslim Movement (en muslimsk bevegelse for fargede).

Virker dette skremmende? Er det noe vi, som troende, kan gjøre med det? Før vi svarer på det spørsmålet må vi se litt på grunnen til at islam går fram. Hva skyldes den voksende interessen for en «fremmed» religion i «kristne» områder som USA og Europa?

Svaret er enkelt: Den moralske korrupsjon i de vestlige land. I en muslim's tanke er kristendom for vesten hva is-

lam er for østen — den underliggende kraft som styrer både regjeringer og enkeltmennesker.

Derfor har kristendommen feilet, hevder de. Kirken har mistet grepet på nasjonens liv. Søndag, som skulle være en hellig dag, blir brukt til sport og moro. Feiringen av de to mest betydningsfulle kristne begivenhetene, Jesu fødsel og død, er blitt parodier på de sannhetene de en gang proklamerte. Selv Jesu navn blir brukt som et vanlig banneord.

Nå er det islam som tilbyr frelse fra drukkenskap, umoral, politisk korrupsjon, og den fordervede levemåten som preger «kristne» nasjoner. En har sagt: «Folk som er syke og trette av gudløshet og materialisme vil samles i det store muslimske brorskapet som tilbyr fred, likhet og underordning av Allah».

Det vi som sanne Jesu etterfølgere må gjøre, er klart — vi må vise i ord så vel som i gjerning forskjellen mellom «kristen» og «vesten». Vi må vise hva det virkelig betyr å være en Jesu Kristi etterfølger. Det vil en muslim forstå. «Islam» betyr «underordning» (under Allah), «Muslim» betyr «en som underordner seg». Bare de som virkelig underordner seg Jesus Kristus kan håpe på å overbevise en muslim om at evangeliet har noe relevant å tilby. Når den kløften er borte, vil andre misforståelser kunne ryddes av veien også, og Guds ord blir frigjort til å gjøre sitt verk. Da skjer ting.

Det rapporteres fra forskjellige misjoner i Afrika, at der hvor det kristne evangelium ikke bare forkynnes, men også praktiseres, er det framgang for evangeliet.

Som kristne må vi ennå mer åpenbare hva Guds menighet er i verden i dag. Vi må også proklamere de gode nyhetene med alle tilgjengelige midler.

Fra «Bønnebrev for Sverige»
og «Christian Life»

KLART FOR KRISTNE TV-UTSENDINGER I KØBENHAVN

Vi søkte om tillatelse og ba til Gud. Vi mottok en midlertidig positiv beskjed, og fortsatte å be. I går kom tillatelsen, og nå smeller det.

Det sa Birger Lind, sjef for KKR (Københavns kristne Radio/TV — pinsemenighetene Elim og Tabor, København), da han fortalte nyheten om at alt er klart for kristne TV-utsendinger over stor-København, innen et område hvor det bor 1,6 mill. mennesker. Dette er det første konkrete bevis på at TV-monopolet i Norden for alvor begynner å løse.

Tillatelsen gjelder i første omgang i tre år, og prøvesendingene starter 1. april 1984, og de regelmessige sendingene starter 1. september '84.

Pastorene Alfred Lorenzen, Elim, og

Kurt Christensen, Tabor, forteller om den store entusiasmen blant de tilsammen 1500 menighetsmedlemmene. Omkring 70 personer holder på å utdanne seg til forskjellige oppgaver i forbindelse med programproduksjon og oppfølging. I prinsippet bruker de all sin fritid på dette, da kurset pågår alle hverdagskvelder og hver lørdag. Kursene blir ledet av instruktører fra en kristen TV stasjon, 100 Huntley Street, i Toronto, Canada. Det samme TV selskapet har stilt til rådighet en profesjonelt utrustet TV-buss. Den er nå på vei over Atlanteren fra Amerika.

Pastorene Lorenzen og Christensen legger ikke skjul på at de kjenner tyngden av det store ansvaret og mye arbeid, men de er dypt overbevist om at dette er en særskilt mulighet gitt av Gud.

Dessuten har de en erfaren leder, Birger Lind, eldstebror Elim-menigheten. Han har i flere år sittet i styret for Danmarks Radio/TV, og er ansvarlig kritiker for barne- og ungdomsprogrammene i Danmarks Radio/TV.

Det er viktig at vi gir folket evangeliet, og ikke moralkaker, fortsetter Alfred Lorenzen. Allmenheten vet hvor de har oss kristne når det gjelder moralspørsmål. I stedet for en pekefinger må de få møte en glad og positiv kristendom. Dette kan vi bidra med gjennom nær-TV.

Fra Svenske Dagen

DANMARK: PRESTER ADVARER MOT MISVEKSTER I KIRKEN

Tre kjente navn fra den danske folkekirkes høyrefløy, gikk i Luthers fotspor, og bekjentgjorde deres 15 teser foran Københavns Domkirke. Det er forakt, mistillit og splittelse i dem, sier Københavns fungerende biskop.

«Den danske Folkekirke, er lære- og forkynnelsesmessig, i dyp splid med seg selv,» hevdes det i den første av de femten «reformasjonsteser», som tre sogneprester, fra den bibel- og bekjennelsestro fløy av Folkekirken, bekjentgjorde foran Københavns Domkirke.

De tre, Carl P. Behrens, Nakskov, Bent Honore, Værløse, og Ole Skjerbæk Madsen fra Betlehemskirken på Nørrebro, er alle kjente navn i forbindelse med henholdsvis Menighetsfakultetet, Kristelig Folkeparti og den karismatiske vekkelse.

De tre prestene, og et par av deres sympatisører, var alle i ornat, noe som fikk en av deres foresatte fra den kirkelige øvrighet, som diskret overvåket forløpet, til å bemerke, at «embedsdrakten hører kun til embedshandlinger, og det kan det ikke være tale om når en prest stiller seg opp på gaten.»

Behrens, Honore og Skjerbæk, innledet forøvrig med den gudstjenestlige fredshilsen, som brukes ved døpefonten: «Nåde og fred...» og de avsluttet

med den apostoliske velsignelse: «Vår Herre Jesu Kristi nåde...» Det ble sunget to Luther-salmer, akkopagnert av solotrompet. Pastor Behrens innledet med en kort tale om, at det ikke var tilfeldig at de hadde valgt Luthers dåpsdag, til å bekjentgjøre disse teser, og at han og hans kollegaer, sto på kirkelig grasrotnivå, på samme måte som Luther, for å påpeke misvekst i kirken. ken.

De femten teser slår blant annet fast, at «Folkekirken ikke er folkets kirke, i den forstand, at det folkelige flertalls mening skal være bestemmende over kirkens lære.»

En annen tese sier, at «de nåværende tilstander i kirken, fremmer omdannelsen av Den Danske Folkekirke, til en offentlig seremonianstalt. Dermed står kirken i fare for å formidle ny heden-skap i kristelig forkledning.»

En tese foreslår endring av menighetsrådsloven, så «kun de personer er valgbare, som skriftelig tilkjennegir, at de aktivt vil ta medansvar for å delta i menighetens gudstjenesteliv.»

En tese hevder, at «Folkekirken, paradoksalt nok, blir en hindring for mange menneskers frelse», og det er en tese som protesterer mot, at «kirkens forkynnere utdannes ved konfesjonsløse statsfakulteter, hvis undervisning under tiden er direkte kirke- og trosnedbrytende.» Og så oppfordres biskopene til en «ansvarlig drøftelse av disse for, vår kirke og dens framtid, så vitale spørsmål.»

De tre prestene gikk i «Luthers fotspor» like utenfor bispegårdens vinduer, og Berglingske ba den fungerende biskop for Københavns Stift, domprost Arne Bugge kommentere. Han sa bl.a: «Det er noen allmene betraktninger i tesene, som nok kan være verd å overveie, men ellers er jeg tilbøyelig til å avvise de fleste av dem. Tesen om «at det kun er ved tro, og ikke bare ved å være døpt og betale kirkeskatt man kan motta frelsen», virker for meg å se med forakt på dåpen som nådemiddel.

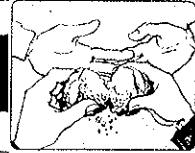
Tesene er som helhet båret ut av en ubegrunnet mistillit til den danske folkekirkeordningen. Det er jo f.eks. noe vrøvl, som står i tese nr. 2, at «partier i kirken har fratatt kirkens Herre, det styre og den myndighet, som tilkommer Kristus alene,» sier Københavns fungerende biskop.

Fra «Berlingske Tidende»

Når det gjelder....

gaveartikler med kristne tekster, bilder o.l.

SIGNATUR
4701 Vennesla

Denne spalten er åpen for alle som har lyst til å skrive noe som kan virke til kristen oppbyggelse og ettertanke. Send dikt, vers, andakter eller andre skriftlige former til redaksjonens adresse. Husk å skrive kort og rett på sak.

Det finns något mer än de vi bare ser!

Jag skådar upp över vidderna
jag lyfter min blick långt över fjällen,
upp i mot evighetens klara lugn.
När jag skådar upp mot Himmlen
och när jag ser dina fingrars verk
Vad är då jag, en människa?
Jag är en mask, en fluga som du
lätt kan förtrampa.

Men Du sa, att jag är kronan på ditt verk
Ja Du sa, att jag är långt skönare än
en crysolyt, vackrare än en smaragd
Jag som är en mask, ett stoff som du
lätt kan förtrampa.
Men jag är viss att Du har mig kär
hur otroligt det än är.

Du min Gud som är så stor
Du kom hit ner till vår ruttna jord
av kärlek till mig, Du gav av dig själv
och då mördade dom dig, Du som var och
är den rena sanningen.

O min Gud, det var ju i kärlek
till mig du dog
Hur skall jag dig någonsin kunna gottgöra
Men du sa att din kärlek är ej som
på människors vis, som bara kräver
Nei, Din kärlek den har jag fått
fritt för intet.

Av Jill Elise Alexandersson

En ny indstilling

2. Pet. 2:1-11.

Peter formaner læserne til helliggørelse. At de stadig rigere må få del i alt, hvad der er skænket dem, alt hvad der tjener til liv og gudsfrygt. Han siger, at fordærvelsen i verden skyldes det onde begær. For at komme af med onde begær, det kødelige begær, må der fødes et nyt begær i os, en længsel efter mere af Gud, efter at blive fyldt af Ånden og være helt i Guds vilje med vore liv. Vi trænger til en ny indstilling overfor Gud og hans verk. Vi må af med vantrø, kulde og skepsis. Vantrøens ånd har bredt sig, og den lammer hele kristenheden. Vi må tage en ny indstilling, en troens indstilling. Vi må vælge at tro. Tro er en gave, men også en viljessag, man må ville tro. Bibelen taler meget om at ville. «Dersom I er villige og lydige, skal I æde landets goder». - Så siger Herren: «Stå ved vejene og se efter, spørg efter de gamle stier, hvor vejen er til alt godt og gå på den, så finder I hvile for jeres sjæle». Men de svarede: «Det vil vi ikke» (Jer.6:16). - Jesus siger: «Min mad er at gøre Guds vilje. Hvor ofte har jeg ikke villet samle jer, men I vilde ikke». - Jesus drager på vore hjerter ved Helligånden, men vi kan sige «Nej». Vi har fået en fri vilje. Herren vil have frivilligt mandskab, han tvinger ingen, men ligesom han drager på ufredste sjæle og siger: «Kommer dog og lad os gå i rette med hverandre - -», således drager han også på de fredste sjæle. Han ønsker, at vi skal komme helt fri af synden, af det onde begær, som vil ødelægge vore liv og gøre os

udygtige i hans gerning. Der er megen åndelig stagnation og frafald indenfor menigheden i dag, derfor er det på tide, at vi som Guds folk vågner op og tager en ny indstilling, lægger kursen om, inden vi støder på grund. - Lad os tro Herrens ord og løfter. Lad os tro på den apostolske åbenbarelse (Ef. 4:7-16). Lad os tro på Åndens gaver til opbyggelse af menigheden. Lad os tro på hverandre og hverandres tjenester.

Lad os bede for hverandre, og lad alt ske i kærlighed. Lad os altid være positive og hjælpende bindeled. - Man siger, at der ude ved Vesterhavet er tre revler af sand og grus under havets overflade. De er meget farlige for fiskerbådene, særlig under stormvejr. For at komme sikkert i havn er det ikke nok, at man har passeret den første og den anden revle, man må over dem alle tre. Sådan er det også åndeligt, der er «revler» farlige steder, vi må over for at komme sikkert i havn. Det er ikke nok, at vi har fået godt begyndt, at vi har oplevet en sand omvendelse, det er begyndelsen, men vi må videre frem. Vi kan ikke leve på gamle oplevelser, spørgsmålet er, hvordan har vi det i dag med Gud? Er vi brændende for sjæles frelse, kan vi høre Åndens røst i vore hjerter? Er vi stagneret eller på vej fremad? Vi trænger måske til et nyt møde med Gud, til en hel ny indstilling, en trosstilling.

Adolf Nielsen

Ved et sluknet bål

I en drøm engang
stanset jeg ved et bål.
Jeg bøyde meg ned ved dette bål,
for kanskje brant det ennå.

Men jeg var for sent ute.
Riktignok hadde det brunnet tidligere.
Men nå var det forlatt av dem som
hadde varmet seg ved det.
Men det brant ikke lenger.

Jeg satte meg ned ved rester
av det som hadde brunnet.
I søkte sekunder
gikk det opp for meg
at der det en tid brant,
vil det atter slukne
hvis ikke mennesker
bringer det nødvendige brennende materiale.
Denne gang var jeg for sent ute.
Bålet var dødt. Det levde ikke lenger.
Det var trist
at jeg ikke hadde kommet
til den rette tid
da jeg - et menneske - kunne ha varmet meg
ved et bål som brant.

Jeg forlot stedet jeg hadde stanset ved,
og fortsatte min vandring
mot havet.

Kjell-Inge Råket

Morgenhimlen profeterer

Et hyttevindu med lys
som flammer i nyanser
av rødt og rosa.
Lyset kommer ikke innenfra
fra tente lys og vakre lamper.
Lyset kommer fra en morgenhimmel,
og finner at et hyttevindu
tar mot himlens fargekomposisjon.

Morgenhimlen forteller
at natten er over
som var så mørk, tung og trist.
Morgenrøden gir bud at du kan legge
den tiden bak deg,
da du snudde deg i senga
og så på klokka
fordi du ikke fikk sove.
Tiden gikk sent
fordi den var tung.

Morgenhimlen proklamerer
seier over mørket,
det blir en ny dag.
Morgenhimlen profeterer
at SOLEN kommer,
som skal gjøre slutt
på mørket og håpløsheten,
slutt på at du syntes tiden
ikke gikk, og at du ikke fant hvile
Håpet tennes på ny - det vokser
inntil du får se solen.

Når jeg ser din himmel Gud,
når jeg betrakter morgenrøden,
vet jeg at du er der.
Like visst som lyset blir klarere,
like visst kommer du Herre.

Hvilken dag kommer du,
hvilken tid?
Jeg venter -
og lengter så!

Å JA!
Morgenrøden er nå.
Solen kommer I DAG!
Tilgi meg Herre at jeg spurte.

Som morgenrøden -
like visst kommer du til meg.
I DAG - NÅ kommer du.
Lyset fra deg
vil jeg være disponibel for
lik hyttevindu for morgenrøden.
Lyset skal ikke komme fra
en anstrengt tro
og tunge gjerninger.

Herre jeg vil at du skal stråle
inn i mitt livs innerste mørke,
så mennesker må spørre:
«Hvem er hun
som stråler lik morgenrøden,
fager som fullmånen,
klar som solen,
skremmende
som en hær under banner?»

Morgenrøden profeterer
at solen kommer.
Ikke i morgen,
men I DAG!

I denne morgen
hviler jeg i de tusen løfter -
at du vil være nok for meg
I DAG.

Når jeg ser din himmel. Salme 8,4
Det er øyet som gir legemet lys. Matt 6,22
Hans oppgang er så viss som morgenrøden. Ho-
seas 6,3
Hvem er hun som stråler lik morgenrøden. Høy-
sangen 6,10.

Helene Th.

PRAKTISÉR DET DU BER OM

Gud samler sitt folk. I ulike kirkesamfunn med forskjellig overbevisning ser hans folk behovet for enhet, og de begynner å smelte sammen i kjærlighet.

«Den enheten som Jesus ba om i Joh. 17:21, må få et åpent, synlig uttrykk. Det må være en enhet som verden kan se.»

Tekst: Bob Fitts

Det er ikke Gud som plutselig har «våknet opp» og besluttet at hans folk skulle forenes. Det har hele tiden vært hans ønske. Underet er at kristne rundt om i verden begynner å samarbeide med Ham i denne sak, og interessante ting skjer.

Jesus ba i Joh. 17:20-21: «Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg. Jeg ber at de alle må være ett, likesom du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg.» Legg merke til at Jesus ba denne bønningen for alle troende til alle tider. Det er hans vilje at alle gjenfødte må være ETT. Her ber ikke Jesus bare om en åndelig enhet, for dette er allerede en realitet. Når to mennesker tilhører Herren, så tilhører de automatisk hverandre, fordi de er lemmer på Hans legeme og hverandres lemmer.

«På samme måte er vi alle ett legeme i Kristus, men hver for oss er vi hverandres lemmer». (Rom. 12:5)

Siden vi allerede er ett-åndelige, hva mente så Jesus da han ba om at de måtte være ETT...? Jesus ba: «Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro...»

Den enhet eller forening som Jesus ba om, vil kreve et åpent, synlig uttrykk; en enhet som verden kan iakta.

I mange århundrer har verden betraktet Jesu Kristi menighet som splittet. De kristne krangler og slåss seg imellom om læremessige spørsmål, kirkepolitikk, metoder osv. P.g.a. disse strider og splittelser, har verden for en stor del, ikke trodd Jesus. Satans strategi med å splitte Guds folk har virket etter hans hensikt.

Denne har ikke skjedd fordi vi kristne er så ulike. Det har skjedd fordi vi har tillatt disse ulikhetene å skille oss fra hverandre og føde mistenksomhet, mistillit, partiånd og hat. Derfor måtte han skrive: «Men, kjære brødre, jeg ber dere i den Herre Jesu Kristi navn å slutte og strides dere imellom. La det være virkelig harmoni, slik at det ikke blir splittelser i menigheten. Jeg ber dere at dere har ett sinn og er forenet i tanke og mening. Det er noen av dem som bor i Kloes hus som har fortalt meg om diskusjonene og kranglingen deres, kjære brødre. Noen av dere sier: Jeg følger Paulus, mens andre sier at de er for Apollos eller Peter, og noen sier at de alene er Kristi sanne etterfølgere. På den måten har dere brutt Kristus i mange biter.» (1.Kor 1,10-13 — Nytt liv overs. av NT)

I sannhet er Kristus ikke delt. Tross dette er hans legeme, som er menigheten, sterkt splittet.

Siden Jesus ba til Faderen om de troendes enhet, sin menighets enhet, så er det vår plikt og vårt ansvar å be sammen med ham. Dersom vi ønsker å be i overenstemmelse med Guds vilje i denne sak så må vi be den samme bønningen som Jesus ba (Joh. 17:20-21)

Noen har sagt det slik: Du kan gjøre mer enn å be når du har bedt, men du kan ikke gjøre mer enn å be før du har bedt.

Bønningen er et mektig våpen i den åndelige kampen. Men troens bønn må utvirke troens arbeid. Vi må praktisere vår bønn om enhet! Hvordan kan så

den enkelte av oss praktisere vår bønn sammen med Jesus om enhet? La meg gi noen praktiske råd:

1) Vær ikke en kjetter.

De fleste mennesker tror at en kjetter er en person som tror og lærer galt. Men en person kan tro og lære sannheten og fremdeles være en kjetter i den skriftmessige betydningen av ordet. Robert Young sier i sin «Analytical Concordance of the Bible» at det greske ordet for «kjetter» betyr: «en person med egne meninger».

Kjetteri ifølge W.E. Vines Expository Dictionary of New Testament Words betyr «en selvvalgt mening... som fører til splittelse og dannelse av sekter og partier».

I Gal. 5: 19-20 er kjetteri nedtegnet på listen over kjødets gjerninger: «Det er klart hva det er som kommer fra vår onde natur: hor, umoral, utskielser, avgudsdyrkelse og trolldom, fiendskap, strid rivalisering, sinne, selvhevdelse, stridigheter, partier...» Faktum er at vi blir kjettere når vi blir partimennesker og arbeider for skiller mellom Guds folk. Vi kan bli så nidkjære med hensyn til å peke på visse sider av en sannhet, at vi blir fremmedgjort for våre brødre og søstre, og i denne prosessen gjør vi sannheten urett og til noe ødeleggende.

Et eksempel på dette har vi på området med de åndelige gaver. Mange troende beveger seg i dag i åndelige nådegaver så som helbredelser, mirakler, profeti, tunger og tyding av tunger. Andre tror ikke at disse gavene er for menigheten i dag, men at de holdt opp da de 12 apostlene døde.

Hvem er det som har rett og hvem har feil? Av større betydning enn hvem som har rett i den saken, er at det ikke må være noen splittelse i Kristi legeme p.g.a. dette. Den bror eller søster som sterkt og ukjærlig tvinger sine menin-

ger på andre inntil krangel og splittelse oppstår, er blitt en kjetter: en splittende, trettesyk person. Det avgjørende er ikke hvorvidt det han vil trette om er rett eller galt, han er uansett en vranglærer.

Paulus sier til Titus: «Bland deg ikke opp i diskusjoner om spørsmål som ikke lar seg besvare, eller omstridte teologiske ideer. Hold deg borte fra diskusjoner og krangel om hvorvidt man skal lyde de jødiske lovene. Det tjener ikke til noe å holde på med dette, det bare skader. Hvis noen volder splittelse iblant dere, bør han først få en advarsel, så en til. Etter det skal du ikke ha noe mer å gjøre med ham. Et slikt menneske har nemlig feil oppfatning av verdier. Han synder, og han vet det.» (Tit. 3:9-11 — Nytt liv)

Dersom det ikke hadde vært slike vranglærere fra apostlenes tid og opp til i dag, så ville det ikke ha vært noen splittelse i Kristi legeme. Kjetteri er en holdning. Det er partiånd. Det er å opphøye et kirkesamfunn over Kristi legemes enhet.

Dersom du oppriktig ønsker å praktisere Jesu bønn i Joh. 17:21, så vær ikke en kjetter.

2) Ta imot hverandre

Selv om partiånden er villfarelse, så er det ikke galt å respektere de trosoppfatninger og meninger som våre brødre og søstre har i de forskjellige kirkesamfunn. Vi vet at det ikke skal bli noen kirkesamfunn i himmelen, og dersom Guds vilje skjedde på jorden slik som den skjer i himmelen, ville det ikke vært kirkesamfunn på jorden.

Men vi kan ikke begynne med det som burde være. Vi må begynne med det som er nå — de mange kirkesamfunn.

Paulus gir oss, ved Den Hellige Ånds inspirasjon, noen fine anvisninger på rett innstilling overfor hverandre som lemmer på det samme legemet, selv om vi er med i ulike kirkesamfunn. I sitt brev til de kristne i Rom sier han:

«Ta imot den som er svak i troen, uten å gjøre dere til dommere over hans tanker. En har tro til å spise alt, den svake spiser bare grønnsaker. Den som spiser, skal ikke se ned på den som ikke gjør det. Og den som lar være å spise, skal ikke dømme den som gjør det. Gud har jo tatt imot ham. Hvem er du som dømmer en annens tjener? Om han står eller faller, blir en sak mellom ham og hans herre. Og han skal bli stående, for Herren har makt til å holde ham oppe. En holder den ene dagen for å være viktigere enn den andre, en annen mener at alle dager er like. Men enhver skal være fullt overbevist om sitt syn. Den som legger vekt på bestemte dager, gjør det for Herren, og den som spiser, gjør det for Herren; han takker jo Gud. Og den som ikke

spiser, gjør det for Herren og takker Gud... Men du, hvorfor dømmer du din bror, eller hvorfor ser du ned på din bror? (Rom 14,1-6, 10)

Dersom jeg skal praktisere Jesu bønn i Joh. 17:21, må jeg ha en sinnsinnstilling som gjør at jeg kan ta imot min gjenfødte bror selv om han er uenig med meg. Jeg elsker min kone og mottar henne, skjønt vi på flere punkter kan være uenige. Vi har gitt oss til hverandre og ønsker å være sammen om å løse de problemer våre ulikheter medfører. Dersom vi bare vil ha fellesskap med de som har den samme «tro» og praksis som oss selv, kan vi ikke vente åndelig vekst og utvikling i vårt kristenliv.

De fleste kirkesamfunn oppsto p.g.a. en gjenoppdagelse av viktige bi-

belske sannheter som hadde vært for sømt og forkastet. For å forkynne og forsvare sannheten ble det bygget et gjerde omkring den, uten å tenke på at dette gjerdet skulle bli en mur. Man ønsket bare frihet til å tilbe etter ens samvittighet, uten å bli «holdt nede» fordi en trodde forskjellig fra andre. Men med tiden utvikles det en følelse av «eksklusivitet». Når mennesker ikke kan bli enige, skiller de seg fra hverandre, og alle taper på det.

Vi råder ikke ektemenn og koner til å skille seg fordi de ikke kan bli enige på alle punkter. Ekteskapsbåndene er forpliktende bånd som holder oss sammen, mens vi arbeider for større forståelse og harmoni i forholdet til hverandre.

Jeg sier ikke at vi skal nedlegge alle

kr.-76

kirkesamfunn, men slutte å diskutere på en slik måte at vi ikke kan tåle hverandre. Jeg må være villig til å motta alt Guds folk, der hvor de befinner seg, nettopp fordi de er Guds folk.

Mange spør: «Hvordan kan det bli enhet, når det finnes så mange forskjellige meninger og synspunkter?» Vi må forstå at det finnes sentrale og perifere sannheter. Selv om vi ikke er enige på alle områder av perifere sannheter, kan vi bli enige om den primære sannheten, så har vi der et grunnlag for enhet og fellesskap.

Den sentrale sannheten er at Jesus Kristus av Nasaret er Guds sønn, verdens frelser, og at alle de som tror på ham, ikke skal fortapes, men er gått over fra døden til livet. Alt annet er sekundært! Om denne sannhet må alle være enige, — ellers er de ikke kristne!

Det er verdt å tenke på at mange kristne også kan samstemme om en stor del av de mer perifere sannheter. Men vi har tillatt de resterende å splitte oss, istedet for å legge vekten på alt det som forener oss.

Finnes det et banner som alle kan marsjere under for å vinne verden for Kristus? Jeg tror det finnes, og ordene på dette banneret er: JESUS ER HERRE!

Dersom Jesus er din Herre — i den fulle betydning av ordet «Herre», og han er min Herre, da tilhører vi begge ham og således også hverandre. Dette er et bibelsk grunnlag for enhet og fellesskap.

Når det gjelder de sekundære sannhetene vil jeg lære mer om jeg er villig til også å vandre sammen med de som måtte ha andre meninger enn mine egne. Kanskje liker jeg ikke det jeg hører, men jeg vil være åpen og kjærlig når jeg kommer med mine egne synspunkter, idet jeg respekterer søsken som har en annen oppfatning enn meg.

«Akkurat som kroppen vår består av mange lemmer, slik er det også med Kristi legeme. Vi er alle lemmer der, og vi må alle være med for at legemet skal bli fullstendig, ettersom vi har forskjellige oppgaver å utføre. Vi tilhører altså hverandre, og alle trenger vi hverandre.» (Rom. 12:4-5, Nytt liv)

Vi må ikke tenke på enhet som ensartethet. Vi kan ikke presse hverandre inn i en form etter vår egen personlige smak. Gud har lagt ned en fin mangfoldighet i legemet, så det kan fungere rett og balansert. Vi behøver de ulike lemmene i legemet. Mangfoldigheten skulle ikke splitte oss, den er der for å skape sunn funksjon og balanse i legemet. Gud har ordnet tingene slik at vi ikke kan fungere skikkelig uten variasjon i legemet. Du kan ikke fungere

som en kristen atskilt fra Kristi legeme, mer enn hånden kan fungere etter at den er atskilt fra det fysiske legemet. Når vi forstår dette, vil vi begynne å sette stor pris på samfunnet med alle brødre og søstre som tilhører Jesus, uten hensyn til deres kirkesamfunnmessige bakgrunn.

Mange oppriktige kristne ønsker å elske troende med forskjellige overbevisninger, men av samvittighetsgrunner så kan de det ikke. De kjenner det som de går på kompromiss med sannheten. Dersom de pleier brorskapet med noen som de ikke er enige med om alle læremessige, bibelske synspunkter, så er de ikke tro mot de bibelske sannheter. Men det å komme sammen for å uttrykke vår gjensidige kjærlighet til Jesus som Herre og til hverandre krever ikke at vi skal kaste fra oss vår personlige overbevisning. Snarere er det en anledning til å grunnfeste og styrke hverandre på de områdene hvor vi er enige, og å dele åpent med hverandre på de områdene hvor vi er uenige.

Mange spør: Men hvor skal vi trekke grensen? Apostelen Paulus trekker en klar linje når han skriver: Inngå ikke noe kompaniskap med dem som ikke elsker Herren, for hva har vel Guds folk felles med syndens folk? Hvordan kan lyset leve sammen med mørket? Og hvilken harmoni kan det vel være mellom Kristus og djevelen? Hvordan kan en kristen gå sammen med en som ikke tror? Og hvilken forening kan det være mellom Guds tempel og avguder? Dere er jo Guds tempel, den levende Guds hjem, og Gud har sagt om dere: «Jeg vil bo i dem, og vandre iblant dem, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk». Det er grunnen til at Herren har sagt: «Forlat dem, skill dere fra dem, rør ikke ved det som er urent, så vil jeg ta imot dere og være en Far for dere, og dere skal være mine sønner og døtre.» (2.Kor. 6:14-18, Nytt liv).

Her er klare grenser. Dersom du ikke tror at Jesus er Kristus, din frelser og Herre, er det ikke noe grunnlag for åndelig samfunn. Men hvis du gjør det, så har vi grunnlag for enhet, selv om vi kanskje ikke er enige om så meget utover dette punktet.

Det er bare én grunn nevnt i det Nye Testamentet for noensinne å skille seg fra en bror i Kristus, og det er for tukt og disiplinering. Men selv dette har til hensikt til sist å bringe denne personen tilbake i harmoni med Gud og brorskapet. (Se 1.Kor. 5 og 2.Kor.2)

Skriften har aldri bedt oss å skille oss fra hverandre på grunnlag av meningsforskjeller eller fordi vi ikke forstår tingene på samme måte. De tilfellene for disiplinering som er nevnt i det Nye Testamentet, var enten av kjertersk art, slik som det er blitt forklart

ovenfor, eller for umoral — aldri p.g.a. ulike syn på teologi blant gjendfødte kristne.

Fellesskapet i Kristus er ikke grunnlagt på et korrekt og felles syn på alle lærespørsmål, men på et organisk livsforhold. Vi er søsken i Guds familie. Vi er lemmer på det samme legemet. Vi har den samme Frelser.

Bob Fitts er forkynner blant sydstatsbaptistene. I de siste årene har han tjent som pastor ved Trinity Christian Center i Riverside, California, og som foreleser ved Trinity School of the Bible.

Oversatt fra Charisma.

VI SØKER ETTER

etter en selvstendig mann/kvinne, eller et par, som kan tenke seg å overta et alkoholfritt serveringssted/ungdomssenter i Alta. Dette omfatter et bygg på vel 500 m² med leilighet, hybler, stort lager, aktivitetsrom, foruten serveringslokale. Stedet er nyetablert, men godt innarbeidet og har meget godt besøk.

Dette innebærer en utfordring for de/dere som ønsker å nå ut til ungdom, og mulighetene med stedet er mange. Vi må dessverre gi oss p.g.a. sykdom, og håper Gud taler til noen om dette. Kanskje deg? Kontakt oss for flere opplysninger.

Morten Gylthe

Storbakken, 9510 Elvebakken. Tlf. 084 - 30 720.

SMITTENDE SANGGLEDE

Svein og Kåre Johnsen, tidligere dansemusikere, synger nå side glade sanger om Jesus. KRISTEN COUNTRYMUSIKK I TOPPKLASSE!

Dette må du høre?

Til Svein Johnsen, 3740 LUNDE

Vennligst send meg:

... eks. JEG LENGTER TIL DEN

DAGEN á kr 55,-

... eks TAKK FOR LIVET á kr 55,-

Porto i tillegg.

Navn:

Adr.:

Postnr. og sted.

.....

Plater og bøker

Vi fortsetter å presentere plater fra den kristne plateproduksjonen. Vi har en fin stab av anmeldere til å presentere nyhetene. Så i den grad plateselskapene sender sine nyheter vil de bli gitt plass i bladets spalter.

Mye av stoffet blir også brukt i produksjon av video program fra vårt nyinnredede studio i Horten. Disse programmene blir først og fremst sendt over OFK-radio i Oslo.

Vårt mål er å kunne gi en oversikt over alt det som kommer ut av nyheter fra den kristne platefronten. Både norske produksjoner og importert stoff vil bli viet oppmerksomhet.

Først ut denne gangen er en LP fra det nystiftede forlaget Mediateam Productions i Trondheim, som har som formål å gi ut plater/kassetter med bibelsk og evangeliserende budskap.

Bjørn Lindvig

PLATER:

Marit Selbak og Edvin Grande

«Hva om...»

MPLP 8301

Edvin Grande har ansvaret for de fleste sporene på denne plata. Han er for de fleste et nytt bekjentskap som ved denne debutplata, sammen med Marit Selbak, får presentert noen av sine selvskevne sanger. Øyvind Sundberg har ansvaret for alle arrangementer foruten at han også spiller el. piano, flygel og string. (Han er dessuten en av plateanmelderne i dette bladet). Han har klart å gi melodiene en musikalsk drakt som gir vokalistene best mulig bakgrunn. Marit Selbak er et lovende ungt talent som vi kommer til å høre mer til i tiden som kommer.

Tekstene til Edvin Grande virker noe klisjepregede. Jeg tror at dette først og fremst er en plate som vil finne sine lyttergrupper blant etablerte kristne. Produksjonen virker helstøpt og solid. Musikkerne med Øyvind Sundberg i spissen gjør en god jobb.

Lu - Mi presenterer i denne omgang en ny plate med Hilde Kjellsen:

Hilde Kjellsen

«Vegskille»

LU 201445/2

Det er driv over musikken på Hilde Kjellsens nye LP. Stilen er forandret noe fra tidligere produksjoner til en mer «rockete». Personlig synes jeg stemmen hennes passer dårlig til denne stilen. Hun får litt hjelp av romklang underveis og tjener endel på det. Stemmen virker flat uten dette. KGB sørger for at musikken er bunnsolid. Tekstene er bra forkynnende og tilbedende. Hun får tekstene fint fram.

To plater til fra Lu - Mi går i en helt annen musikalsk retning enn det vi finner hos Hilde Kjellsen:

Sverre Moe

«Mine favoritter»

LU 20 1455 - 1.

Sverre Moe er en av de meste benyttede sanger innfor sitt musikalske felt her til lands.

Han er dyktig baryton med 20 års aktiv sangerjeneste bak seg. Han har en varm stemme og det er interessant med en «mine favoritter - plate» som ikke bare presenterer sanger som er godt kjent av det store publikum. Med ganske få unntak var det på denne plata, for meg, ukjente sanger.

Mini - Koret

«Vi skal ses igjen»

LP 20 1465 - 0

Et av landets fremste og mest allsidige kor er Mini-Koret fra Oslo. De har deltatt på en rekke solistplater som bakgrunnskor (og noe mer enn det) for bl.a. Gunstein Draugedalen og Arthur Erikson. De har sunget til glimrende jazz-komp. fra Arne Domnerius sekstett og er nå ute med en ny LP i en mer seriøs genre. Også den førsteklases gjennomført.

KIRKELIG KULTURVERKSTED PRESENTERER:

Bjørn Eidsvåg

«Passe gal»

FXLP 40

Bjørn Eidsvåg er igjen ute på platemarkedet. Etter undertegneds mening er dette den hittil beste innspillingen fra denne fargerike personen.

Bjørn Eidsvåg er en mester i å skrive lett forståelige, hverdagslige tekster og gode, fengende melodier. Jeg tror en kan si det er fire hovedtemaer som i særlig grad opptar ham: Viktigheten av å være åpen for livets muligheter med et positivt syn på seg selv og sine medmennesker, hyklerisk overåndelighet blant kristne, kamp for fred i verden og til slutt: Guds grenseløse kjærlighet gjennom Jesus. Alle temaene er representert på plata.

På minussiden må det bemerkes at det mange ganger er vanskelig å oppfatte teksten. Bjørn E. bør skjerpe tekstuttalen sin!

Musikken er et kapittel for seg. Den er usedvanlig dyktig utført, med et solid pop/rock tilsnitt. Så er det da også fire av våre mest garvede elitemusikere som står bak: Ivar Kleive (keyboards), Sveinung Hovensjø(bass), Freddy Lindkvist (gitar) og Svein

Jeg skal til slutt trekke fram sangen «En dag». En herlig seierssang hvor det er vanskelig å la være å synge med.

Plata anbefales.

Øyvind Sundberg

Kenneth Sivertsen & Tid

«Einsam flygar»

FXLP 42

Dette er en stemningsfull innspilling i grenseland mellom vise og akustisk jazz. Kirkelig kulturversted står som utgiver, og Erik Hillestad er produsent.

Sangtekstene er lyriske natur og miljøskildringer. Både Kenneth Sivertsen selv, og Birger Røksund, som har skrevet de fleste tekstene, kommer fra Bømlo i Hordaland. Flere av tekstene har utgangspunkt i dette miljøet.

Kenneth Sivertsen har en kraftig og samtidig følsom stemme. Han oppviser dessuten

et briljant, akustisk gitarspill. Gruppen «Tid» bidrar til å gi innspillingen et høytmusikalsk nivå med et visst jazzpreg.

Kenneth Sivertsen står selv for alle melodier og arrangementer.

Øyvind Sundberg

Fra Lynor strømmer kassetter ut, og vi ta med at deres toppselgere:

Irene Krokeide og Marit Stokken kommer med en ny kassett: «**Gud hører bønnen**», Lynor 170.

Jenny og Arve Fjellstad, Lynor 171.

Sola Mannskor, Lynor 173.

I serien med andaktskassetter har Lynor kommet opp i nr. 4. Denne gang med **Olaf Gjone** og **Sverre Følstad**, medvirkende er også en rekke sangkrefter, **Andaktskassetter 4**, Lynor 341.

Melhus Ungdomsmusikk

«Til din ære»

Lynor 168

Dette er den andre kassetten av Melhus Ungdomsmusikk. Koret teller ca. 60 unge fra Melhus i Sør-Trøndelag. Som flere ungdomskor her i landet legger man i M.U. stor vekt på det kristne arbeidet innad i koret, ved siden av det musikalske arbeidet. Koret er benyttet i mange sammenhenger både i Trøndelag og i fylkene omkring.

Fjellhaug Misjonsskolekor 1982/83 Lynor 169

Fjellhaug Skoler i Oslo står meget sentralt i Norsk Luthersk Misjonssambands undervisningsarbeid. Misjonsstudentene — som forbereder seg på å dra ut på Misjonssambands misjonsfelter — danner et eget kor. Dette koret er det som presenteres på denne kassetten, under sin dirigent (og lærer på Fjellhaug) Leiv Kåre Aambø.

Terje Landro

«Med kurs mot himlen»

LYPL/KA 553

Hans Ledvin Takle har produsert og arrangert denne plata hvor Terje Landro har hentet sangene fra «Einar Ekebergs amerikareportar».

Fra Gospelhouse music foreligger en nyhet med diverse artister.

«Stem oss til lovsang»

GHP 183 411

Medvirkende på denne plata er Ingunn Håland, Thorbjørn Baksvær, Gro Siri Johansen, Kjell Fjalset og sangere fra Filadelfia, Oslo. Plata går inn i rekken av lovsangsplater som noe av det beste på lange tider. T. Aas som er produsent og arrangør har i samarbeid med en rekke dyktige sangere og musikere klart å skape en riktig god lovsangsplate.

Vi takker for:

- ★ Forbønn
- ★ Positiv omtale av HVETEKORNET til andre.
- ★ Kontakt med leserne med kommentarer og forslag.
- ★ Nye kommisjonærer som kan spre bladet.
- ★ At du gir bladet til en bekjent. Bruk kortet på de spesielle sider for dette.
- ★ At du sender oss adresser til de du tror vil ha glede av å få tilsendt et prøvenummer.

De tre første som abonnerte på HVETEKORNET, fra venstre Astrid Hov, Svein-Hugo Sandvær og Ragnhild Sødal. Tilfeldig fant vi alle tre på et møte og tok dette bilde. Svein-Hugo er salgskonsulent fra Stavanger, mens både Astrid og Ragnhild begge er aktive misjonærer, Ragnhild fra Trondheim og Astrid fra Oslo. Vi syntes det var et godt tegn, at de første abonnenter var fra så ulike kanter av landet, og sterkt engasjert i Guds rikes fremme.

En fordel

Menneskelig sett begynte vi HVETEKORNET med to tomme hender, ingen abonnenter og uten noen organisasjon som kunne stå bak oss økonomisk.

Oppriktig talt ser vi det som en fordel.

For det første fordi vi ønsker å gjøre oss avhengig av Herren i denne tjeneste. Det som spirer vil vi skal være et Guds verk, til Hans ære.

Vi vil også gjøre oss avhengig av at brødre og søstre vil stå med oss i dette arbeidet. Dersom ikke HVETEKORNET faller i «god jord» i mange hjerter vil det være umulig å utgi dette blad. Og slik ønsker vi at det skal være.

Oppmuntrende

Det er så mange gode kristne blad i vårt land at det ikke er noe selvsagt av HVETEKORNET vil få det antall abonnenter som skal til for at det skal vokse fram som en etablert del av den kristne bladflora.

Det har derfor vært trosstyrkende og oppmuntrende at vi alt i startfasen har fått en respons som har lagt en god grunn for videre vekst.

Det er dere som nå utgjør **førstegrøden** som er den avgjørende faktor for den videre utvikling. Det er gjennom **din anbefaling** at vi har vår beste mulighet til å nå nye lesere. Vårt ringe utgangspunkt gir oss også den fordel at det nå vanskelig kan gå andre veier enn fremover og oppover.

Spekulasjoner

Det stilles naturlig nok spørsmål omkring det som er nytt.

Vi tror bladets linje og innhold i løpet av kort tid vil gi det beste svar på slike. Vi har også registrert spekulasjoner som går på at vi «ønsker å ha noe for oss selv», eller at vi representerer en ny gruppering som «ikke har tro på de etablerte menigheter.»

Som vi har gjort kjent, vil HVETEKORNET få et redaksjonsråd av brødre med god tillit fra ulike deler av kristenfolket, dette råd vil velge et styre for bladet. Det er også lovfestet at ingen privatpersoner kan få noe økonomisk utbytte fra HVETEKORNET, eventuelt overskudd vil gå til evangeliserende formål.

Et av hovedmålene for dette bladet, er å være med å styrke og oppmuntre arbeidet i den lokale menighet. Vi tror at menighetsfelleskapet står sentralt i all sann fornyelse, vekst og framgang for Guds rike.

KOMMER I
april nr. av:

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

**hvete
Kornet**

GUDS ÅND ER KREATIV

En menighet på Syd-Fyn i Danmark, har i de siste årene vokst fra et fåtall mennesker til en livskraftig menighet. Vi har møtt nordmannen Anders Ova som har fått være med i dette. Han har mye interessant å fortelle.

«— I enhetsatmosfærene er det fødselskraft.»

VEKKELSE BLANT FALLSKJERMHOPPERS

Da en av Norgest mest kjente fallskjermhoppere ble en kristen, ble det «vekkelse i luften». I dag er han instruktør i Grenland fallskjermklubb, hvor mange av gutta har fått «kontakt med 2.etage», som det heter i det miljøet.

ER DU I EN «NY BEVEGELSE», ÅGE ÅLESKJÆR!

Vi har stilt den kjente evangelisten endel nærgående spørsmål: — Vil han starte «nye» menigheter? — Vil hans besøk i «tradisjonelle menigheter» skape uro? — Har han ikke lengere tro på etablerte kirker og samfunn? I neste nummer gir Åleskjær «Svar på tiltale».

KRISER I EKTESKAPET

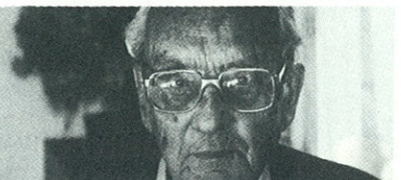
Anne Hove Sunnarvik som selv har gjennomgått store kriser i sitt ekteskap, vil i en serie praktiske og ransakende artikler ta for seg problemer og konflikter som kan oppstå mellom ektefeller. Hun mener konfliktene har en åndelig bakgrunn.

— «Før var vi ofte plaget av negative tanker ovenfor hverandre...»

KATEDRAL BLE VEKKELSESENTER

Pastor Volkhard Spitzer fikk kjøpe en stor katedral av Berlin by og gjorde den til en senter for et ekspanderende menighetsarbeide. Vi har stor en denne menigheten i fra Vest-Berlin i neste nummer.

FRANK MANGS: «GI GUD FRIHET»

Da Mangs besøkte sitt hjemland Finland for å være med på Andreas-kyrkans 100-års jubileum, holdt han sin tjeneste tro et vekkelsesbudskap til frelse og fornyelse. «— Når vi gir Gud frihet, utfører han sitt verk i oss.»

— UFF DA, «UFFE»!

Bjørn Lindvik har møtt den kjente kristne rockemusikeren i gruppa «Jerusalem», Ulf Christianson bak scenen. Og «Uffe» overrasker med sitt radikale budskap til kristen ungdom: «— Det vil koste deg livet å bli en kristen....»

HVORDAN MENIGHETER VOKSER

1980-årene er kalt menighetens tiår, det har bl.a. virket en bevisstgjøring av behovet for kirke vekst. Leif Jacobsen har i flere år vært engasjert i emnet menighetsvekst. I en artikkel-serie har han skrevet for HVETEKORNET, legger han fram hemmeligheten bak de voksende menigheter.

Les forøvrig i april nummeret:

Edin Løvås: Kristus har all makt.

Kjell Sjøberg svarer på spørsmål om gaveoppdagelse.

Svein Thorkildsen skriver om «Vår avhengighet av Gud».

M. Basilen Schlinks sterke påskebetragtning i «Hvor finner jeg Jesus?»

Dette og mye mer i et rikholdig og inspirerende april nummer!

★ GÅ IKKE GLIPP AV KOMMENDE NUMMER — BLI ABONNENT!

Hvetekornet en kamp på liv og død

Sigvard Wallenberg vil framover reise omkring i Norden for spesielle møter. Han vil besøke en rekke steder i Norge og Danmark for å bringe det budskap Gud har lagt på hans hjerte. Han vil også tale de fattige og nødlidnes sak, fordi Wallenberg i lengre tid har vært sterkt engasjert i hjelpeprosjekter som Gud har lagt han på hjertet. I disse møter vil Wallenberg også aksjonere for HVETEKORNET og vi er svært glad for at han også har fått den saken lagt på sitt hjerte. Du hører sikkert mer fra disse møter, vær med å be for dem.

Da Jesus brukte fortellinger om hvetekornet, grep han tak i livets kjerne. Som alltid når vår Herre og mester ville at vi skulle høre godt etter, understreket han det han sa med «sannelig». I Joh 12,24 begynner han sine ord med to ganger «sannelig» — en dobbelt forsterkning. «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.»

Det handler om synd og død, om oppstandelse og liv i overflod!

«Den som berger sitt «syndige» liv, skal miste det, og den som hater sitt liv i denne verden, skal berge det, og få evig liv.»

Det har alltid vært et stort diskusjonsemne hva som egentlig er SYND. Noen sier: Jeg mener ikke det er synd å røyke. Jeg er frelst og har

vært med i menighetsarbeidet i tyve år. Andre sier: Det er vel ikke synd å danse? Jeg mener at man godt kan danse og være en kristen likevel. Kristendommen sitter vil ikke i bena? Jeg elsker å danse. Hvorfor skulle jeg ikke få gjøre det?

Andre igjen slår fast: Jeg tar meg et glass av og til, når ingen ser det, og jeg mener ikke det er synd!

Det er hverken røyken i seg selv, dansen eller alkoholen som er synd. Det er JEG som er synd!

Synd er alt det som står mellom min Far i himmelen og meg. Så lenge JEG er med i mine vurderinger, kan jeg absolutt ikke si med Paulus: «Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg».

Det er fint å høre folk si: «Jesus er min frelser. Jesus er min bror, Jesus er min lærer». Men allikevel er ikke det tilstrekkelig til å nå fram til fullkommenhet — LIVET I KRISTUS. Ikke før jeg kan si: «Jesus er min Herre, jeg har delt Hans død på korset, og opplevd hvetekornets mirakuløse forvandling, fra død i jordens mørke, til oppstandelse i lys, frihet og friske vinder.» Man kommer ut i den varmende Guds sol som fremskynder vokster og frukt. Men man får også snart erfare, at der det er et frodig liv, der blåser det!

Mange er de forkynnere som har gitt seg i kast med å tale om hvetekornets død i jorden. Men altfor sjelden hører man noen som fortsetter fram til det vesentligste — hva som skjer når det vokser opp gjennom jordskorpa. Derfor vil jeg her i et av HVETEKORNET's første livgivende nummer, dele noen tanker med deg, kjære leser, om dette nye instrument som har vokst fram fra en visjon under Guds ledelse. Det omhandler akkurat det som skjer når vi vokser opp fra den nødvendige død, som fører til liv i lyset.

Det er ingen tilfeldighet, at Jesus brukte akkurat et hvetekorn som bilde, da han ville lære oss det som har med fellesskap og liv i Ham å gjøre. Han kunne jo forsåvidt ha valgt et hvilket som helst annet frø. Men det hadde ikke virkeliggjort hva han ønsket å forklare oss.

Døden er et negativt ord, et ord man helst vil legge bak seg, eller forskyve som om det ikke eksisterte. Men like fullt er det en prosess i livet som man uunngåelig må møte — man er redd for døden.

Livet er noe vi alle strever etter å få leve. «Jeg vil leve livet». Livet er noe man vil beholde så lenge som mulig.

Hvetekornets historie handler også om ensomhet og fellesskap.

Når hvetekornet vokser opp gjennom sin stilk og sitt aks, finner man to vesentlige ting. For det første, så merker man at man ikke står ensom. Man står plutselig omgitt av tusen, og atter tusen andre like strå. For det andre konstaterer man, at vår Herre og skaper, har latt oss alle vokse like høye! Alt dette har sin uvurdelig-praktiske betydning.

Hvis jeg hadde vokst opp alene, hadde jeg falt, og blitt knekt ved det første vindpust. Min stilk er fremdeles svak, og har lett for å brette. Men nå finner jeg til min store glede og takknemlighet, at min Far i himmelen, har omringet meg med en grenseløs mengde søsken. Alle har vi en og samme funksjon — å beskytte og verne om hverandre. Sammen kan

vi tåle hvilken som helst storm. Alene ville vi falle.

Når vi ser utover åkeren, konstaterer vi at alle strå er like lange. Utenom de som står nærmest vegen. De er kortere og kraftigere, og tar første og største støytten, og leder vinden opp over alle de andre stråene. (forbederne).

Hva nytter det, at man strever etter å nå høyere enn alle andre, når man forstår at man da før eller senere kommer til å brytes ned? Man har forlatt den naturlige beskyttelse som Herren har gitt én i skaren av søsken. Vi kan med andre ord slutte å be Gud om at vi skal bli spesielt velsignet. Vi ber da som om vi vil nå lenger og høyere enn de fleste andre. Det finnes ingen ekstrapremiering i åkeren. Vi må isteden innstille oss på å be om at vi må komme inn i Guds fullkomne vilje. Med andre ord, at vårt eget jeg virkelig begraves, og at Guds vilje får skje med oss. Da blir vi rikelig velsignet! Men det er også uten tvil den vanskelige veien å gå. Ingen vil vel gi opp seg selv, sin egen

Fortsettelse side 33

NY BOK

Erling Thu:
VENNSKAP

Denne boken av Erling Thu tar opp et viktig emne, nemlig vennskap. Mange mennesker i dag, både unge og eldre, er ensomme. De kunne trenge noen virkelig gode venner. Hvis du er en av dem som trenger det, er dette boken for deg.

Forfatteren forteller fra egen erfaring hvordan vennskap bygges opp, trinn for trinn. Han lar oss få innsikt i det han har lært av vennskap, både det gode og det vonde.

«Vennskap» passer fint som en liten oppmerksomhet til venner og slektninger.

PRIS KR. 15,00

GJENREISING
Norsk Forlag
4550 Farsund

Vinterferie på Geilo

I år skal du unne deg noe godt! Vinterferie på Geilo i kristent miljø. Skiheiser og alpinanlegg like utenfor døren. Og du skal bo **førsteklasses og rimelig**. På Haugen Høyfjellsenter!

Nytt svømmebasseng og massasje-bad og et veldekket bord venter deg etter en dag i solen og snøen.

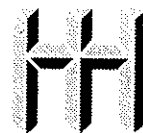
Ring og be om tilbud.

Tlf. 067 85 644

Birgit og Tore Haugerud

PROGRAM VÅREN 1984

- 2. - 5. febr. KB-SEMINAR
Tema:
Strategisk bedriftsutvikling.
Foreleser:
Jan Heyerdal Elfving.
- 25. febr. - 3. mars VINTERFERIE FOR HELE FAMILIEN
Judith og Ingvar Torvik.
- 3. - 10. mars VINTERFERIE FOR HELE FAMILIEN
Rune Fridell - Trygve Wikstøl.
- 22. - 25. mars KB-SEMINAR
Tema: Lederskap og personal forvaltning.
Foreleser: Ingvar Torvik.
- 25. - 31. mars VINTERFERIE
Husfar: Agnar Vestlie.
- 1. - 7. april Pastor Stig Utter.
- 8. - 14. april HUSFAR: Pastor Ronny Laas.
- Påske:
14. - 23. april HUSFAR: Åge Åleskjær.
- 23. - 28. april HUSFAR:
Bjørn Nordlie.
- 1. - 3. juni KONFERANSE
med Viggo Wilhelmsen.
- Pinse:
9. - 11. juni ISRAEL I FOKUS
Arr.: Den Internasjonale kristne ambassade og Haugen Høyfjellsenter.
VELKOMMEN!

Haugen Høyfjellsenter

Boks 143, 3581 Geilo - Telf. 067/85 644

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

TIDEN ER INNE! SÅ «HVETEKORN» I 1984

**Hvete
Kornet**

INSPIRERER
til åndsfuldt livsstil

INFORMERER
på tvers av samfunns-
grenser

UNDERVISER
i aktuelle hverdags tema

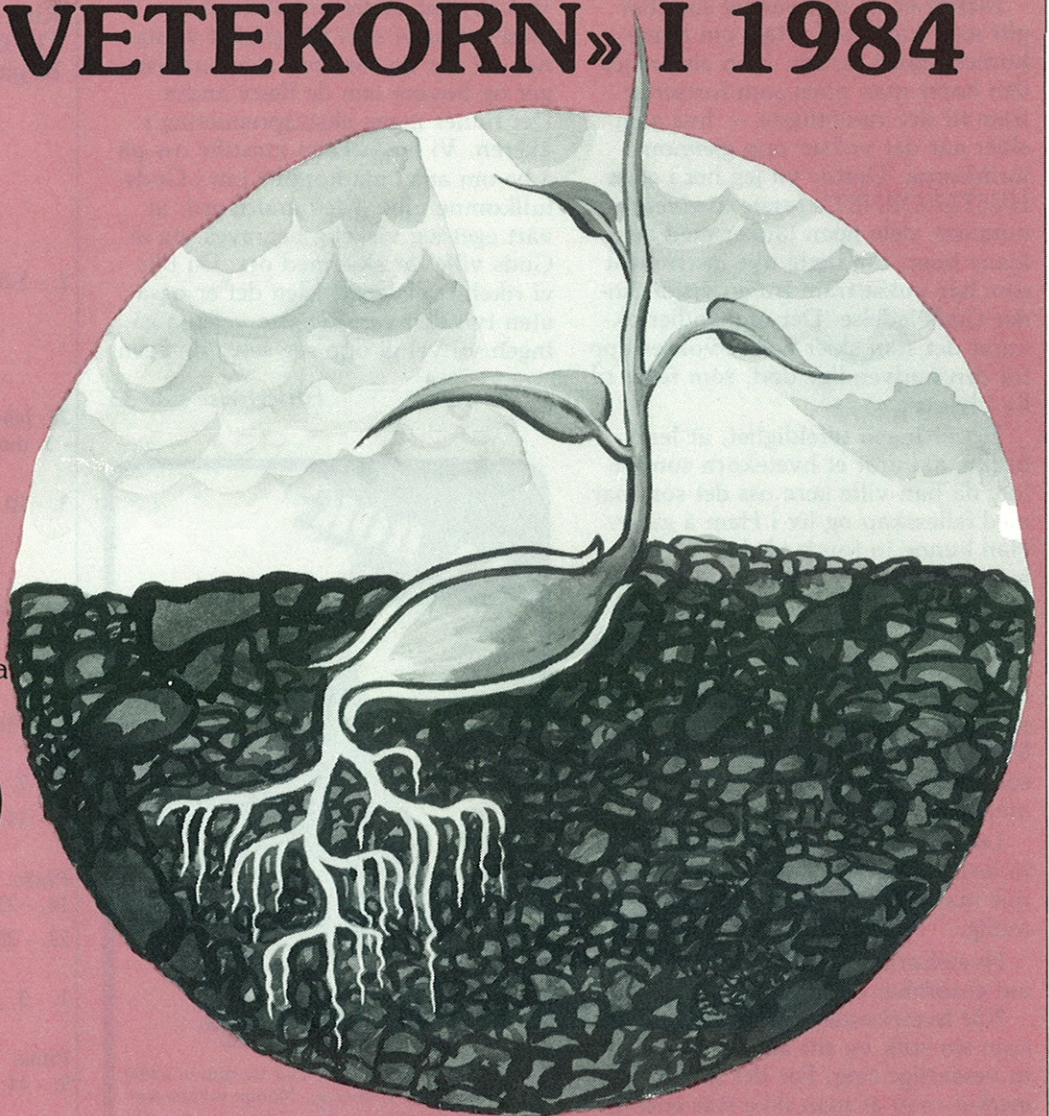
Bli
Inspirert og
informert

★ **Verv**
nye lesere

★ **Bruk**
lappene til
å rive ut

★ **Bli med fra**
begynnelsen

ABONNER NÅ

Det spirer over hele Norden

* Hver dag får vi en bunke nye abonnenter — fra alle kanter av Norden.

* 1984 er et profetisk år. Hvetekornet vil bringe en rekke aktuelle artikler som angår deg!

* Takk for at du hjelper oss å gjøre bladet «Hvetekornet» kjent.

— Så ut godt lesestoff — og det vil spire!